

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לפני כבוד השופט מרדכי לוי

המאשימה מדינת ישראל
ע"י עוה"ד אלעד דיין וענבר גולדשטוף, פמת"א (פלילי)

נגד

הנאשמת סבטלנה גנזדילוב (עצירה)
ע"י בא-כוחה עו"ד שמשון וייס

הכרעת דין

פתח דבר

1. כתב האישום נגד הנאשמת הוגש עוד ביום 22.6.20 ובו יוחסו לה העבירות דלהלן:

במסגרת האישום הראשון: קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499 ביחד עם סעיף 376ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק (ריבוי עבירות); החזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק; סרסרות למעשי זנות, עבירה לפי סעיף 199(א) לחוק (ריבוי עבירות); פרסום שירותי זנות של בגיר, עבירה לפי סעיף 205ג(א) לחוק (ריבוי עבירות); ופרסום של הצעה לעיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 205ד לחוק.

במסגרת האישום השני: גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, עבירה לפי סעיף 376ב(א) לחוק – ביחס למעסה מרינה ל' (להלן בקיצור גם: "מרינה").

במסגרת האישום השלישי: גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות – ביחס למעסה אלכסנדרה נ'.

במסגרת האישום הרביעי: גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות – ביחס למעסה ילנה י' (להלן בקיצור גם: "ילנה").

במסגרת האישום החמישי: גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות – ביחס למעסה אנה מ' (להלן בקיצור גם: "אנה").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

במסגרת האישום השישי (להלן גם: "אישום המס") : מרמה (להלן: "עבירת המרמה" או: "עבירת המס"), לפי סעיף 220(1) ו-5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה" או בקיצור: "הפקודה") (ריבוי עבירות).

במסגרת האישום השביעי: הלבנת הון אסורה, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") (ריבוי עבירות); והלבנת הון אסורה, לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).

2. בטרם יובאו עיקרי הנטען בכתב האישום, יצוין כי ייצוגה של הנאשמת במשפט הוחלף לבקשתה מספר פעמים: תחילה היתה הנאשמת מיוצגת באופן פרטי על ידי עו"ד צירלי סבג; בשלב מוקדם של המשפט, ביקש עו"ד סבג להתפטר מהייצוג, וגם הנאשמת ביקשה להיות מיוצגת על ידי הסניגוריה הציבורית. בית המשפט נעתר לבקשה, והסניגוריה הציבורית מינתה לנאשמת שני סניגורים ציבוריים, עו"ד ענבר קינן ועו"ד דמיטרי אניקין; בהמשך התקבלה בקשתה של הנאשמת לשחרר את הסניגוריה הציבורית ולמנות את עו"ד רועי אטיאס; ולבסוף, לבקשת הנאשמת הוחלף עו"ד אטיאס בסניגור מהסניגוריה הציבורית – עו"ד שמשון וייס.

בקשותיה החוזרות של הנאשמת לחילופי הייצוג במשפטה גרמו לדחיות רבות וממושכות במשפט ההוכחות, וזאת בכל פעם כדי לאפשר לסניגורים (החדשים) ללמוד את חומר החקירה הרב ואת הראיות שנשמעו קודם לכן ולהתכונן כדבעי להמשך ההוכחות במשפט.

3. עוד יצוין כי ביום 26.2.21 העלתה ב"כ הנאשמת דאז, עו"ד ענבר קינן, טענות מקדמיות של הגנה מן הצדק ושל אכיפה בירנית, בגין כך שהמאשימה העמידה לדין רק את הנאשמת ולא את המעסות וה"פקידות" ואת יתר המעורבים/ות בפרשה.

באי-כוח המאשימה ביקשו לדחות את הטענות המקדמיות, תוך שהבהירו מדוע המאשימה לא העמידה לדין את המעסות ואת יתר המעורבים בפרשה ותוך שציינו, בין היתר, כי לגבי "החשודות כפקידות" עדיין התקיימו (אז) הליכי שימוע.

ביום 7.3.22 ניתנה החלטה שלפיה "לפחות בשלב זה ההגנה לא הרימה את הנטל המוטל עליה, שהוא על פי מאזן ההסתברויות; ודין טענת האכיפה הבררנית וטענת ההגנה מן הצדק להידחות עד לשלב הכרעת הדין, לאחר שתתברר כל המסכת הראייתית ולאחר שיסתיימו כל הליכי השימוע".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

4. להלן עיקרי העובדות הנטענות בכתב האישום :

באישום הראשון נטען, בין היתר, כי החל מחודש מאי 2015 ועד ליום 31.5.20 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**" או בקיצור: "**התקופה**"), ניהלה הנאשמת רשת של בתי עסק לשם עיסוק בזנות, בדירות שונות ברחבי גוש דן והשרון (להלן: "**בתי הבושת**" או "**העסק**"). במסגרת ניהול בתי הבושת העסיקה הנאשמת נשים מהארץ ומחו"ל במתן שירותי מיין. במהלך התקופה **קשרה הנאשמת קשר עם שתי אחרות, שזהותן אינה ידועה** (להלן: "**המתווכת**"), "**סשה**" וביחד "**המתווכת**" או "**הסוכנות**"), לגרום לנשים לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות. בגין כל אישה שהגיעה ארצה ועסקה בזנות, העבירה הנאשמת עמלה על סך \$1,000 למתווכות והכול כפי שיפורט להלן באישומים 2-5 (להלן: "**הקשר**"). הנאשמת ניהלה את בתי הבושת במספר דירות, בכתובות כדלהלן: ברחוב אחוזה ברעננה; ברחוב לוחמי סיני ברמת גן; ברחוב ארלוזורוב ברמת גן; ברחוב רוטשילד בפתח תקווה; ברחוב חובבי ציון בפתח תקווה; ברחוב הרי גלעד בהרצליה; וברחוב הל"ה בגבעתיים (להלן: "**הדירות**"). בתי הבושת פעלו באופן שיטתי, מאורגן ותחת כללים ברורים אשר יצאו תחת ידה של הנאשמת. בכל בית בושת הועסקה עובדת אחת במשמרת (להלן: "**האישה**", "**העובדת**" או "**המעסה**"), אשר קיבלה בין לקוח ל-20 לקוחות בכל משמרת, ולהם סיפקה שירותי מיין, כמפורט להלן. הנשים היו עובדות לסירוגין בכל בתי הבושת, בכל יום בדירה אחרת. הנשים היו מבצעות בלקוחות עיסוי שבוצע כאשר הלקוח עירום והאישה בעירום או בהלבשה תחתונה בלבד, ובסיומו ביצעה האישה בלקוח הרפיה ביד בכך ששפשה את איבר מינו עד שהגיע לסיפוק, וזאת במשך כ-40 דקות ובתמורה ל-250 ₪ (להלן: "**דמי האתנן**"), שמתוכם העבירה האישה 150 ₪ לנאשמת. לעיתים, כאשר קיבלו הנשים "טיפים" מלקוחות מרוצים, דרשה הנאשמת את חלקה בו, שהיה לרוב גדול מחלקה של האישה.

מחד גיסא, הנאשמת אסרה קיום יחסי מיין מלאים עם לקוחות; ועם זאת, בחלק מן המקרים היא העלימה עין ואף דרשה כמחצית מה"טיפים" שקיבלו הנשים בגין קיום שירותים מיניים שונים שביצעו בלקוח מעבר לשירותי המין שהוצעו בבית הבושת בשגרה, כגון מיין אוראלי הדדי. על כל בית בושת הופקדה פקידה אחת (להלן: "**הפקידה**" וביחד: "**הפקידות**"), שניהלה את המשמרות, ענתה לשיחות טלפון של הלקוחות, מסרה להם פרטים בדבר עלות שירותי המין, משך השירות, תיאור מראה העובדת וכתובת בית הבושת. במהלך המשמרת עדכנה כל פקידה את הנאשמת בדבר הנעשה במשמרות ובכמות הלקוחות שפקדו את בית הבושת. הנאשמת שילמה לפקידות שכר בסך 25 ₪ בגין כל לקוח.

במסגרת תפקידה כמנהלת בית הבושת, פעלה הנאשמת כמפורט להלן :

הנאשמת איתרה דירות המתאימות לשמש כבתי בושת, שכרה אותן וחתמה על חוזים מול בעלי הדירות. הנאשמת איתרה וגייסה נשים שסיפקו שירותי מיין בתשלום לעבודה בבית הבושת. בין היתר, גרמה הנאשמת לנשים לעזוב את ארצן לשם עיסוק בזנות, כפי שיפורט באישומים השני עד החמישי. נוסף על כך, היא פרסמה מודעות לגיוס עובדות באתרי אינטרנט שונים והביאה נשים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדילוב(עציר)

לידי עיסוק בזנות בין היתר על ידי עריכת מפגשים עם נשים המעוניינות בעבודה, שבמהלכם הסבירה על תנאי ההעסקה והשכר הגבוה שישולם להן. הנאשמת קיבלה את הנשים לעבודה בבית הבושת והעניקה להן הסבר מפורט על שירותי המין הניתנים במקום והדריכה אותן כיצד לבצעם. הנאשמת הנחתה את הנשים והפקידות בדבר כללי המקום ותנאי העסקתן, לרבות זמני השהות של כל לקוח במקום, שעות פעילות בית הבושת ואופן קבלת התשלום בגין שירותי המין, לרבות סכומי האתנן שיתקבלו מכל לקוח, סכום הכסף שיש להעביר מתוכו לנאשמת וכן דרכי העברת הכספים אליה. הנאשמת הכינה את סידורי העבודה של הנשים, דאגה לאספקת ציוד לתפעול בית הבושת, לרבות מגבות, סדינים ומוצרי היגיינה, אספה את דמי האתנן וכן שילמה את דמי השכירות עבור הדירות שבהן פעלו בתי הבושת, באמצעות אחרים, מתוך דמי האתנן. הנאשמת פרסמה את המקום באתרי אינטרנט ייעודיים לשיווק שירותי זנות, בהם "סקס אדיר".

הנאשמת נהגה להנחות את הנשים כיצד למנוע את חשיפת המקום על ידי הרשויות. במהלך התקופה הסתייעה הנאשמת ב-ולדיסלב גנדילוב (להלן: "ולדיסלב") וב-יוסף אברהם (להלן: "יוסף") בתפעול רשת בתי הבושת, בין היתר באיסוף כספי אתנן ובאספקת ציוד לדירות. במעשיה המתוארים לעיל, קשרה הנאשמת קשר לגרום לנשים לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות, פרסמה שירותי זנות והצעה לעסוק בזנות, ניהלה מקום לשם זנות, הביאה נשים לעסוק בזנות וחיה על רווחיהן.

באישום השני מיוחס לנאשמת כי היא גרמה ל-מרינה לעזוב את המדינה ולהגיע לישראל לשם עיסוק בזנות. בין היתר, נטען כי המתווכת פרסמה ברוסיה ובמזרח אירופה, על דעת ובהסכמת הנאשמת, הצעה לעבודה בחוץ לארץ. מרינה, אזרחית רוסיה, פנתה למתווכת שהציעה ל-מרינה לעבוד בישראל במתן שירותי מין, הכוללים עיסויים של הלקוח והבאתו לידי פורקן מיני. המתווכת מסרה למרינה, על דעתה של הנאשמת, כי היא תועסק בישראל על ידי הנאשמת בשכר מתגמל ביותר וכי בגין העסקתה תידרש לשלם למתווכת סכום של \$1,000. המתווכת מסרה ל-מרינה את מספר הטלפון של הנאשמת והנחתה אותה לשמור אותו על גבי מכשיר הטלפון הנייד שלה רק לאחר שתחצה את הגבול, הכל על דעתה ובהסכמתה של הנאשמת. ביום 13.2.20 נחתה מרינה בישראל ולאחר כשעה פגשה בנאשמת שאספה אותה אל רכבה, סיפקה לה כרטיס "סיס" ולקחה אותה לדירת בושת ברחוב ארלוזורוב. הנאשמת הציגה את הדירה, הדריכה את מרינה כיצד לבצע את העיסוי והסבירה כיצד להביא את הלקוחות לפורקן מיני. בין היתר, הנחתה הנאשמת את מרינה לאפשר ללקוחות להכניס אצבעות לאיבר מינה וללקק את איבר מינה תמורת "טיפים". כמו כן, הנאשמת תדרכה אותה כיצד להתנהל במקרה של הגעת שוטרים לבית הבושת. מספר ימים לאחר תחילת עבודתה העבירה מרינה סך של \$1,000 במזומן לנאשמת אשר העבירה אותם למתווכת. במהלך שהייתה בישראל ועד ליום 31.5.20 הועסקה מרינה בזנות על ידי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הנאשמת בבתי בושת שהופעלו על ידה, ו-מרינה שילמה לנאשמת סכום של 2,000 ₪ בתמורה ללינה בבתי הבושת. במועד מסוים פנתה הנאשמת ל-מרינה והודיעה לה כי לקוח מסוים הוא לקוח מועדף וכי עליה לקיים עמו יחסי מין ולבצע בו מין אוראלי ו-מרינה עשתה כן.

באישום השלישי מיוחס לנאשמת כי היא גרמה ל-אלכסנדרה נ' לעזוב את המדינה ולהגיע לישראל לשם עיסוק בזנות. בין היתר, נטען כי אלכסנדרה נ' היא אזרחית רוסייה, שנחשפה לפרסום כאמור באישום השני, השאירה את פרטיה והמתווכת יצרה עמה קשר והציעה לה עבודה כמעסה בספא, על דעתה של הנאשמת ובהסכמתה. המתווכת הסבירה כי העיסוי אינו כולל שירותי מין, כי תקבל אשרת שהייה למשך שלושה חודשים וכי תתוגמל בשכר גבוה. המתווכת שלחה ל-אלכסנדרה נ' מספר טלפון של סשה שתנחה אותה כיצד לעבור את ביקורת הגבולות, על דעתה של הנאשמת. סשה אכן הנחתה את אלכסנדרה נ' כיצד לעבור את ביקורת הגבולות וכן הודיעה לה כי עליה תידרש לשלם עמלה בסכום של \$1,000 בגין העסקתה, וזאת על דעתה של הנאשמת. ביום 1.2.19 נחתה אלכסנדרה נ' בישראל, וסשה שלחה לה את מספר טלפון של הנאשמת, אשר שלחה מונית שתאסוף אותה לביתו של משה, חבר קרוב של הנאשמת. באותו ערב לקחה הנאשמת את אלכסנדרה נ' לדירה, ובדרכן אליה הסבירה הנאשמת ל-אלכסנדרה נ' כי עליה להביא אל הלקוח לפורקן מיני, כי יתכן והוא ייגע בגופה וכי התשלום על השירות יהיה 500 ₪. בדירה סיפקה אלכסנדרה נ' ללקוח שירותי מין בתמורה ל-500 ₪ שמתוכן 200 ₪ הועברו על ידי הנאשמת ל-אלכסנדרה נ'. למחרת הסיעה הנאשמת את אלכסנדרה נ' לבית הבושת שברחוב ארלוזורוב, שם הדריכה אותה כיצד לבצע את העיסוי וכיצד להביא את הלקוח לפורקן מיני. מספר ימים לאחר שהחלה את עבודתה העבירה אלכסנדרה נ' לנאשמת את עמלת התיווך בסך \$1,000. בין החודשים פברואר-אוגוסט התגוררה אלכסנדרה נ' בחדר בבית מגוריה של הנאשמת ושילמה לה כ-1,700 ₪ דמי שכירות, ולאחר מכן היא שכרה דירה באופן עצמאי. בכל תקופת שהייתה בישראל ועד ליום 1.11.19 הועסקה אלכסנדרה נ' בזנות על ידי הנאשמת, כאמור באישום הראשון. כאשר דרשו לקוחות לבצע בה מעשים מיניים "ביזאריים" או שנהגו בה בהשפלה ובאגרסיביות, האיצה בה הנאשמת להמשיך לעבוד והתריעה בפניה כי אם תפנה למשטרה היא תיעצר, תסולק מן הארץ ותידרש לשלם קנס. כאשר אלכסנדרה נ' לא חשה בטוב וביקשה להשתחרר, סירבה הנאשמת לשחררה ואף קנסה אותה ב-400 ₪ אם עזבה בכל זאת.

באישום הרביעי מיוחס לנאשמת כי היא גרמה ל-ילנה לעזוב את המדינה ולהגיע לישראל לשם עיסוק בזנות. בין היתר, נטען כי ילנה היא אזרחית רוסייה, אשר פרסמה שהיא מחפשת עבודה בחו"ל והמתווכת הציעה לה, על דעתה של הנאשמת ובהסכמתה, לעבוד בישראל במתן "בודי מסאז'" לגברים. לאחר זמן מה פנתה אליה סשה ולאחר ש-ילנה ביקשה ליצור קשר עם המעסיקה בישראל העבירה לה סשה את מספר הטלפון של הנאשמת. ילנה יצרה קשר עם הנאשמת, שהסבירה לה כי העיסוי ניתן לגברים כשהם בעירום מלא, בכל הגוף, וכי היא תלמד לבצעו כשתגיע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לישראל. ילנה רכשה כרטיס טיסה להלוך ושלחה לנאשמת את פרטי הדרכון שלה, וקיבלה מהנאשמת בעצמה או באמצעות אחר, כרטיס טיסה בחזרה לרוסיה. לאחר הגעתה לארץ שילמה ילנה לנאשמת עמלה בסך 200 ₪ בגין קבלת המסמכים. ביום 14.3.19 נחתה ילנה בישראל, יצרה קשר עם הנאשמת אשר הנחתה אותה להגיע לדירתה. כעבור מספר שעות נסעו השניים לדירתו של משה, והנאשמת הודיעה לה ששם תתגורר תמורת 1,700 ₪ שכירות. למחרת הסיעה הנאשמת את ילנה לדירתה ושם הסבירה לה כיצד לבצע את העיסוי, כיצד להביא את הלקוחות לידי פורקן מיני וכן שעליה לשלם \$1,000 כעמלה למתווכות. בתחילה התגוררה ילנה בביתו של משה ובהמשך התגוררה בבתי הבושת השונים. בכל תקופת שהייתה בישראל ועד ליום 1.2.20 הועסקה ילנה בזנות על ידי הנאשמת כאמור באישום הראשון. במהלך עבודתה, כאשר דיווחה ילנה לנאשמת כי לקוחות נהגו בה באגרסיביות ובאימים ואף במקרה אחד ניסה לקוח לקיים עמה יחסי מין בכוח, האיצה בה הנאשמת להמשיך ולעבוד ורק לאחר שקיבלה לקוחות נוספים הסכימה לשחררה מהמשמרת.

באישום החמישי מיוחס לנאשמת כי היא גרמה ל-אנה לעזוב את המדינה ולהגיע לישראל לשם עיסוק בזנות. בין היתר, נטען כי אנה היא אזרחית רוסיה, אשר המתווכות פנתה אליה והציעה לה לעבוד בישראל במתן שירותי מין בתשלום הכוללים עיסוי של הלקוח והבאתו לידי פורקן מיני. אנה הביעה את חששותיה לגבי העבודה ובעקבות כך הוצע לה לשוחח עם מרינה שעבדה באותה עת במתן שירותי מין בישראל אצל הנאשמת. המתווכות הנחתה את אנה לרכוש כרטיס טיסה ומסרה כי תספק לה כרטיס בחזרה לרוסיה, והודיעה לה כי תידרש לשלם עמלה בסך \$1,000, כל זאת על דעת ובהסכמת הנאשמת. בין היתר, הנחתה המתווכות את אנה כיצד לעבור את ביקורת הגבולות, על דעת ובהסכמת הנאשמת. ביום 8.3.20 נחתה אנה בישראל, ועל פי הנחייתה של המתווכות היא הגיעה במונית לדירת הנאשמת. בהגיעה לדירה הסבירה לה הנאשמת פרטים אודות תנאי העסקתה ואופן הפעילות והודיעה לה כי עליה לשלם עמלה בסך \$1,000 בעבור שירותי המתווכות בגין מציאת עבודה במתן שירותי מין בישראל. למחרת לקחה הנאשמת את אנה לבית בושת בלוחמי סיני ברמת גן, שם הדגימה לה, באמצעות מרינה כיצד לבצע את העיסוי והסבירה כיצד להביא את הלקוח לידי פורקן מיני. בכל תקופת שהייתה בישראל ועד ליום 31.5.20 הועסקה אנה בזנות על ידי הנאשמת, כאמור באישום הראשון.

באישום השישי מיוחסת לנאשמת עבירת מס של מרמה; ולפיו, במסגרת פעילות העסק וקידום פעילותה הפלילית, הפיקה הנאשמת במהלך התקופה הרלוונטית **הכנסות** בסך כולל של לא פחות מ-5,068,000 ₪ לפי הפירוט דלהלן: בגין שנת 2015 סך של לא פחות מ-300,000 ₪; בגין שנת 2016 סך של לא פחות מ-462,000 ₪; בגין שנת 2017 סך של לא פחות מ-460,000 ₪; בגין שנת 2018 סך של לא פחות מ-480,000 ₪; בגין שנת 2019 סך של לא פחות מ-2,602,000 ₪; ובגין שנת 2020 סך של לא פחות מ-764,000 ₪. ההכנסות מהעסק התקבלו על ידי הנאשמת **במזומן**. הנאשמת פתחה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

"עוסק פטור" ברשויות המס בחודש אפריל 2012, במטרה להסוות את מטרתו האמיתית של העסק. במסגרת ניהול העסק דיווחה הנאשמת בכזב על הכנסות שהופקו במסגרת "העוסק הפטור" באופן שיחזה להראות כאילו היו אלה כלל ההכנסות שהופקו בעסק, כדלקמן: בגין שנת 2015 דיווחה הנאשמת על הכנסות מעסק בסך של 20,000 ₪; בגין שנת 2016 דיווחה הנאשמת על הכנסות מעסק בסך של 18,000 ₪; בגין שנת 2017 דיווחה הנאשמת על הכנסות מעסק בסך של 20,000 ₪; בגין שנת 2018 דיווחה הנאשמת על הכנסות מעסק בסך של 0 ₪; ובגין השנים 2019 ו-2020 טרם הוגש דו"ח. על כן נטען כי הנאשמת השמיטה הכנסותיה מהעסק בשנים 2015 ועד 2020 בהיקף של לא פחות מ-5,008,000 ₪.

באישום השביעי והאחרון מיוחסות לנאשמת עבירות של הלבנת הון אסורה; ולפיו העלו העבירות "רכוש אסור", כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון, בסך 5,068,000 ₪. בתקופה הרלוונטית עשתה הנאשמת פעולות שיטתיות ועקביות במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הרכוש האסור בעבירות, את בעלותה ברכוש ואת הפעולות הנעשות בו, לשם שימוש עתידי, וזאת באמצעות: א. שימוש במזומן, ב. השתתפות במשחקי מזל ו-ג. "משכורות פיקטיביות", כדלהלן:

א. במטרה להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור שעלה לה מהעבירות כאמור באישום הראשון, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו ואת עשיית הפעולות ברכוש אסור זה, ניהלה הנאשמת את עיקר מחזור עיסוקה במזומן – בין אם בקבלת כספי האתנן ובין אם בתשלום עיקר ההוצאות התפעוליות של בתי הבושת תוך הימנעות מהפקדה וניהול כספים בחשבונותיה.

ב. כמו כן, השקיעה הנאשמת ביחד עם אחר סכומים רבים במזומן מתוך הרכוש האסור במשחקי מזל, בתחנות טוטו "ווינר" שונות, במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הכנסותיה ואת זהות בעל הזכויות בהן, מקומן, תנועותיהם ועשיית הפעולות בהן ולהימנע מדיווח כדיון, כאשר במסגרת משחקי המזל זכתה הנאשמת לא פחות מ-52 פעמים שבגינן נרשמו לפקודה שיקים, ללא צורך בתשלום מס במקור, ובגין הזכויות האמורות הפיקה הנאשמת הכנסה שאינה חייבת בדיווח לרשויות המס, בסכום כולל של 456,280 ₪ וכן הסוותה והטמיעה חלק מהרכוש האסור בחשבון הבנק שלה.

ג. בנוסף – גם באמצעות "משכורות פיקטיביות": הנאשמת עשתה במעשיה פעולות ברכוש האסור, במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הכנסותיה ואת זהות בעל הזכויות בהן, מיקומו, תנועותיהן, ועשיית הפעולות בהן ולהימנע מדיווח כדיון, וזאת על ידי יצירת מצג שווא שלפיו היא מועסקת בחברות כשכירה וכי מופק לה תלוש שכר לגיטימי לכאורה, בעוד שבפועל לא עבדה בחברות והעבירה בתמורה למשכורותיה כספים במזומן מתוך הרכוש האסור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

המענה לכתב האישום

5. הנאשמת כפרה בכל המיוחס לה בכתב האישום.

במענה לכתב האישום, שנמסר תחילה **בעל פה** על ידי באת-כוחה דאז של הנאשמת, בדיון שהתקיים ביום **22.2.21**, לאחר תום שמיעת עדויותיהן של המעסות, צוין כי הנאשמת כופרת בעובדות כתב האישום.

עוד צוין כי "הנאשמת לא קשרה שום קשר ולא הייתה בשום אינטראקציה עם אף אדם על מנת להביא את המתלוננות לארץ... היא לא התחייבה לספק עבודה לאף לא אחת מהמתלוננות והמתלוננות לא הגיעו תוך הבטחה שלה שתמצא להן עבודה... לא היה לה יד ורגל בעבודתן של המתלוננות, היא סייעה בלבד למתלוננות לשכור דירות, היא אינה יודעת מה הייתה הפעילות שלהן באותן דירות, אך היא כן התריעה והבהירה כי הדירות אינן יכולות לשמש כבתי בושת. היא אכן סייעה למתלוננות בעבודתן כמעסות, וזאת לאור העובדה כי הנאשמת בעלת תארים אקדמיים של עבודה בעיסוי, היא סייעה למתלוננות בכל שאלה לגבי עיסוי מקצועי וזאת בלבד. הנאשמת תטען כי לא הלבנה הון וכי לא חיה מכספי המתלוננות אשר לשיטת המתלוננות התקבלו לעבודה בזנות". כן צוין כי הנאשמת תטען טענות מקדמיות של אכיפה בררנית, והוטעם כי: "ככל שלא הוגשו כתבי אישום כנגד הפקידות שמחומר הראיות עולה באופן מובהק שהן אלה שהתנהלו מול המתלוננות והרוויחו כספים מעבודתן, הרי שמדובר באכיפה בררנית מובהקת. כך גם לגבי עבירות של הלבנת הון, שמחומר הראיות עולה כי המתלוננות... היו אמורות לעמוד לדין בגין עבירות אלו, וככל שלא נעשה הדבר ולא מצאה הרשות החוקרת, ולא הפרקליטות מקום לחקור אותן באזהרה בעבירות אלו, הרי שמדובר באכיפה בררנית וחקירה מגמתית שכל כולה התמקדה בהבאת הנאשמת לדין". לבקשת ב"כ הנאשמת דאז, ניתנה לה שהות נוספת על מנת להגיש מענה מפורט בכתב.

ביום 26.2.21 הוגש **מענה מפורט בכתב**, כדלהלן:

באשר לאישום הראשון, הנאשמת כפרה בתוכנו וטענה, בין היתר, כי היא לא ניהלה רשת של בתי עסק לעיסוק בזנות ולא העסיקה נשים במתן שירותי מין; כי היא לא קשרה קשר עם המתווכות, שזרותן ידועה למאשימה, ולא גרמה לנשים לעזוב את ארצן לשם עיסוק כלשהו וגם לא בזנות; כי היא לא ניהלה בתי בושת ולא פעלה בהם, וגם לא התוותה חוקים כמתואר בסעיף 4 לאישום; וכי הנאשמת לא נעזרה בנזכרים בסעיף 6 לאישום לצורך ניהול בתי בושת; כמו כן, הנאשמת כפרה בתוכן סעיף 7 מחוסר ידיעה.

ביחס לאישום השני, נרשם כי אכן מרינה היא אזרחית רוסייה; אולם הנאשמת כפרה בכל תוכנו של האישום וטענה כי לא היה לה כל קשר למתנהל בין המתווכת לבין מרינה. לגבי האמור בסעיפים 3-4, 6-8 כפרה הנאשמת מחוסר ידיעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הנאשמת כפרה בתוכנו של **האישום השלישי**; בין היתר, צוין כי הנאשמת לא שוחחה עם אלכסנדרה נ' ולא לקחה אותה לאף לקוח, וכי הנאשמת לא הסבירה ל-אלכסנדרה נ' כיצד להביא לפורקן מיני. עם זאת, הנאשמת אישרה את תוכן סעיף 15 ואת העובדה שסייעה לה בשכירת הדירה.

הנאשמת כפרה גם בתוכנו של **האישום הרביעי**; בין היתר, צוין כי לנאשמת אין כל ידיעה לגבי ההתנהלות של ילנה עם "המתווכת" ואין היא קשרה קשר עם אותה "מתווכת" על מנת להביא לארץ נשים שיעסקו בזנות. לגבי המגורים בביתו של משה – הנאשמת כפרה מחוסר ידיעה.

הנאשמת כפרה אף בתוכנו של **האישום החמישי**, וצוין, בין היתר, כי אין לה כל ידיעה לגבי ההתנהלות מול המתווכת ומה היו חילופי הדברים בין המתווכת ובין אנה. עוד נטען כי הנאשמת לא העסיקה את אנה ולא אמרה כי היא הולכת לעסוק בשירותי מין.

הנאשמת כפרה גם בתוכנו של **האישום השישי** וצוין כי הנאשמת לא הרוויחה את הסכומים הנטענים בפרק העובדות.

אף ביחס ל**אישום השביעי** צוין כי הנאשמת כופרת בכל המיוחס לה.

עיקרי הראיות מטעם המאשימה

6. מטעם המאשימה העידו, בין היתר, **המעסות** הבאות: ילנה, אלכסנדרה נ', מרינה, ולריה ד' (להלן בקיצור גם: "ולריה"), זמפירה א' (להלן בקיצור גם: "זמפירה"), אנה, לודמילה ט' (להלן בקיצור גם: "לודמילה"), אלכסנדרה ל', א' שהעידה בדלתיים סגורות בהסכמת הצדדים, אירנה ש' (להלן בקיצור גם: "אירנה") ו-רשל ו' (להלן בקיצור גם: "רשל").

לאחר מכן העידו העדים דלהלן: **הפקידות** – אליזבטה (ליזה) קוגן (להלן: "אליזבטה"), יקטרינה פטרובסקי (להלן: "יקטרינה"), אירנה גורדון (להלן: "אירנה ג'"), קרולין (להלן: "קרולין" או "קרולין אלה") ותמי (טניה) גרינברג (להלן: "תמי"); **השוטרים והחוקרים** – רס"ל מיטל יהודה דוידוב, רס"ל ולריה ברודסקי, רס"ר אוריאל הרוש, רס"מ עדי קרויטנר, מפקח אנטון אושרוביץ, רס"ב ירון הילל, רס"ב ניר הרשקוביץ, רס"ר דור נחשון, מפקח שרון גולן, מפקח דרור כהן, רס"מ ברוך גרינשפון, פקד צורי כחלון, רס"מ ולאדיסלב רבייב, רס"ר אביחי חגיבי, צוער אלעד סמורלי; **והאזרחים** – אלה קרקוביץ, שלום שלומי, צבי ליבוביץ, צחי אליאסי, אריאל יוסף, משה פלטה, אלכס נלקין, לריסה שניידרמן, אדוארד לפסובסקי, טוביה קטייב.

כמו כן, הוגשו על ידי המאשימה 357 מוצגים – חלק מהם במסגרת תיק מוצגים מוסכם – לרבות 13 אמרות שמסרה הנאשמת בחקירתה במשטרה (ת/41-57), כאשר ת/48 כולל גם עימות בין הנאשמת לבין העד אלכס נלקין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בין היתר, הוגשו בהסכמה מספר רב של הודעות שנגבו מלקוחות אשר קיבלו שירותים בדירות (ת/131-ת/151). הלקוחות מסרו מידע דומה ביחס לסוג השירות שניתן בדירות – שירותי עיסוי עם הרפיה, במסגרתם המעסות הביאו את הלקוחות לפורקן מיני על ידי שפשוף איבר המין – וכן ביחס לגובה התשלום (250 ₪), אופן התשלום (במזומן) והאופן שבאמצעותו הכירו את המקום והשירות שניתן בו (מודעות שפורסמו באינטרנט ובמקומונים).

תחילה יובאו להלן עיקרי העדויות של עדות התביעה המרכזיות – המעסות והפקידות, ואחר כך עיקרי העדויות של יתר עדי התביעה הרלוונטיים.

עיקרי העדויות המרכזיות מטעם המאשימה

עיקרי עדויות המעסות

עדות ילנה

7. בפתח חקירתה הראשית, מסרה ילנה כי היא אזרחית רוסיה, בת 38 והגיעה לישראל ביום 14.3.19 לנוכח קשיים כלכליים; סבטלנה (שאינה הנאשמת; להלן: "סבטלנה מאוקראינה" או "סבטלנה הסוכנת") הציעה לה לעבוד בישראל כמעסה: "זו הייתה עבודה מיוחדת, לא רגילה והייתי צריכה זמן כדי לחשוב ולקבל החלטה... זה מסז' מיוחד, זה לא מסז' רגיל" (עמ' 62-63). סבטלנה הסוכנת קישרה בין ילנה ובין בחורה אחרת בשם אלכסנדרה (להלן: "אלכסנדרה מאוקראינה" או "סשה מאוקראינה") שמסרה לה פרטים על העבודה בישראל ובין היתר שהשכר גבוה, "שצריך לעשות מסז' שוודי רפואי וגם מסז' אינטימי" ושהמעסיקה היא "אדם מאד אמין וטוב" (עמ' 63-64). לאחר ש-ילנה החליטה להגיע לישראל לעבוד ב"בודי מסאז'", כלשונה, היא קיבלה עצות לגבי הגעתה לישראל: "אני סיפרתי על זה לאלכסנדרה, היא הייתה כמנהלת מטעם סבטלנה גנזדילוב... היא שריינה לי מלון והכינה כרטיס חזרה... נתנו לי כל מיני המלצות איך להתנהג בשדה התעופה" (עמ' 65-66; ראו גם עמ' 68).

(ההדגשות אשר בציטוטים מהפרוטוקול ומהסיכומים – לעיל ולהלן – הוספו ואינן במקור, מלבד אם צוין אחרת).

ילנה ציינה גם כי טרם הגעתה לישראל היא התעקשה לשוחח עם הנאשמת: "הייתי מיועדת להגיע לארץ שאני לא מכירה לעבודה לא רגילה והייתי צריכה להיות בטוחה שזה בן אדם רציני... הייתה לי שיחה עם סבטלנה גנזדילוב, והבנתי שזה בן אדם רציני" (עמ' 72-73). אלכסנדרה מאוקראינה הזהירה את ילנה שלא יהיו שמורים בטלפון הנייד שלה מספרי טלפון ישראליים, למקרה שבו הטלפון שלה ייבדק בכניסה לישראל. לאחר הגעתה, היא קיבלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

מאלכסנדרה מאוקראינה את מספר הטלפון של הנאשמת "ואז סבטלנה גנדזילוב אמרה שאני יכולה לקחת מונית ולהגיע לכתובת שהיא נתנה לי... איפה שסבטלנה גנדזילוב פגשה אותי" (עמ' 74-75).

רק לאחר הגעתה לישראל מסרה הנאשמת ל-ילנה דבר קיומם של שני חובות. האחד, בסך 200 ₪ - עבור תשלום לבעלה של הנאשמת, בתמורה להכנת כרטיס טיסה פיקטיבי מישראל ושובר לבית מלון; והשני, בסך 1,000 דולר - עבור תשלום לסבטלנה הסוכנת ולארכסנדרה מאוקראינה, סכום שאותו העבירה לנאשמת כעבור שבוע.

ילנה הוסיפה כי: "לפני שהתחלתי לעבוד... סבטלנה גנדזילוב הדריכה אותי... היא הראתה לי איך עושים מסז'... נשכבתי על השולחן והיא עשתה לי מסז'... ואז היא הסבירה לגבי תכונות לגבי מסז' אינטימי, מסז' חזק ועדין ולעשות תנועות עדינות, רכות, כדי שגבר ירגיש נעים ונוח, לעורר, לעזור לגבר, כדי יוכל לגמור ולעזור לו בגמירה. כב' הש' לוי: הכוונה היא לסיפוק מיני? העדה, גב' ילנה: כן. בזמן שסבטלנה עשתה לי מסז' היא סיפרה לי מה אני צריכה לעשות... שאני אהיה ערומה וגבר גם ערום, אני צריכה לשכב על הגוף שלו או לשבת על החזה או על הבטן, ובידיים לעשות לו מסז' אינטימי, בידיים" (עמ' 81).

ילנה עבדה אצל הנאשמת החל מחודש מרץ 2019 עד חודש פברואר 2020, בדירות שהיו ממוקמות בערים שונות – רמת גן, פתח תקווה, רעננה, הרצליה וגבעתיים: "אני הייתי מקבלת לוח שעות עבודה מסבטלנה גנדזילוב כל סופשבוע" (עמ' 82-83).

ילנה סיפרה כי "ביום הראשון לעבודה שלי... סבטלנה הציעה לי להגיע הביתה ללקוח שלה, ולהתחיל לעבוד איתו ואני הסכמתי... וסבטלנה אמרה לי שאני את תהיי אצלו שעה, לא יותר ולא פחות, זה לקוח ישן, בן אדם טוב, בן אדם מבוגר... סבטלנה לפני זה אמרה לי שהוא יודע ומכיר את הכל, הוא לא יעשה שום דבר מעבר לזה 'אבל תעשי מה שהוא מבקש'... עשיתי לו מסז' קל, הוא נגע בי והטריד אותי מינית... הוא לא מסוגל לעשות סקס אז הוא עשה הכל בכאילו, הוא נישק אותי בכל מקום... מתוך 600 שקל 200 שקל היו שלי ו-400 שקל לקחה סבטלנה. היא עודדה אותי 'הכל היה בסדר, עשית הכל נכון, הלקוח שלי וחבר שלי מאד מרוצה'" (עמ' 86); "עו"ד גולדשטוף: אני אבקש שתסבירי מה זה 'נישק אותי בכל מקום'... העדה, גב' ילנה: מקומות אינטימיים" (עמ' 87).

ילנה מסרה כי הנאשמת קבעה את אופן חלוקת הכסף ביניהן (עמ' 87) ואף הסבירה לה ביומה הראשון בעבודה שעליה לגבות 250 ₪ מכל לקוח עבור 45-40 דקות (עמ' 87).

כמו כן, ילנה תיארה את שגרת העבודה: היא והפקידות פנו האחת לשניה בשמות קוד, המזכירה התריעה כשלקוח מגיע, היא אמרה ללקוח שהיא עושה "בודי מסז'" כשהכוונה ל"מסז' אינטימי" והלקוח החליט אם הוא מעוניין, לאחר שלקוח שילם היא שלחה למזכירה הודעה עם סימן "פלוס", הציעה ללקוח להתקלח או להתפשט ולשכב, "ואז אני מתפשטת... עושה מסז' רגיל... במשך 20, 25 דקות, ואחרי זה אני מבקשת מהגבר להתהפך, ואז אני יכולה לשבת עליו או על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

החזה או על הבטן או לשכב על הגוף שלו, ואחרי זה מתחיל מסז' אינטימי כזה, פה יכולים לגעת בי, וגם אני נוגעת בכל מקום, אם הגבר מאד נרגש, עו"ד סבג: היא אמרה 'חרמן'... העדה, גבי ילנה: ואני עוזרת לו לגמור". לאחר שהלקוח מתקלח ויוצא, נהגה העדה לשלוח למזכירה הודעה עם סימן "מינוס". "ומי הסביר לך את כל הדברים האלה שאת צריכה לעשות? העדה, גבי ילנה: כל זה הסבירה לי סבטלנה" (88-90). כמו כן, היא ציינה שהנאשמת מסרה שמומלץ להשאיר טיפים לפקידות (עמ' 94). בסיום משמרת השאירה ילנה את חלקה של הנאשמת: 150 ₪ מתוך 250 ₪ שהתקבלו מכל לקוח (עמ' 91).

ילנה זיהתה בתמונה שסומנה ת/3 את א' וכן את בעלה לשעבר של הנאשמת, ולדיסלב, שאותו פגשה מספר פעמים כשהעבירה לו כסף בהעדרה של הנאשמת. לגבי תפקידה של הנאשמת ב"עסק", ילנה מסרה כי "זה עסק שלה... התפקיד החשוב, העיקרי... סבטלנה עסקה בכל הדברים האלה" (עמ' 97). על הקשר שלה עם הנאשמת העידה ילנה כי "יחסים של מעביד, עובד, זה חוקים נוקשים, זה כבוד, וגם היו לנו יחסים ידידותיים... סבטלנה קבעה את החוקים האלה, 'אתם מקבלים 250 שקל, אתם עושים מסז' ערומות אם אתן לא מתפשטות אני לא אעבוד איתכן אתן הולכות לרחוב'" (עמ' 98). כמו כן, הנאשמת קנסה את מי שהפרה "חוקים".

בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשמת דאז, עו"ד סבג, אישרה ילנה כי איש לא כפה עליה לעבוד בישראל, וכי במפגש הראשון עם הנאשמת נאמר ש"אסור סקס" (עמ' 107). "ש: ... את לא אוהבת את סבטלנה הנאשמת, ואני אגיד לך למה, כי סבטלנה אמרה לך ולכולם 'סקס אסור אצלי בעבודה', נכון? ת: כן, זה נכון... עו"ד סבג: ... את היית צריכה לשלם 250 שקל ליום לגברת סבטלנה, היא בסך הכל השכירה לך את המקום... העדה, גבי ילנה: זה לא נכון" (עמ' 134). "תמיד היא אמרה שאסור לעשות סקס, אני לא עשיתי סקס..." (עמ' 135); "עו"ד סבג: ... והאמת זה שאת שכרת את הדירה וגבית את הכספים כמה שרצית מהלקוח. העדה: זה לא האמת... הנאשמת אמרה לי לקחת כסף... עניינים כספיים היו אך ורק דרך סבטלנה" (עמ' 165).

לגבי השיחה שקיימה ילנה עם הנאשמת עוד ברוסיה, היא נשאלה והשיבה כדלהלן: "עו"ד קינן: תאשרי לי בבקשה שאת לא באמת יכולה לדעת שמי שדיברת איתה זאת הנאשמת... העדה: כן אני בטוחה במאה אחוז... הקול ששמעתי בטלפון את הקול הזה אחרי זה אני שמעתי במשך תקופה ארוכה כששוחחתי עם סבטלנה. כב' הש' לוי: כשהגעת לארץ? העדה: כן" (עמ' 182-184; ראו גם עמ' 188).

ההתנהלות בזמן עבודה היתה מול הפקידות אך בקשות לימי חופש היו מול הנאשמת (עמ' 184).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לגבי האופן שבו הועבר הכסף מסרה ילנה כי "כמה פעמים פעמיים לקח ולדיק... בשאר המקרים הייתי משאירה במקום עבודה, או בדירה של משה... או אישית הייתי נותנת לסבטלנה ביד... היינו קובעים עם סבטלנה על איזה שהוא מקום סודי" (עמ' 197-198).

עיקרי עדות אלכסנדרה נ'

8. בפתח חקירתה הראשית ציינה אלכסנדרה נ' (להלן בקיצור, בפסקה זו: "אלכסנדרה") כי הגיעה מרוסיה לישראל ביום 1.2.19 על מנת לעבוד, מחמת קשיים כלכליים. סבטלנה הסוכנת, שאיננה הנאשמת, יצרה עמה קשר וסיפרה על עבודה בעיסוי בישראל, שבה ניתן להרוויח "כסף קל". סבטלנה הסוכנת שלחה לה מספר טלפון של אלכסנדרה מאוקראינה, שעבדה אצל הנאשמת בישראל. "היא הסבירה לי מה זה בונוס בעיסוי, שצריך להביא לסיפוק את הגבר ועל כך אני אקבל כ-4, 5 אלף דולר לחודש. לגבי ת/4 ציינה אלכסנדרה כי מדובר במסמך שנשלח אליה בדואר אלקטרוני ושבזו צוין כי היא יכולה לשהות במלון סאן ביץ'; כתובת הדואר האלקטרוני שייכת לאלכסיי פיסרנקו, בעלה של הנאשמת. אלכסנדרה הוסיפה כי היא קיבלה כרטיס מזויף שלפיו היא מתעתדת לשהות במלון כתיירת ולחזור לרוסיה, וכי ששה הנחתה אותה מה לומר בכניסתה לארץ. לאחר שאלכסנדרה נכנסה לישראל ששה מאוקראינה שלחה לה את מספר הטלפון של הנאשמת שהנחתה אותה להגיע אליה במונית. אלכסנדרה מסרה כי אלכסנדרה מאוקראינה שלחה לה את התמונה שסומנה ת/6, וכי מצולמות בה יאנה (בתה של הנאשמת), אלכסנדרה מאוקראינה והנאשמת (בצד ימין). עוד היא ציינה כי ראתה את הנאשמת משוחחת עם אלכסנדרה מאוקראינה בווידאו, בדירה של יואל, ביומה הראשון בישראל. העדה הוסיפה כי היא מסרה 1,000 דולר לנאשמת על מנת שזו תעביר את הכסף לאלכסנדרה מאוקראינה.

אלכסנדרה מסרה כי הנאשמת לקחה אותה ללקוח "שגר בקרבת מקום" והוסיפה כי "תוך כדי ההליכה היא הסבירה לי שהוא אוהב להתנשק ושצריך לעשות מקלחת... ואני צריכה לעשות כך שהוא יגמור. וזה ייקח כשעה... התפשטנו ונכנסנו למקלחת שמה הוא התחיל לגעת בי, לנשק, לגעת... הוא שכב בעירום... ולאחר מכן הוא אמר שיהיה טוב יותר אם אני בהתחלה אגע בעצמי... ונגעתי בעצמי, אני מדברת על איברים האינטימיים שלי ביד אחת וביד השנייה לפעמים נגעתי גם באיברים האינטימיים שלו. לאחר מכן הוא גמר... אני כתבתי לנאשמת האם הוא צריך להביא לי כסף וכמה. היא ענתה 500 שקלים. הוא נתן לי 500 שקלים, ואני חזרתי לדירה של יואל". מתוך 500 ₪, 300 ₪ שילמה לנאשמת "היא אמרה שהיא כבר שוחחה עם הלקוח הזה שהיה מאוד מרוצה..." (עמ' 226-227).

אלכסנדרה ציינה כי הכל נעשה "על פי דברי הנאשמת" (עמ' 227) וכי במשך כשמונה חודשים התגוררה בביתה של הנאשמת תמורת תשלום.

הנאשמת לקחה את אלכסנדרה לדירה ברחוב ארלוזורוב, שם הראתה לה כיצד לעשות עיסוי והסבירה לה את תנאי העבודה. בין היתר, הסבירה לה הנאשמת מה לעשות כדי לעורר את הגבר,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

"היא אמרה שצריך להיות בעירום מלא, ואם גבר מתבייש, כשהוא מתהפך אז ניתן להניח את ידו על חזי... לאחר מכן היא אמרה שאני אראה עליה איך עושים עיסוי, עשיתי עיסוי והיא אהבה...". כמו כן, הנאשמת הסבירה לה את תהליך העבודה מול הפקידות, את הסימן שיש לשלוח למזכירה כשנכנס לקוח, "לאחר מכן אני צריכה להתפשט, לעשות לו עיסוי, לאחר מכן הוא צריך להתהפך או אני צריכה להפוך אותו, ולהביא אותו על סיפוקו". עוד הוסבר לה על ידי הנאשמת שמתוך 250 ₪ שהלקוח שילם עבור 40 דקות, 150 ₪ שייכים לנאשמת, וכן שצריך לסדר ולנקות את הדירה בסיום יום העבודה.

מדי שבת קיבלה אלכסנדרה מהנאשמת לו"ז עבודה שבועי, כאשר שעות העבודה היו בין השעות 10:00-22:00, וברעננה ובהרצליה בין השעות 09:00-22:00 (עמ' 233). אלכסנדרה זיהתה את המחברת של הנאשמת שבו רשמה את סידור העבודה ואת השם הבדוי [של ילנה] "מאיה" (עמ' 233); "עו"ד דיין: איך ידעת שהנאשמת היא זו שעשתה את סידור העבודה? העדה: אני התגוררתי איתה, ראיתי את זה" (עמ' 237).

הדירות שבהן עבדה אלכסנדרה היו ברמת גן, בהרצליה, ברעננה ובפתח תקווה. כאשר היה חוסר בציוד, היא פנתה לנאשמת, אשר גם התריעה כאשר גורם כלשהו אמור לספק ציוד. אלכסנדרה מסרה כי תחילה היא עבדה 4-5 פעמים בשבוע, "כעבור חודשיים שלושה עבדתי פעמיים שלוש בשבוע. ולאחר מכן בדרך כלל עבדתי פעמיים בשבוע כי לא יכלתי יותר... מנטלית זה היה קשה לי מאוד... עו"ד דיין: כמה לקוחות היו לך ביום? העדה: זה תמיד היה תלוי במקום. בממוצע 15... כל שבת היינו מתאספים אצל יואל לארוחת ערב, היא שיבחה אותי בפני כולם ואמרה שאני עגל זהב. כי תמיד היו לי הרבה לקוחות" (עמ' 241).

באשר לאופי העבודה ציינה אלכסנדרה כי "כ[כ] שלקוח היה נכנס הוא היה נותן כסף, 250 שקל... אם הוא רצה שעה אז זה 450 שקל... אני שלחתי פלוס לפקידה, הייתי מתפשטת לחלוטין, גם הוא היה מתפשט לחלוטין... היו גם כאלה שלא רצו עיסוי. עו"ד דיין: ומה כל הלקוחות רצו? העדה: כל הלקוחות ידעו שהם מגיעים על מנת לגמור" (עמ' 241-242); לגבי ההתכתבות עם הפקידה התייחסה אלכסנדרה ל-ת/9 "כאן כתוב מינוס ועוד, פלוס זה אומר שקליינט נכנס ומסר לי כסף, מינוס אומר שהקליינט עזב", עמ' 232); "רבים ביקשו אקסטרה... היו למשל מקרים שאם את עושה מין אוראלי הם שילמו על כך בנוסף 100 שקל. וזה היה כסף שלי... ורבים היו מגיעים בעלי סטיות שהיו צובטים, ביקשו דברים מוזרים נוספים... לא הסכמתי לחדירה כי לא רציתי בכך... כמעט כולם ביקשו" (עמ' 242-243). בסוף משמרת "הייתי אוספת את הכסף ומביאה אותו הביתה לסבטה" (עמ' 246).

אלכסנדרה עזבה את העבודה בעקבות מקרה שאירע ולאחר שהבינה "שאני שוברת את עצמי ושיש לי בחילה מכול זה. הייתי בדיכאון קשה מאוד והיו לי התקפות היסטטריות, התחלתי לקחת סמים" (עמ' 244, 246).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

אלכסנדרה התייחסה להתכתבות שלה עם סשה מאוקראינה לאחר הגעתה לישראל (ת/11) וציינה כי מחקה התכתבות קודמת.

"עו"ד דיינן: ... האם את יודעת על איזה שהם מנהלים נוספים, האם מישהו נוסף ניהל אותך במהלך השהות בבתי הבושת? העדה: לא" (עמ' 247).

בחקירתה הנגדית ציינה אלכסנדרה כי היא שוחחה עם הנאשמת לראשונה רק לאחר הגעתה לישראל.

אלכסנדרה עבדה אצל הנאשמת "בערך 11 חודשים, 10 חודשים" (עמ' 250). "עו"ד קינן: אז את אמרת שסבטלנה כינתה אותך עגל הזהב ושאת היית מאוד גאה בעצמך... אז למה חטפת התקף היסטריה בשלב יותר מאוחר... ת: ... כי אני רציתי לעשות רושם על סבטלנה... רציתי שהיא תהיה זקוקה לי... אבל כל זה היה סותר את מה שאני הרגשתי. והרבה זמן אני לא הקשבתי לעצמי, הסתכלתי רק עליה על סבטלנה" (עמ' 253).

"הוא [החוקר מיכאל] אמר לי שהם מצאו את סבטלנה... הוא רוצה שאני אעזור להם עם המידע שיש לי. ש: יופי והוא גם אומר לך שאת תעזרי להם ואין לך מה לדאוג הוא ידאג שלא יגרשו אותך מפה נכון? ת: לא שהוא דיבר על לא לדאוג, אמר שיש הגנת עדים" (עמ' 257).

אלכסנדרה נשאלה והשיבה לגבי השיחה שתיארה, בין הנאשמת ובין סשה מאוקראינה: **שכשהייתי במשטרה לזכור הכול את כל הפרטים בבת אחת זה היה לי קשה, ורק שוב ושוב עם עברנו על כל ההתכתבויות, אני נזכרתי את הפרטים ועד עצם היום הזה אני זוכרת... ש: מה קרה שנזכרת בזה? שאלו אותך שאלה שהזכירה לך את זה? ת: לא. מה שהזכיר לי זה ההתכתבות. ש: התכתבות עם סאשה? ת: כן זה נכון" (עמ' 263-264).**

אלכסנדרה ציינה כי לנאשמת היו כ שלושה מספרי טלפון וכן "וכשכל זה קרה עם המשטרה אני מחקתי... איפה שמצאו את ההידברות המספר הזה היה מזמן, אני בכלל שכחתי על המספר הזה ולכן לא מחקתי אותו. ש: למה מחקת? ת: אני נחרדתי, לא רציתי בעיות... לא עבור סבטלנה ולא עבורי" (עמ' 264-265); "אני מחקתי כי פחדתי... הנאשמת... היא תמיד מחקה את כל ההתכתבויות וגם אותי היא לימדה לעשות כך. כב' הש' לוי: מתי? מתי היא לימדה אותך לדברייך? העדה: כשעבדתי אצלה היא הסבירה מה לעשות ומה לומר כשתגיע המשטרה. וכול ההתכתבויות עם פקידות צריך למחוק במידי. עו"ד קינן: אבל את לא מחקת. העדה: נכון" (עמ' 267-268).

לגבי המייל שקיבלה מ-אלכסיי פיסרנקו, שהוא, לטענתה, בעלה של הנאשמת (ת/4), נשאלה אלכסנדרה כיצד היא יודעת שמדובר בבעלה של הנאשמת והיא השיבה כי "אני התגוררתי אצלה, דיברו הרבה בטלפון ואני הרבה שמעתי עליו" (עמ' 271-273; ראו גם עמ' 274).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בחקירה החוזרת התבקשה אלכסנדרה להבהיר "מתני פונים לפקידה ומתי פונים לנאשמת" והשיבה כי "במידה ולקוח היה מאחר או שהוא לא התייחס בצורה נאותה, זה היה צריך לומר לפקידה על כמה הוא רצה להאריך את ביקורו, צריך לשאול את הפקידה. אם אני הייתי צריכה לצאת לחנות, גם פקידה, כל מה שהיה קשור לכסף למי אני מעבירה כסף איפה אני מחביאה את הכסף – כל זה היה מול סבטלנה... אם יש סיטואציה של פורס מג'ור כלשהי, גם רק לסבטלנה הייתי צריכה לפנות. אם היה צריך לרכוש משהו לדירה או דברי ניקיון או משהו כזה – כל זה היה צריך להיות מופנה לסבטלנה".

עיקרי עדות מרינה

9. **בחקירתה הראשית** ציינה מרינה כי הגיעה לישראל ביום 13.2.20 לאחר שיצרה קשר עם סבטלנה הסוכנת, שאיננה הנאשמת, אשר הציעה לה עבודה בישראל; וכי היא הסבירה לה "שאני אצטרך לעשות מסאז'ים... רק לגברים, שהגברים יגיעו לפורקן, לאורגזמה" (עמ' 296). מרינה הסכימה לקבל את העבודה ורכשה כרטיס טיסה ונאמר לה שיכינו עבורה כרטיס טיסה מזויף מישראל חזרה לרוסיה. לאחר שמרינה עברה את הגבול, סבטלנה הסוכנת מסרה לה שהנאשמת בדרכה אליה, ואכן לאחר כשעה "אספה" אותה הנאשמת. לשאלה איך הנאשמת ידעה לזהות אותה, מרינה השיבה כי היא כתבה לסוכנת שהיא לבושה במעיל ירוק וברשותה מזוודה קטנה כחולה.

הנאשמת נתנה לה "סים קארד" ועוד באותו יום נסעו השתיים לדירה ברחוב ארלוזורוב: "... ושם היא הראתה לי איך עובדים עם הלקוח... היא הסבירה לי שאני צריכה לעשות מסאז' שבדי, body massage, ובסוף הרפיה ידנית במקומות אינטימיים של הגבר... אם הלקוח ירצה ללקק את המקומות האינטימיים שלי, אז הוא יצטרך לשלם ואת יכולה להרשות לו לעשות את זה" (עמ' 307).

מרינה עבדה אצל הנאשמת החל מיום 14.2.20 ועד ליום 31.5.20 – בדירות שונות ברמת גן, ברעננה, בהרצליה, בגבעתיים ובפתח תקווה.

"יום לפני תחילת יום עבודה, סבטלנה הנאשמת היתה שולחת לי לוח, יומן עבודה שבועי... לואטסאפ... ש: כמה לקוחות בממוצע היית מקבלת במשמרת? ת: 10-12... כל לקוח היה משלם 250 שקל ל-40 דקות שירות... body massage שבדי, והרפיה. והרפיה של איבר המין של הגבר... הנאשמת... כבר מהתחלה אמרה שלקוחות צריכים לשלם 250 שקל. ומתוך הסכום הזה, 100 שקל שלי, ו-150 שלה... בסוף יום העבודה הייתי משאירה את הכסף... בכל מיני מקומות שונים... ש: מי החליט איפה היא משאירה?... ת: סבטלנה הנאשמת אמרה" (עמ' 309-308). במרבית התקופה התגוררה מרינה באחת מדירות העבודה, תמורת 2,000 ₪ ששילמה לנאשמת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מרינה ציינה כי הפקידה התריעה כאשר לקוח הגיע וכי היא (מרינה) סימנה "פלוס" כשהלקוח נכנס. בשלושה מקרים לקוחות הגיעו ישירות דרך הנאשמת, כאשר באחד מהם הנאשמת ביקשה "לקבל אותו כאחד משלנו, ושאני אתן לו את כל השירות המלא, מסאז' ומציצה וסקס גם... הלקוח הזה שילם 500 שקל, אני נתתי לו את כל השירות המלא" (עמ' 311-312). בהמשך הוסיפה מרינה כי לחלק מהלקוחות היא נתנה שירותי מין נוספים לרבות חדירה מלאה, תמורת טיפים, אך רק היא ידעה על השירות הנוסף שנתנה (עמ' 314-315; ראו גם עמ' 347); "כבי' הש' לוי: האם הנושא של הטיפים עלה או לא עלה בשיחות בין העדה לבין הנאשמת? העדה: מה שנאמר לי, שאני יכולה לקחת טיפים, אם לקוח ירצה ללקק... אם את רוצה את יכולה לאפשר לו לעשות את זה. ש: מי אמר לה את זה, לעדה? ת: סבטלנה הנאשמת" (עמ' 318).

מרינה העבירה לנאשמת סכום של 1,000 דולר, עבור סבטלנה הסוכנת "אחרי זה שאלתי את הסוכנת סבטלנה... אם הכסף הגיע אליה, היא אמרה שכן" (עמ' 321-322). כמו כן, הנאשמת אמרה למרינה "שבמקרה שמשטרה פורצת או נכנסת... שאני אגיד שאני תיירת, והגעתי ארצה כדי ללמוד שיטות מסאז'... או שאת יכולה להגיד שעכשיו סגר, כל המלונות סגורים ואת פשוט מתגוררת בדירה הזאת" (עמ' 322-323). לגבי התכתבות שלה עם עובדת אחרת (שאינה עדה במשפט), ציינה מרינה כי "מרי כותבת: לא היו בכלל טלפונים, ואני עונה לה: על הפנים... ואחרי זה היא כותבת: כנראה שבצורה כזאת סבטה רוצה להיפטר ממני... הנאשמת" (עמ' 332).

ביחס להתכתבות בינה ובין הנאשמת ציינה מרינה כי "שלחתי לכאן תמונה של SIM card ישראלית החדש, והיא ענתה: או קיי. ואז בהמשך סבטלנה הנאשמת שואלת האם את הקודמת זרקתי?... הוויזה שלי היתה אמורה להסתיים, ואחרי 15 למאי התקשרו אלי ממחלקת ההגירה של משרד הפנים, ולאחר מכן התקשרתי לסבטלנה הנאשמת, והודעתי לה שהתקשרו אלי ממשרד הפנים. ואז סבטלנה הנאשמת אמרה לי שאני אזרוק את ה-SIM card הקיים ואקנה לי SIM card חדש" (עמ' 333).

בחקירתה הנגדית ציינה מרינה, בין היתר, כי היא שוחחה עם הנאשמת לראשונה רק לאחר הגעתה לישראל.

כמו כן, מרינה העידה כי הובאה לחקירה על ידי שוטרים, שאינם החוקרים, "עד כמה שאני זוכרת, אמרו לי שאני עד... לא יקרה לי כלום... רק תגידי מה שהיה, תגידי את האמת. ש: ... גם הסבירו לך שאם תגידי את זה, אז יוכלו לעזור לך להישאר באופן חוקי בארץ? ת: לא" (עמ' 343); "ש: ... יש בנות מהתיק הזה שנמצאות יחד איתך במקלט? ת: כן... לאחת קוראים סאשה ולשנייה קוראים אניה. ש: והן איתך מהיום של המעצר? ת: כן" (עמ' 346).

מרינה אישרה כי הנאשמת אמרה שאסור לעשות "סקס", והלקוחות נשלחו על מנת שהיא תעשה "מסאז' ולאונן, כרגיל... היא אמרה לעשות מסאז', body massage, מסאז' שבדי, ובסוף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

שתהיה הרפיה... בלי בגדים... הייתי צריכה לעשות מסאז', אבל גם להביא את הלקוח להרפיה, לגמירה. כב' הש' לוי: ... הסנגורית טוענת שהנאשמת אמרה לעדה רק לעשות מסאז' שבדי, בלי הרפיה מינית, האם זה נכון או לא נכון? העדה: זה לא נכון, זה לא אמת" (עמ' 347-348). בימיה הראשונים בישראל מרינה ביקשה מהנאשמת שתעביר כסף "לסבטה מרוסיה", ובהמשך היא קיבלה מ"סבטה מרוסיה" הודעה על כך שהכסף התקבל (עמ' 358). בעת מעצרה, מעמדה של מרינה היה בלתי חוקי, אולם מאז היא קיבלה "ויזת עבודה", בסיוע של המקלט שבו היא שוהה.

עיקרי עדות ולריה

10. **בחקירתה הראשית** מסרה ולריה כי היא הגיעה מרוסיה לישראל בחודש נובמבר 2017: "היא [הנאשמת] שאלה אותי איפה אני עובדת... הציעה לי להתחיל לעבוד כמסז'יסטית... body massage ... זה מסאז' בידיים ועם הגוף, ובסוף עם הרפיה. כב' הש' לוי: ... שאלת הבהרה של בית המשפט, איזו הרפיה? הרפיה מינית או לא מינית? גב' ולריה: זה עבודה בידיים ועם הגוף, בלי חדירה פנימה... כב' הש' לוי: הרפיה מינית בלי חדירה? גב' ולריה: כן" (עמ' 377-378). כעבור שבוע-שבועיים ולריה התקשרה לנאשמת והן נפגשו. "היא שאלה אותי אם אני מכירה את העבודה, עניתי לה שכן... היא סיפרה על אותן דירות איפה שאפשר לעבוד וגם שעות העבודה. מעשר עד עשר, 250 שקל משלם לקוח. 150 היא לוקחת... סבטלנה הראתה לי מקום עבודה" (עמ' 379-382). ולריה החלה לעבוד בין קיץ או סתיו 2019 וסיימה לעבוד בחודש מאי 2020. "עו"ד דיין: טוב. במהלך העיסוי שנותנת בדירות, מה לובש הקליינט ומה היא לובשת? גב' ולריה: הלקוח היה ערום, ואני הייתי עם משהו, שמלה שקופה" (עמ' 383). "סבטלנה הייתה מודיעה כל ערב איפה אני אעבוד יום למחרת" (עמ' 383). הנאשמת החזיקה בדירות בפתח תקווה, בגבעתיים, בהרצליה, ברעננה וברמת גן. ולריה עבדה כארבעה ימים בשבוע, וקיבלה בממוצע שש לקוחות ביום. ולריה מחקה את ההתכתבויות מהטלפון שלה כדי שלא יישאר "כל האשפה" (עמ' 388-389). "גב' ולריה: לקוח היה מתקשר לפקידה, הפקידה הייתה מתקשרת אליי, כשכנס לקוח... הלקוח היה הולך למקלחת, אני הייתי מחליפה בגדים והיה מתחיל מסאז'... בסוף הלקוח היה גומר" (עמ' 389-390); ולריה התייחסה להתכתבות בינה לבין הפקידה, שסומנה ת/22, "פלוס זה לקוח נשאר למסאז'... מינוס הלקוח הלך" (עמ' 391); "ש: איך היא ידעה את הקודים? איך היא ידעה את ההתנהלות? ת: סבטלנה הסבירה מה אני צריכה לכתוב אם בן אדם נשאר. ש: ... איך היו משלמים על השירות שהיא נתנה? ת: במזומן... את הסכום שלי הייתי לוקחת ואת היתרה הייתי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מחביאה באיזשהו מקום בדירה... ש: איך היא ידעה איפה להחביא? ת: סבטלנה אמרה... ש:
מי היה אוסף את הכסף? ת: סבטלנה" (עמ' 392).
הכינוי של ולריה בעבודה היה "מרי". ולריה סיפרה על פעם אחת שבה נקנסה בגלל תקלה
בשירותים וציינה כי הקנס שולם לנאשמת. ולריה לא פגשה את הפקידות אלא שוחחה איתן רק
באמצעות הטלפון; "עו"ד דיין: ... אם היית צריכה יום חופש או מחלה למי היית פונה? גב'
ולריה: לסבטלנה הייתי פונה. ש: האם את מכירה עוד מישהו שקשור... לניהול בתי הבושת
חוץ מסבטלנה? ת: לא" (עמ' 393).

בחקירתה הנגדית ציינה ולריה, בין היתר, כי בזמן שהחלה לעבוד אצל הנאשמת היה לה מעמד
חוקי בישראל.

"ש: אז תאשרי לי בבקשה, שאת אמרת בחקירה הראשונה שלך וגם בחקירה השנייה שסבטה,
הנאשמת, רק הציעה לך לעשות עיסויים ומי ששאל אותה אם יש המשך 'לעיסויים האלה' זו
את... ת: כן... סבטלנה אמרה שאין סקס... עו"ד קינן: ... תאשרי לי, שאת מספרת במשטרה
לאורך הדרך שמה שהנאשמת אמרה לך לעשות זה רק מסאז'... כב' הש' לוי: איזה מסאז'? גב'
ולריה: body massage. כב' הש' לוי: מי אמר body massage, את או הנאשמת? גב'
ולריה: סבטלנה. עו"ד קינן: ... אבל אני אומרת לך שאת במשטרה בעדויות שלך, לא אומרת
שהנאשמת אמרה לך body massage... עו"ד דיין: אני מתנגד... זה ברור מההודאות וזה ברור
גם מהעדות פה בבית המשפט, שכשהעדה אומרת עיסוי היא מכלילה במילה הזו את העיסוי
body massage... עו"ד קינן: body massage זה בלי סקס ובלי חדירה. נכון? גב' ולריה:
כן. כב' הש' לוי: האם body massage כולל הרפיה מינית? פורקן מיני? גב' ולריה: כן, זה
עבודה בידיים ועם הגוף ללא חדירה. עו"ד קינן: תאשרי לי בבקשה, אני מפנה להודאה 11/6,
תאשרי לי בבקשה שאת במשטרה אומרת שהנאשמת לא אמרה לך להתפשט ולהיות בעירום...
גב' ולריה: היא לא אמרה לי כאלה דברים בכלל... כב' הש' לוי: האם היא אמרה לך שהלקוח
מתפשט או שהיא לא אמרה? גב' ולריה: היא לא אמרה שום דבר... אני אמרתי לה שאני מכירה
את העבודה הזו... נכנס לקוח, מקלחת ומפשיט את הבגדים ואחרי זה body massage".
עוד ציינה ולריה כי "סבטלנה הייתה מעסיקה פקידות... הן היו מכניסות את הלקוחות... אם
הייתי צריכה לצאת למכולת באמצע היום הייתי מתקשרת לפקידה. אם אני הייתי צריכה חופש
הייתי מתקשרת לסבטלנה... עו"ד קינן: תאשרי לי בבקשה שכשלקוח לא היה מגיע או שלא רצית
לקבל לקוח היית מעדכנת את הפקידה ולא את הנאשמת. גב' ולריה: לפקידה הייתי מודיעה...
כב' הש' לוי: מי קיבל ממך את הכסף הפקידות? שואלת הסנגורית. גב' ולריה: כסף ממני הייתה
לוקחת סבטלנה יום למחרת" (עמ' 399).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עיקרי עדות זמפירה

11. **בחקירתה הראשית** ציינה זמפירה, בין היתר, כי היא הגיעה לישראל ביום 25.1.19, במטרה להתפרנס. בתחילה, עבדה בניקיון ובהמשך חיפשה עבודה כמסאז'יסטית ונתקלה ב**מודעה שבה פורסמו פרטיה של הנאשמת**: "סבטה הגיעה, לקחה אותי מהתחנה... ונסענו למקום איפה שאני הייתי אמורה לעבוד... היא סיפרה לי אבל למעשה אני כבר תיארתי לעצמי, ניחשתי שזה לא רק מסאז'ים... בסוף צריך לעשות הרפיה. מר גודוביץ': היא אמרה אבל את הביטוי באנגלית, happy end. עו"ד גולדשטוף: ... מה זה happy end? גב' זמפירה: שהלקוח יגמור... לי היה חשוב שלא יהיה שם יחסי אינטימיים, יחסי סקס, ואני לא הייתי מסכימה לזה אבל היא בעצמה שאסור לעשות את זה... היא הראתה לי את הדירה... סיפרה לי לגבי התשלום, איך זה מתנהל... אני מתכוונת לסבטה". זמפירה עבדה בדירות בהרצליה, בפתח תקווה, ברמת גן וברעננה, וזאת החל מקיץ 2019 ועד המעצר.

זמפירה מסרה גם כי מדי יום שישי או שבת היא **קיבלה מהנאשמת "יומן עבודה"** באמצעות הוואטסאפ; כי הפקידה עדכנה אותה כשהגיע לקוח ולאחר שהיא הסבירה לו את התנאים הוא החליט אם לשלם או ללכת; כי **הנאשמת קבעה** שהלקוחות ישלמו 250 ₪ עבור 40 דקות וכי 150 ₪ מתוך הסכום יועבר לנאשמת. לגבי מהות העיסוי מסרה העדה כי: "**זה היה עבור מסאז', body massage וגמירה, הרפיה**. ש: אוקיי. תסבירי מה זה body massage... גב' זמפירה: לפי איך שאני מבינה זה מגע בין גוף של אישה לגוף של גבר... בהתחלה עשיתי מסאז' בערך כעשר דקות רבע שעה, ואז עשיתי מסאז' ערומה ללא בגדים, אחרי זה מרחתי את עצמי בשמן והייתי מעבירה את הגוף שלי על הגוף שלו. ובסוף עם היד, הרפיה... **סבטה הסבירה לי פעם ראשונה, אני בכלל לא ידעתי מה זה body massage אז פעם ראשונה**".

זמפירה הוסיפה כי קיבלה בממוצע 6-7 לקוחות ביום בהרצליה, וברעננה - 10-12 לקוחות; וכי "**כמה פעמים עשיתי סקס עם הלקוחות. זה פשוט כי רציתי. הם מצאו חן בעיניי... ש: את יודעת להגיד כמה פעמים? ת: לא הרבה אבל מתקשה להגיד... ביקשתי מהם שכל מה שקרה בינינו אף פקידה לא תדע מזה... אני לא רציתי שסבטה תדע**". העדה ציינה כי בנוסף לאיסור "לעשות סקס" **הנאשמת הזהירה אותה שאם תאחר למשמרת היא תיקנס ב-100 ₪**.

"מה לבשת בזמן מתן השירות ללקוח? גב' זמפירה: ... כשהשכבתי אותו כבר על המיטה, הייתי מורידה בגדים. ש: ומה הלקוח לבש? ת: ערום. ש: היה לך כינוי בעבודה? ת: קרולינה. ש: אוקיי. איך שילמו הלקוחות? ת: מזומן... בסוף משמרת הייתי לוקחת את החלק שלי ואת השאר משאירה... זה דובר עם סבטה בדרך כלל... בתוך הדירה... בשעות הבוקר סבטה הייתה לוקחת את הכסף... עו"ד גולדשטוף: זמפירה, איך את יודעת שהנאשמת הייתה אוספת בשעות הבוקר? גב' זמפירה: ... אני במדויק לא יכולה עכשיו להגיד בדיוק את השיחה אבל היה נאמר לי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

שתשאירי כסף בבוקר אני אאסוף את זה. פעם או פעמיים אני אישית הייתי נותנת לה כסף במעטפה... עו"ד גולדשטוף: אוקיי. אם היה נגמר הציוד בדירה, למי היית פונה? גב' זמפירה: אני הייתי מודיעה לסבטה" (עמ' 412-417).

העדה ציינה כי תפקיד הפקידה היה לשוחח עם הלקוחות ולסייע לה לתקשר עם לקוחות כאשר נתקלה בקושי. כמו כן, הפקידה ספרה איתה בסוף היום את כמות הלקוחות ואת סכום הכסף הסופי; "פלוס זה כשאני מקבלת את הכסף והכסף אצלי מינוס כאשר הוא הולך" (עמ' 419).

בחקירה הנגדית הטיחה הסניגורית ב-זמפירה כי הנאשמת לא הראתה ולא הסבירה "איך עושים מסאז'... היא רק אמרה לך שזה ללא סקס", והעדה השיבה כי "לא מסכימה עם זה... אני **בחדר שאלתי אותה מה זה body massage, ואז היא הסבירה שעם חזה... לאורך כל הגוף**" (עמ' 420).

באשר לשיתוף הפעולה של העדה עם חוקרי המשטרה היא העידה כדלהלן: "עו"ד קינן: את העדת פה ביום ה-21/10/20 שברוך הבטיח לך שהוא יעזור לך עם הניירות של האזרחות נכון? גב' זמפירה: ... הוא הבטיח אבל לא כתמורה" (עמ' 427); "עו"ד קינן: עמוד 43 שורות, משורה 19 עד עמוד 45 שורה 4... את אומרת בבית המשפט, 'הוא', את מדברת על ברוך, 'הבטיח לעזור, השיחה הזו הייתה בדרך מנתניה לתל אביב ברכב אני לא כל כך ששתי לשיתוף פעולה... והרגשתי שקצת לחצו עליי ואני אישית אמרתי להם ובהרבה פעמים הדברים לא היו נכונים, אני לא מכירה את החוקים שלכם, אבל חלקם מהחוקרים בוודאי עברו על החוק, אני יכולה ממש בפרטים לספר את כל מה שהיה אם זה מעניין... גב' זמפירה: כן, אבל איפה כתוב שם שהם ביקשו ממני איזשהו עדות מסוימת?... הם ביקשו שאני אגיד את האמת. הם לחצו עליי. ש: ... ואז את אומרת, שואלים אותך אם הם המשטרה יעזרו לך לקבל כאן אזרחות ואת אומרת כן. לא אזרחות, לא הבטיחו לי... אבל הבטיחו לעזור לי להאריך את כל המסמכים שיש להישאר בארץ. ת: אני לא מתכחשת לזה. ש: יופי, זאת אומרת שהם הבטיחו שהם יעזרו לך בתמורה לשיתוף הפעולה שלך. ת: כן. ש: ושיתוף הפעולה שלך איתם מה שהם רצו זה הפללה של הנאשמת. ת: כן" (עמ' 427-428; ראו גם עמ' 429); "גב' זמפירה: הם הציגו את זה כאילו סבטה הייתה מביאה בנות מכל העולם. הייתה סוחרת לוקחת, לוקחת מסמכים, דרכונים, זה אפילו היה מצחיק בשבילי... עו"ד קינן: אבל את, מה שאני אומרת זה, שאת הבנת מה צריך להגיד בשביל בעצם לשתף איתם פעולה נכון? גב' זמפירה: נאמר לי שאני צריכה להגיד את האמת וזהו" (עמ' 433).

במהלך עדותה של זמפירה הוגשה כמוצג מודעה שבה פורסמו שירותי מסאז' ושבה צוינו פרטיה של הנאשמת – מודעה שבעקבותיה הגיעה זמפירה לעבוד עם הנאשמת (ת/24 - ראו תרגום המודעה לעברית, על ידי מתורגמן בית המשפט, במהלך הדיון, ב-עמ' 406-407).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עיקרי עדות אנה

12. **בחקירתה הראשית** ציינה אנה כי היא הגיעה מרוסיה לעבוד בישראל, לאחר שבטלנה הסוכנת (שאיננה הנאשמת) מסרה לה פרטים: "היא הסבירה לי שאני אצטרך לעשות מסאז' עיסוי לגברים. אבל זה לא עיסוי רגיל שאני צריכה לעבוד ערומה, לאחר, בסיום העיסוי אני צריכה לעזור בעזרת ידיי לגבר להגיע לסיפוק. לגמור" (עמ' 437). לאחר שאנה רכשה לעצמה כרטיס טיסה, שבטלנה הסוכנת ביקשה ממנה צילום דרכון כדי לדאוג לכרטיס טיסה לחזור פיקטיבי (עמ' 438): "שבטלנה מחרקוב אמרה לי מה אני אמורה להגיד בביקורת גבולות... עברתי את הביקורת הגבולות יצרתי מקשר עם שבטלנה סוכנת מחרקוב, היא אמרה לי שאצא החוצה אזמין מונית, שלחה לי מספר טלפון של שבטלנה... **שבטלנה הנאשמת** פגשה אותי ליד הבית..." (עמ' 438-439). אנה ציינה כי למחרת בבוקר, נסעה עם הנאשמת לדירה ברמת גן, שבה התגוררה עובדת אחרת ששמה מרינה "שבטלנה הנאשמת הדגימה מה עלי לעשות איזה תנועות... כדי שיהיה לי יותר קל להביא אותו לאורגזמה, לסיפוק... שבטלנה אמרה לי שאני לא אדאג כי הגברים פה נימולים עוברים ברית מילה... שהגברים מתגרים יותר... וגומרים יותר מהר. לאחר מכן שבטלנה הנאשמת לקחה אותי לדירה... הראתה לי איפה כל הציווד... השאירו אותי בדירה ולאחר מכן שבטלנה הלכה לקנות לי סים קארד... והסבירה לי איך אני אמורה לדבר ולתקשר עם... פקידות" (עמ' 440)

באשר לאופן העבודה ציינה אנה כי "לאחר שהגבר מגיע ומשלם אני... שולחת לפקידה הודעה עם פלוס סימן פלוס, זה אומר שהגבר שילם במזומן והזמן שלו התחיל. 40 דקות. **לאחר שאני עושה את העיסוי הוא הולך למקלחת אני מביאה אותו למצב של אורגזמה**, לאחר שהוא עוזב אני שולחת לפקידה הודעה סימן מינוס שזה אומר שהוא עזב... בתחילת כל שבוע עבודה **שבטלנה הנאשמת הייתה שולחת לנו הודעות בווטסאפ עם מערכת שעות עם שעות ודירה שבה כל אחת מאיתנו הולכת לעבוד**" (עמ' 441).

בפועל, העדה עבדה חמישה ימים בשבוע, בין השעות 10:00-22:00, למעט בדירה ברחוב אחוזה ברעננה שבה עבדה משעה 9:00 בבוקר.

אנה העידה כי **הלקוחות שילמו במזומן** וכי "לפני זה שבטלנה הנאשמת הסבירה לי שמכל לקוח אני משאירה לעצמי 1000 [צ"ל: 100] שקל, כל הנשאר נותנת ל**שבטלנה**. כב' הש' לוי: מי קבע את הסכום הזה 250 שקל? העדה, אנה: **שבטלנה הנאשמת**. עו"ד דייך: איך הכסף הזה היה עובר לנאשמת? העדה, אנה מ.: ... [ו]במשך היום הייתה אומרת לי מה לעשות עם הכסף שלה. להחביא אותו לשים אותו באיזה שהוא מקום, יום למחרת היא תגיע לאסוף אותו... היא הייתה מגיעה, הייתי רואה אותה...". כמו כן, הנאשמת הסבירה לה שאם לקוח משאיר טיפ, עד 100 ₪ שייך לעדה וכל סכום מעל 100 ₪ שייך לנאשמת. "ש: מי החליט על החלוקת כספים?... ת: **שבטלנה הנאשמת**" (עמ' 443).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בטרם הגיעה אנה לישראל סבטלנה הסוכנת אמרה לה ששירותי הסוכנות שלה יעלו 1,000 דולר, וכי "אחרי שאגיע לישראל אוכל להרוויח את הכסף הזה מהר ואז אוכל להעביר לה את הכסף הזה דרך סבטלנה הנאשמת" (עמ' 445); "בהתחלה נתתי חצי... לסבטלנה הנאשמת... לאחר מכן הרווחתי את שארית הסכום ומסרתי אותה לסבטלנה הנאשמת כדי שהיא תעביר אותה לסבטלנה מחרקוב" (עמ' 447).

אנה ציינה כי כאשר נסעה עם הנאשמת ברכב "הווטסאפ שלה היה פתוח וראיתי תמונה של סבטלנה הסוכנת מחרקוב... בווטסאפ בטלפון של סבטלנה הנאשמת" (עמ' 447).

העדה הסכימה לשלם 2,000 ₪ עבור מגורים בדירת העבודה כיוון שלא הכירה איש בישראל. כמו כן, היא הסכימה לכך שסכום של 150 ₪ מתוך 250 ₪ שהתקבל מכל לקוח יועבר לנאשמת, כיוון ש"אלה התנאים שסבטלנה הנאשמת... פרסה בפניי לפני שהתחלתי לעבוד" (עמ' 449-450); אנה קיבלה בממוצע 7-8 לקוחות, ועבדה עד יום המעצר, 31.5.20. העדה הבהירה כי ת/28 מכיל התכתבות בינה לבין סבטלנה הסוכנת.

בחקירתה הנגדית מסרה אנה, בין היתר, כי היא נהגה להשאיר לנאשמת "טיפ" עבור הפקידות, וכי היא לא אספה כסף מהדירות וכן כי "אם יום לפני זה בדירה שלי עבדה נערה אחרת ויום למחרת אני עובדת בדירה שלי אז סבטלנה הנאשמת יכולה הייתה יכולה לבקש ממני לאסוף את הכסף מהיום הקודם, ואת הכסף שלי... או להשאיר אותו במקום שהיא תגיד" (עמ' 478). חרף טענתה של הסניגורית כי הנאשמת ואנה היו חברות, העדה עמדה על כך שהיחסים עם הנאשמת היו יחסי עבודה, אף שהיא אישרה כי נהגה ללכת עם הנאשמת לים ולהזרקה של בוטוקס ואף להתבדח עם הנאשמת (עמ' 480-481).

"עו"ד קינן: ... תאשר לי בבקשה שסיפרת שהפקידה היא זאת שהייתה למשל כועסת עליך אם את לא מחייכת ללקוח? העדה, אנה מ: זה קרה... ש: ... לקוח רוצה לשלם 200 ולא 250 את היית מתקשרת לפקידה נכון. ת: כן. לפקידה. ש: והפקידה יכלה להגיד לך אם בכלל לתת שירות או לא לתת שירות ללקוח נכון? ת: כן... כבי' הש' לוי: מתי היית מתקשרת לפקידה ומתי היית מתקשרת לנאשמת? ... העדה, אנה מ: בכל מקרה הייתי מתקשרת למזכירות, לנאשמת הייתי מתקשרת רק במקרה שמשו דחוף" (עמ' 487-488).

"עו"ד קינן: ... תאשר לי בבקשה שאת זאת ששלחת בעצמך תמונה של עצמך לפקידה נכון? העדה, אנה מ: שלחתי את התמונה לסבטלנה הנאשמת... ביום הראשון שבו הגעתי. ופעם נוספת סבטלנה ביקשה לשלוח תמונה אחרי סגר, כי היא ביקשה שאשלח שוב את התמונה כי המזכירה שכחה איך אני נראית... ש: ואני אומרת לך שאת משקרת, אין כזה דבר, את מעולם לא שלחת תמונה של עצמך לסבטלנה. והסיבה שאת מעידה את זה זה כי הסבירו לך שאת צריכה לקשר את הנאשמת לעבירות של סרסרות, מה יש לך להגיד על זה? ת: אני אפילו זוכרת את התמונה ששלחתי אז" (עמ' 488).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עיקרי עדות לודמילה

13. בחקירתה הראשית מסרה לודמילה כי בשיחה 160 שב-ת/31 "סבטלנה מסבירה לי על עבודה... שהעבודה כרוכה במסאז'... בודי מסאז'... היא אומרת שהמעסה צריך להיות עירום... זה עיסוי גוף, לא כולל סקס אבל צריך להיות ערומה, ערומים" (עמ' 497-498); "בהמשך סבטלנה אומרת שהעלות של העיסוי זה 250 שקל, שאני מקבלת 100 שקל, אם יש טיפים אני לוקחת אותם לעצמי, ושואלת אם יש לי, אם אני יודעת לעשות מסאז'" (עמ' 504).

לגבי שיחה 162 מסרה העדה כי: "סבטלנה אומרת שעלי ללמוד... את טכניקות העיסוי... אחרי השיחה הזאת נפגשנו... ברמת גן... הראתה לי את... טכניקות הבסיסיות של העיסוי. נפרדנו ואמרתי לה שאני אחשוב על זה... היא הסבירה שעלי להיות ערומה" (עמ' 506-507).
לגבי מהות המסאז' הסבירה העדה כי נאמר לה ש"אם הלקוח מתגרה צריך להביא אותו לאורגזמה... כב' הש' לוי: ... תשאל אותה בבקשה מי אמר לה את זה... מתורגמן: 'סבטלנה הנאשמת אמרה לי', זה מה שהיא אמרה" (עמ' 513-514; ראו גם עמ' 523); "... מתורגמן [מתרגם מתוך תמליל החקירה]: "שמגיע, שמתקשר לאנשהו, אני יושבת בדירה הזאת ומחכה ללקוח. את המסאז' צריך לעשות באופן ערום לגמרי... לגרות את הלקוח באופן הדרגתי, להביא אותו לאורגזמה"... כב' הש' לוי: תשאל בבקשה עכשיו את העדה האם היא אמרה את המילים האלה צריך לגרות את הלקוח באופן הדרגתי ולהביא אותו לאורגזמה'. העדה: אמרתי את זה, כן" (עמ' 524-525).

בחקירה הנגדית אישרה העדה כי בפועל היא לא עבדה עבור הנאשמת, כי הגעתה לישראל לא היתה קשורה לנאשמת וכי ראתה את הנאשמת רק פעם אחת.

עיקרי עדות אלכסנדרה ל'

14. בחקירה הראשית ציינה אלכסנדרה ל' (להלן בקיצור, בפסקה זו: "אלכסנדרה"), אשר הכינוי שלה בעבודה היה "אנה", כי היא הגיעה לישראל בשנת 2001 וכי היא עוסקת ב"בודי מסאז'... שזה מסאז' אירוטי בעירום והרפיה ביד... עו"ד גולדשטוף: ואיפה עבדת לפני כן? העדה, גב' א"ל: בהרבה מקומות בישראל... סבטלנה זה בעלת בתים, דירות, איפה שעבדתי... ש: או קיי, את מזהה את האישה שיושבת שם?... העדה: לא, כי אני לא ראיתי את הפנים שלה, לא ראיתי אותה... כב' הש' לוי: לא ראית אותה אף פעם? העדה: אף פעם, רק בטלפונים... אני ראיתי אותה, כאילו ממש ככה מהצד, ואולי חצי שניה, והיא הייתה עם משקפיים..." (עמ' 531-533; ראו גם עמ' (עמ' 541-540).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

"היא שאלה אותי אם אני יודעת סוג של עבודה... אני אמרתי 'כן'... בעירום, כאילו היא שאלה אם אני יודעת, אם עבדת בזה לפני במסאז' בודי. במסאז' בודי זה כאילו מסאז' בעירום... היא נתנה לי משמרות והגעתי לעבוד ככה".

אלכסנדרה עבדה אצל הנאשמת מיוני-יולי ועד אוגוסט בשנת 2019, אז הפסיקה: "עבדתי בדירה ברמת גן בארלוזורוב 12, בחובבי ציון, חובבי ציון 32 בפתח תקווה, וברמת גן ברחוב לוחמי סיני. לא זוכרת מספר... חזרתי בהתחלת השנה 2020, במשהו כמו ינואר, ועבדתי בדירות בהרצליה, רחוב גלעד 5 וברוטשילד בפתח תקווה... מינואר עד מרץ... עד שהתחילה הקורונה וסגר" (עמ' 534). רק לקוח אחד או שניים הגיעו ישירות דרך הנאשמת ולא דרך הפקידה.

אלכסנדרה מסרה כי בכל סוף שבוע הנאשמת התקשרה אליה ומסרה לה את לוח המשמרות, וכי עבדה פעמיים-שלוש בשבוע, משעה 10:00 עד 22:00.

ביחס להתנהלות בעבודה ציינה כי כשלקוח נכנס היא שלחה למזכירה סימן "פלוס" וכשלקוח הלך שלחה סימן "מינוס" או "אפס"; שכל לקוח שילם 250 ₪ במזומן עבור שירות בן 40 דקות; כי הנאשמת הסבירה לה בטלפון את התנאים הללו; 150 ₪ מתוך דמי האתנן אלכסנדרה השאירה לנאשמת על פי הנחייתה "דיברתי עם סבטלנה והיא אמרה לי להשאיר שם או באיזה מקום להשאיר".

כמו כן, אלכסנדרה העידה כי השירות כלל "בודי מסאז', מסאז' בעירום והרפיה עם היד. ש: ואיך ידעת שזה השירות שאת צריכה לתת? ת: כי כשהגעתי לעבודה שאלו אם אני מכירה מה זה בודי מסאז', אם עבדתי... כב' הש' לוי: מי שאל? ... העדה, גב' א"ל: סבטלנה, ואומרת 'אצלנו זה בודי', אני אומרת 'כן, אני יודעת מה זה', ובודי זה עיסוי בעירום והרפיה... כב' הש' לוי: הרפיה מינית של הגבר עם היד? העדה, גב' א"ל: כן, כן" (עמ' 534-537).

"עו"ד גולדשטוף: ... את יודעת מה היה התפקיד של הנאשמת בעסק? של סבטלנה? העדה, גב' א"ל: מה שאני הבנתי זה דירות שלה... וגם היא הייתה עושה רשימה באיזה דירה אני עובדת ומחירים, ש: באיזה עניינים היית פונה אליה? ת: בעניין איזה ימים לצאת, לקחת משמרות... שאלתי איפה להשאיר כסף... מה לעשות עם כביסה, מגבות... ש: ובאיזה עניינים היית פונה לפקידה? ת: מה שקשור ללקוחות" (עמ' 539).

מספר הטלפון שבו השתמשה אלכסנדרה באותה תקופה היה 054-4877364 (עמ' 541). לגבי שיחה מספר 76 שב-ת/34 מסרה העדה כי מדובר בשיחה שלה עם הנאשמת: "אני שאלתי אם היא זוכרת אותי, אני פעם עבדתי אצלה, אני אמרתי 'שלום, זה סשה, מבת ים, אני עבדתי פעם אצלך, את זוכרת אותי?' הזכרתי שיש לי ילד אוטיסט, היא אמרה 'כן'... כב' הש' לוי: שאלת הבהרה של בית המשפט לעדה, כשאת אומרת 'סשה מבת ים', את מתכוונת לעצמך? העדה, גב' א"ל: כן... כב' הש' לוי: ואלכסנדרה זה סשה, נכון? העדה, גב' א"ל: סשה, כן, זה קיצור שם... זה היה בינואר 2020... היא שאלה איזה ימים אני רוצה, אני אמרתי שני שלישי, או שני רביעי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

היא שאלה אם אני רוצה רק יומיים, אני אמרתי שכן ובהמשך אולי עוד... היא אמרה שנהיה בקשר ביום שישי, היא תעשה רשימה" (עמ' 546-548).

ביחס לשיחה מספר 2 שב-ת/35 ציינה העדה כי מדובר בשיחה בינה ובין הפקידה אלן: "ואמרתי שאני עשיתי חשבון, כאילו כפול, 150 כפול כניסות, והבן אדם הזה שהיה דרך סבטלנה, עשיתי כאילו 350. היא שאלה למה 350, 500, אני אמרתי כאילו, **סבטלנה אמרה לי** מה-500 האלה לקחת 150 ו-350 בקופה. אז 150 כפול כניסות פלוס 350 על בן אדם שסבטלנה התקשרה אליי" (עמ' 551).

באשר לשיחה ת/36 מסרה העדה כי מדובר בשיחה עם פקידה בשם קורל, שמסרה לה כי היא לא עובדת גם בפתח תקווה: "שאלתי 'את עונה לטלפונים גם לרוטשילד?' היא אמרה 'לא'. אני פשוט נסעתי פעם ראשונה לרוטשילד אז לא ידעתי איפה בדיוק צריך לנסוע... היא אמרה '**תתקשרי לסבטלנה**'..." (עמ' 554).

בחקירתה הנגדית נשאלה אלכסנדרה לגבי חלקן של הפקידות: "ש: ... כל ההתנהלות שלך הייתה מול הפקידות. הלקוחות לא היו מרוצים, זה מול הפקידה, נכון? ת: נכון. ש: רצו לשלם סכום אחר זה גם מול הפקידה, נכון? ת: נכון. ש: והפקידות גם היו פותרות בעיות בין הלקוח לבינך? ת: אם זה כספי או למשל הוא בא לקבל בודי, הוא צריך לקבל בודי מסאז' והוא רוצה משהו אחר והוא לא מסכים אז אני התקשרתי לפקידה, ופקידה מדברת איתו ואומרת לו 'אתה לא יכול כי זה בודי מסאז', אתה לא יכול לקבל שירות אחר'. ש: הבנתי. ואת העדת במשטרה שאסור היה לקיים יחסי מין, נכון? ת: נכון" (עמ' 555).

"ש: ... לפי ההודעה שלך עולה שאת לא הכרת את הבנות האחרות שעבדו אצל הנאשמת, ת: לא. ש: אבל כשהגעת למשטרה הושיבו אותך יחד עם בנות אחרות ודיברתן ביניכן, נכון? ת: כן, כן... ש: ולמעשה כל הבנות שהיו, שהכרת שם זה בנות שקשורות לנאשמת... ש: ויצא לכן לדבר, כל אחת סיפרה מה, ת: כן, ש: איך היא הגיעה לפה ומה קרה, ת: כן" (עמ' 556-557); "עו"ד קינן: ... האם שמעת, את, שמישהו מבקש מאחת הבנות להגיד משהו שקשור לנאשמת? העדה, גב' א"ל: לא" (עמ' 559).

אלכסנדרה חזרה על כך שהיא ראתה את הנאשמת רק פעם אחת, מהצד, כשהיתה עם משקפיים "ש: ... במשטרה אמרת שאת לא יכולה לזהות אותה כי ראית אותה לחצי פעם בפעם הזאת, ת: נכון, זה מה שאמרתי במשטרה גם, נכון. ש: נכון. אז אני אומר, את גם לא באמת יכולה לדעת מי דיבר איתך מהצד השני של הטלפון. ת: נכון" (עמ' 559).

עיקרי עדות א'

15. תחילה יוער כי באופן חריג עדותה של א' נשמעה בדלתיים סגורות, בהסכמת ההגנה, בשל נסיבות אישיות אשר פורטו בפרוטוקול הדיון ולכן אשמיט מעיקרי עדותה פרטים העלולים לזהותה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בחקירתה הראשית זיהתה א' את הנאשמת באולם ומסרה כי היא יצרה קשר עם הנאשמת בעקבות מודעה.

העדה נפגשה עם הנאשמת ושוחחה עמה על שעות העבודה, 10:00 עד 22:00. "עו"ד גולדשטוף : ... האם הנאשמת הסבירה לך מה תהיה העבודה? עדה, גב' א': כן... מסאז'... הראתה לי קצת איך עושים... יש מקומות שעושים יותר חזק... ואיך זה מסתיים... בסוף צריך... למשוך באיבר מין. מתורגמן: הכוונה לאיבר מין גברי" (עמ' 568-570). בפועל א' עבדה אצל הנאשמת מחודש ספטמבר עד חודש מאי 2020. א' עבדה בדירות שונות ברמת גן, ברעננה, בפתח תקווה ובגבעתיים. מערכת השעות "נסגרה" מול הנאשמת. א' עבדה פעמיים או שלוש בשבוע "מ-10 עד 9 כי מ-10 עד 10 לא ממש התאים לי" (עמ' 574).

א' ציינה כי כל לקוח שילם 250 ₪ עבור 40 דקות וכי היא שמעה מהנאשמת את התעריף ואת את אופן החלוקה ביניהן – 100 ₪ ל-א' והיתר לנאשמת. את הכסף עבור הנאשמת השאירה בקופסא, "סגרנו מראש על מקום שבו עדיף להניח אותו... ש: לא, אבל עם מי סגרת את זה? עדה, גב' א': אני לא זוכרת, נראה לי שעם סבטלנה... כבי' הש' לוי: נא לשאול את העדה האם מה שאמרת במשטרה שפעם אחת הנאשמת אמרה לך איפה להשאיר את הכסף, זה אמת? עדה, גב' א': כן ייתכן" (עמ' 575-577).

א' קיבלה בממוצע שמונה לקוחות ביום: "מה לבשת בזמן שנתת שירות ללקוח? ת: אפשר לקרוא לזה בגד ים... חלק עליון וחלק תחתון. ש: אוקי ואיך ידעת מה ללבוש? ת: גם נראה לי שזה סוכם... עם סבטלנה. ש: אוקי ומה הלקוח לובש? ת: כל מיני... פעם עם מכנס רחצה פעם בלי תלוי בלקוח" (עמ' 577-578).

הפקידה היתה מודיעה לה כשלקוח מגיע, ו-א' הודיעה לה כשהלקוח הלך. "ש: את זוכרת אם לפני שהתחלת לעבוד נאמר לך משהו על הפקידות? ת: כן, שהיא מתאמת. ש: מי אמר לך את זה? ת: סבטה נראה לי... ש: אוקי. היית צריכה לשלם לפקידה כסף? ת: 50 שקל אם אני לא טועה... ליום. ש: מי קבע את זה? עדה, גב' א': את זה אני לא זוכרת בכלל למען האמת... ש: אני מבקשת לרענן את זיכרונה של העדה... " (עמ' 579-580); "עדה, גב' א': שומעים פה שאמרתי שסבטה אמרה להשאיר טיפ של 50 שקל ברעננה" (עמ' 585).

א' הוסיפה כי כתבה לנאשמת שהיא לא מסתדרת עם פקידה מסוימת וביקשה שלא תשובץ במקום שבו עובדת אותה פקידה.

בחקירתה הנגדית א' אישרה כי הנאשמת הסבירה לה שאסור לקיים יחסי מין בעבודה; "ש: ואת גם מספרת לשוטר שהיא הראתה לך איך עושים מסאז', רק עם הידיים, ת: כן. ש: היא לא הראתה לך עוד משהו חוץ מזה נכון? ת: לא. ש: ואת למעשה הבנת לבד בעצמך שחלק מהמסאז' הזה כולל גם לגעת בגבר? ת: אפשר לומר ככה. ש: ותאשרי לי גם שאת מספרת שאת בעצמך שאלת את סבטלנה הנאשמת מה קורה אם גברים באים ורוצים משהו אחר וסבטלנה הנאשמת אמרה לך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לשלוח אותם החוצה נכון? ת: כן" (עמ' 600); "ש: אוקי. את זוכרת שעשית עימות עם הנאשמת, עם סבטלנה? ת: כן. ש: וגם בעימות את אומרת לחוקר שאת הבנת בעצמך מה צריך לעשות בלגעת בגבר זה לא שסבטלנה אמרה לך מה צריך לעשות. ת: בוודאי... ש: ותאשרי לי בבקשה שהיו לקוחות שלא נגעת בהם. עדה, גב' א': היה. ש: רק מסאז'י? ת: כן" (עמ' 603).

בחקירתה החוזרת התבקשה א' ליישב בין שתי אמירות שמסרה במהלך עדותה: "עו"ד גולדשטוף: ... את בבוקר סיפרת שהנאשמת אמרה לך שאת צריכה למשוך באיבר המין של הגבר במסגרת המסאז'. עכשיו את אמרת לסניגורית שאת הבנת לבד שצריך לנגוע בגבר. מה נכון? עדה, גב' א': **אומרת אני כבר הראש שלי כבר לא חושב. בהמשך תוך כדי עבודה את כבר מבינה... מה צריך לעשות. זה נאמר בפעם הראשונה... שצריך למשוך... סבטלנה אמרה לי... לעשות ביד. למשוך. כב' הש' לוי: לעשות ביד לגבר? עדה, גב' א': לעשות ביד. כב' הש' לוי: מי אמר את זה למי, אם בכלל? עדה, גב' א': סבטלנה אמרה לי" (עמ' 610-611).**

עיקרי עדות אירנה

16. **בחקירתה הראשית** ציינה אירנה כי לפני כ-9 שנים היא עבדה עבור הנאשמת, במשך כחודש ימים. אירנה חיפשה עבודה באתר של עיסויים ארוטיים, נפגשה עם הנאשמת וכעבור שבוע החלה לעבוד. ביחס לאופי העבודה מסרה אירנה כי "לא כזה קיבלתי הסברים... ש: ... מה הוסבר לך לגבי העבודה? העדה, גב' שטרנברג: שאני מגיעה לעיסוי ארוטי... אני לא זוכרת בדיוק במילים מה היא אמרה... ש: ... כשהגעת לעבוד שם האם ידעת שזה מסאז' עם הרפיה. העדה, גב' שטרנברג: אני ידעתי כן. כב' הש' לוי: הרפיה הכוונה הרפיה מינית או לא? העדה, גב' שטרנברג: מה זה מינית? כאילו הרפיה ידנית. **כב' הש' לוי: פורקן מיני ידני? העדה, גב' שטרנברג: כן" (פרוטוקול מיום 7.7.22 בעמ' 1023-1025, ראו גם עמ' 1027),** יתכן ונאמר הביטוי "דרוצ'קה" שמשמעותו "הרפיה" (עמ' 1026). אירנה ציינה כי בדירה היו שני חדרים. היא עבדה בחדר אחד ובחדר נוסף ישבה פקידה בשם תמי. לאחר שאירנה נכנסה עם הלקוח לחדר שבו התבצע העיסוי, הגבר התפשט, ו"אני הייתי עם חזייה ותחתון, לפעמים בלי חזייה" (עמ' 1030). אירנה הוסיפה כי היא עבדה משעה 9 עד שעה 18:00 או 19:00, כי הלקוחות שילמו 200 או 250 ₪ במזומן עבור השירות וכי הנאשמת קבעה שמחצית מהתשלום יועבר אליה.

בחקירתה הנגדית מסרה אירנה כי היא עבדה בעבר בעיסויים ארוטיים. נאמר לה על ידי הנאשמת כי העבודה "ללא סקס", והכוונה ל-בלי "חדירה" (עמ' 1035). בחקירתה במשטרה מסרה העדה כי אינה זוכרת אם הנאשמת אמרה לה במפורש שבסוף העיסוי צריך לעשות הרפיה "אבל זה היה ברור שכך", ובבית המשפט הוסיפה העדה כי "לי זה היה ברור למה אני באה". כמו כן אירנה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

אישרה את דבריה במשטרה כי "לא אמרה ישר אבל נתנה להבין שזה כולל הרפיה" (עמ' 1037-1036).

בחקירתה החוזרת הבהירה אירנה כי הנאשמת אמרה לה שמדובר ב"מסאז' ארוטי" או ב"דרוצ'קה", שהכוונה להרפיה ביד, אך היא אינה זוכרת באיזה ביטוי השתמשה הנאשמת (עמ' 1041-1044 ; מתורגמנית בית המשפט ציינה כי דרוצ'קה הוא "סלנג גס מהמילה אוננות"). אירנה הוסיפה כי "אם אני הייתי מגיעה למקום שאני לא יודעת למה אני באה לעבוד אז היא היתה מסבירה לי בפרטי פרטים... אבל אם אנחנו עכשיו שאני באה, הגעתי לשם ואני יודעת למה אני באה לעבוד אז גם אנחנו דיברנו אולי בצחוק אולי זה כי אני ידעתי כאילו איך לעבוד" (עמ' 1044).

עיקרי עדות רשל

17. **בחקירתה הראשית** ציינה רשל כי היא עבדה עבור הנאשמת כמעסה בדירה ברעננה. "עשיתי מסאז', body מסאז', ובסוף שיחרור ידני" (עמ' 1106). רשל הגיעה לנאשמת בעקבות מודעה שפורסמה בעיתון רוסי, והנאשמת הסבירה לה את תנאי העבודה ומסרה שעליה להעביר לידיה מחצית מ-250 ש"ח שמשלם הלקוח. כמו כן, הנאשמת אמרה לה היכן להשאיר את הכסף עבורה. רשל עבדה מול פקידה בשם תמי-טניה ועדכנה אותה באמצעות מסרונים כשהגיעה, כשנכנס לקוח וכאשר הטיפול הסתיים. רשל פגשה את הנאשמת פעם אחת כשהביאה ציוד לדירה. רשל מסרה כי היא עבדה שלוש פעמים בשבוע, בין השעות 10:00-22:00 וכי היא טיפלה במוצע ב-8-10 לקוחות ביום. עוד מסרה רשל כי **הלקוחות היו עירומים** והיא היתה לבושה רק בתחתונים. לדעתה, **הנאשמת ידעה מה נעשה בדירות "כי כשהגעתי לעבודה, היא הסבירה לי מה אני צריכה לעשות"** (עמ' 1111). כמו כן, רשל תיארה כיצד **בחקירתה הראשונה מסרה גרסה שקרית על פי הנחייתה של הנאשמת ורק בחקירה מאוחרת יותר מסרה את האמת**: "אמרתי שאני משכירה את החדר אצל סבטלנה ומשלמת לה 300 שקל ביום... כבי' הש' לוי: וזה היה נכון או לא? העדה, גב' וייסמן: לא... העדה, גב' וייסמן: הנכון שאני עבדתי אצלה. אני הגעתי ועבדתי אצלה. כי ככה זה עובדים. כאילו, לפני שמתחילים לעבוד, אז מסבירים מה צריך להגיד, בזמן שבאה משטרה. כן? כבי' הש' לוי: מי הסביר לך? העדה, גב' וייסמן: סבטלנה... ביום ראשון שהתחלתי לעבוד. כבי' הש' לוי: מה היא אמרה? העדה, גב' וייסמן: שאם באה משטרה, להגיד שאני משכירה אצל חדר ביום... שוכר... העדה, גב' וייסמן: בשנת 2020, כבר אמרתי את האמת מה היה... כי שכחתי מה שיקרתי. כן. כשמשקרים, שוכחים אחר כך" (עמ' 1112).

בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי כשהיא התקשרה למספר שבמודעה היא שוחחה עם הנאשמת. "ש: ... אז תאשרי לי, שבשיחת טלפון ביניכם היא לא דיברה לא על Body מסאז', לא על לעשות ביד, לא על הרפיה, לא על שום דבר מהסוג הזה. נכון? ת: בטלפון היא דיברה על מסאז' ו Body

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מסאז'... ש: נכון. ותאשרי לי, שמאז, פגשת אותה רק פעם אחת. נכון? ת: נכון. ש: נכון. ובאותה פגישה, היא גם לא דיברה איתך על העניין הזה. נכון? ת: לא... ש: אז מתי בדיוק היא אמרה לך את זה? ת: ... כל בחורה שמגיעה לעבודה כזאת, היא יודעת מה היא עושה שם... בטלפון לא מדברים על דברים כאלה" (עמ' 1114-1115). העדה ציינה כי בעבר היא עבדה בבודי מסאז'.

בחקירה החוזרת הבהירה העדה כי בודי מסאז' כולל התחככות גוף אל גוף וכן הרפיה מינית.

בתשובה לשאלת הסניגור (ברשות): "עו"ד וייס: טוב. ה Body מסאז', שאת מדברת עליו, זה בהכרח גורם להרפייה? או שצריך גם, לעשות ביד? ... העדה, גב' וייסמן: יש כאלה שגומרים בתוך ה Body מסאז'. ואם לא, אז ביד... ש: אז זה לא בטוח שגומרים. זה לא גורם להרפייה בטוח. ת: 90% זה כן בטוח. אבל יש ויש. זה אינדיבידואלי" (עמ' 1120).

עיקרי עדויות הפקידות

עדות אליזבטה

18. **בחקירתה הראשית** מסרה העדה כי היא הועסקה כפקידה על ידי הנאשמת במשך כחצי שנה, בשתי דירות ברמת גן. אף שלא נאמר לה במפורש מהו העיסוי שנעשה היא הבינה **זאת מדבריה של הנאשמת**: "היא לא אמרה לי ישר שזה עיסוי כולל הרפיה היא אמרה שזה מסז', כשאומרים 'מסז'קק' ברוסית יודעים שזה עיסוי עם הרפיה בסוף" (עמ' 824, וראו גם עמ' 839, 843). באשר לאופן ההתנהלות בעבודתה, מסרה העדה את הפרטים דלהלן: בתמורה לתשלום בסך 250 ₪ הלקוחות קיבלו מסז' בן 40 דקות שבסופו **הרפיה באיבר המין**; בכל שבת הנאשמת שלחה לעדה את סידור העבודה לשבוע הקרוב; העדה קיבלה תשלום בסך 25 ₪ בגין כל לקוח, ובנוסף של 100 ₪ אם נכנסו למעלה מ-10 לקוחות, וכן בונוס מהמעסות עצמן; העדה קיבלה מהמעסות הודעות של "פלוס" כשלקוח נכנס ו"מינוס" כשלקוח יצא; **הנאשמת החליטה** האם העדה תקבל בונוס; לעיתים הנאשמת מסרה לה את השכר באופן אישי; בסוף יום עבודה העדה עדכנה את הנאשמת באמצעות הודעה במספר הלקוחות שהגיעו באותו יום; הלקוחות הגיעו באמצעות פרסומים באתרי אינטרנט "אלטרנטיבי" ו"מפנק"; הנאשמת היתה **המנהלת**.

בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי היא אישרה למעסות לצאת מוקדם, **ועדכנה את הנאשמת** במספר הלקוחות שהגיעו בכל יום. כאשר לקוח סרב לצאת העדה העבירה זאת לטיפולן של הנאשמת. כשבשיחות ציינה העדה על אדם מסוים שמדובר בלקוח קבוע שלה, כוונתה היתה לכך שמדובר בלקוח קבוע של המקום. כמו כן, העדה עבדה מהבית ולא הגיעה פיזית לדירות. העדה ציינה כי הכתובת שמסרה העדה בטלפון היתה כתובת פיקטיבית הסמוכה לכתובת האמיתית,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ורק כשהלקוח הגיע בסמוך למקום הוא קיבל מהעדה הסבר לגבי המיקום המדויק, והוסיפה כי **הכתובת היתה דיסקרטית כיוון שהשירות כלל עיסוי עם הרפיה.**

עדות יקטרינה

19. העדה מסרה כי נאמר לה על ידי הנאשמת שתפקידה לענות לטלפונים וללוות את הלקוחות לדירות, וזאת במשך שישה ימים בשבוע, בתמורה ל-25 ש"ח עבור כל לקוח. הלקוחות שילמו 250 ש"ח עבור 40 דקות, והעדה עדכנה את הנאשמת מדי יום במספר הלקוחות שהגיעו. **"היא [הנאשמת] היתה סוג של בעל הבית... מעסיקה, שהיא מטפלת בכל הבעיות, לכל דבר"** (עמ' 864). הנאשמת ערכה את סידור העבודה השבועי וכבעלת המקום היא קבעה את השכר. לבקשת באי כוח המאשימה הוכרזה העדה **כעדה עוינת**, לאחר שטענה כי היא לא שמעה מהנאשמת לגבי הנעשה בדירות. בהמשך מסרה העדה כי היא אכן **שמעה שבדירות נעשות "הרפיות" ושכנראה הנאשמת היתה מודעת לכך.** העדה אישרה כי בתחילת חקירתה במשטרה הסתירה את האמת כיוון ש"מה שמתנהל שם זה לא לפי החוק". לפיכך בתחילת חקירתה היא מסרה שהנאשמת לא ידעה על הנעשה אך בהמשך ציינה לגבי הנאשמת כי "ישר היא לא אמרה לי. בדרך עקיפית" (עמ' 874). "כבי' הש' לוי: ... החוקר אומר לך... איך הבנת את זה שזה כולל הרפיה? מה? ואת עונה ככה היא סיפרה לי. היא עושה שם עיסוי אבל בלי הבגדים. שואל החוקר בתחילת עמוד 23 ככה עם היד, תשובתך היא כן כן. שואל החוקר בשורה 5 מה היא עשתה עם היד, ואת עונה מה שאני מסבירה. אומר החוקר שואל מה ככה, הוא שהיא אמרה עושה עיסוי ואמרה שהיא עושה ביד אחר כך. ואת אומרת היא עושה עיסוי ואומר החוקר זה כל מה שהיא אמרה לך יופי. ואת עונה ישר לא אמרה לי איך עושים מה עושה. שואל החוקר אחר כך אמרה, את עונה לא. דיברת איתה על זה? שואל החוקר ואת עונה זה בדרך אחרת היא הציגה את זה, איך היא הציגה את זה? שואל החוקר. ככה הבנתי שזה. אני רוצה להבין שואל החוקר איך את הבנת ממנה שזה כולל הרפיה? חוקר אחר ערן קריתי, קטיה, את עונה כן. סבטלנה הנחתה אותך להגיד שזה רק מסאז' כך היא הנחתה נכון? ואת עונה זה בטוח מה שהיא רצתה שאני אגיד. וכולי. על מי את מדברת פה על הנאשמת או על המעסה? העדה, גב' פטרובסקי: על הנאשמת" (עמ' 876). כמו כן, הנאשמת ביקשה מהעדה להירשם כמטפלת באופן פיקטיבי לצורך הוצאת תלוש.

בחקירתה הנגדית אישרה העדה כי היא **לא שמעה ישירות מהנאשמת שבדירות נעשים מסאז' והרפיה**, ושכאשר אמרה "לא ידעתי את זה ישר" כוונתה היתה "לא ידעתי את זה ישירות ממנה". כמו כן, **העדה** אישרה שהנאשמת פיטרה מעסה שקיימה מגע מיני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עדות אירנה ג'

20. העדה מסרה כי הנאשמת סיפרה לה "שזה מסז' ארוטי בתכלס... בנות בעירום, גוף על גוף, לא נכנסו לפרטים" (עמ' 900). העדה קיבלה 10% מהסכום ששילם הלקוח – עבור עבודה פקידותית. הנאשמת מעולם לא אמרה לה ישירות שבדירות ניתנים שירותי מין, אלא שאנשים מגיעים לקבל מסאז' ארוטי: "מסאז' ארוטי, בגלל העירום. ש: אבל מסאז' מקצועי, לא עם נגיעות מיניות. ת: זה לא רחוק אחד מהשני... בזמן שגילית שיש נגידות [צ"ל נגיעות] מהבנות אני עדיין לא ראיתי את זה כפלילי, בשבילי זה לא מיני, כאילו, זה לא חדירה..." (עמ' 904-905). העדה הוסיפה כי היא לא שוחחה על כך עם הנאשמת.

עדות קרולין אלה

21. בחקירתה הראשית מסרה העדה כי היא עבדה במשך כ-8-9 חודשים כפקידה עבור הנאשמת. הנאשמת מסרה לה כי מדובר ב"בודי מסאז' 40 דקות" והעדה הסבירה כי הכוונה ל"חיכוך גוף אל גוף כולל הרפיה בסוף" (עמ' 931). העדה עבדה בדירות אשר ברחוב חובבי ציון וברחוב רוטשילד ב-פתח תקווה, ותפקידה היה לענות לטלפון ולכוון את הלקוח לדירה, לפי ההסבר של הנאשמת, כיוון שהיא עצמה לא היתה מעולם בדירות. העדה אישרה את מספרי הטלפון שהיו שייכים לדירות שבהן עבדה. מתוך 250 נח שהלקוחות שילמו, הפקידות קיבלו 25 נח. הנאשמת קבעה את שעות העבודה ולקראת סוף השבוע מסרה לה מי תעבוד בדירות ומתי. העדה קיבלה את המשכורת, לרבות בונוסים, ישירות מהנאשמת. הנאשמת קבעה גם את הכללים בעבודה וטיפול בתקלות.

בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי בעבר היא עבדה בעצמה "בתור בודי מסז' זה כולל הרפיה" (עמ' 942). עם זאת, העדה אישרה כי היא לא היתה בדירות ואינה יודעת באמת מה נעשה בהן. "העדה, ח. קרולין אלה: הרפיה זה לא סקס מבחינתי. עו"ד ש. וייס: לא אמרתי סקס, אמרתי זה קשור למין? העדה, ח. קרולין אלה: זה סוג של, חיכוך גוף אל גוף כן. עו"ד ש. וייס: לא, הרפיה זה שגבר גומר. העדה, ח. קרולין אלה: לא, אז יש דרך לעשות שגבר יגומר, יש הרבה שיטות. עו"ד ש. וייס: כשאת גורמת לגבר לגומר זה מבחינתך כרוך במין או לא? העדה, ח. קרולין אלה: ברגע שהוא גומר כן... כב' הש' מ. לוי: כשאת אומרת הרפיה למה את מתכוונת הרפיה מינית או לא מינית? העדה, ח. קרולין אלה: מינית... כב' הש' מ. לוי: כשאת אומרת בודי מסז' ואת עבדת בבודי מסז' למה את מתכוונת? העדה, ח. קרולין אלה: בודי מסז' זה חיכוך גוף אל גוף זה כמו... זה כמו מין אבל זה בלי חדירה" (952-953). אם העדה לא הצליחה לפתור בעיות בכוחות עצמה, היא פנתה לנאשמת.

בחקירה החוזרת העדה ציינה כי היא הבינה שהנאשמת ידעה שמדובר ב-בודי-מסאז'.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עדות תמי (המכונה "טניה")

22. **בחקירתה הראשית** מסרה העדה כי היא **עבדה כפקידה עבור הנאשמת** והיה ברור שהיא עונה לשיחות בעסק שבו ניתן שירות של בודי מסאז', "ללא סקס". **הנאשמת אמרה לה כי מדובר ב- בודי מסאז'.** בשיחה עם הנאשמת (ת/200א), העדה אמרה: **"הם מתחרמנים רק עוד יותר השפיך עולה להם לראש את מבינה צריך אותם בלאט מסז' בודי מסז' לאונן וזהו כולם מרוצים"**.

העדה עבדה עבור הנאשמת חמש שנים באופן מצטבר, בדירות אשר בהרצליה, ברמת גן וברעננה, וזאת החל מהשעה 9:00 או 10:00 ועד השעה 22:00. העדה קיבלה מהמעסות מסרונים כאשר נכנס לקוח "בעיקרון סכום ונכנס", הסכום היה 250 ₪ עבור 40 דקות, היא הגיעה לדירות "אולי מדי פעם" על מנת לקחת כסף. **הנאשמת** שלחה לה **סידור עבודה** באמצעות הוואטסאפ; הנאשמת סיפקה לה את מכשירי הטלפון ושילמה עבורם, ובזמן חופשה העדה מסרה את הטלפונים לנאשמת; הנאשמת הסבירה למעסות על העבודה, שילמה משכורות לעובדות, והטילה קנסות על העובדות במקרה הצורך; הנאשמת גם פרסמה את השירות שניתן בדירות באינטרנט ובמקומון. **העדה** הרוויחה 25 ₪ עבור כל לקוח, ובסך הכול בין 2000 ל-5000 ₪ בשבוע, שכר שאותו **קיבלה במזומן לרוב מהנאשמת** אך גם מיוסי. בסוף יום עבודה היא נהגה **לדווח לנאשמת** כמה לקוחות הגיעו. **לפי רישומיה של העדה, בשנת 2018 נכנסו 396 לקוחות והתקבולים עמדו על 98,920 ₪.** העדה ציינה כי **הנאשמת סיפרה לה שמישהי בשם סבטלנה או סבטה ז'רה מחו"ל יצרה איתה קשר**: "אז ההיא מחו"ל הן היו בקשר וכך הבנות היו מגיעות, **סבטלנה הייתה מספרת לי... אני לא מכירה אותה, אני גם אף פעם לא דיברתי אתה, אני יודעת שהיא הייתה בקשר אתה בשביל היא הייתה מחפשת בנות או משהו כזה... עד כמה שזכור לי היתה בחורה בשם ורוניקה שהיא זאת שמצאה את סבטלנה ההיא מחו"ל".** העדה הוסיפה כי המעסות שילמו לסוכנת 500 דולר, והנאשמת ציינה בפניה כי חלקן העבירו את הכסף דרכה וחלקן באופן עצמאי. העדה התייחסה לשיחות שנקלטו במסגרת האזנת סתר, ובין היתר לשיחה 123 שממנה עולה כי אחת המעסות כעסה על שסיפרה על הנעשה לנאשמת, ובתשובה לשאלת ב"כ המאשימה, "עו"ד א. דייך: למה את אמורה לספר הכל לסבטה?", השיבה העדה: "כי לא אני זאת שמחליטה **זה דירות של סבטה**" (עמ' 991). בשיחה 657 מוזכרות עובדות שאמורות לעבור את הגבול.

בחקירה הנגדית, נשאלה העדה לגבי המונח "בודי מסאז'": "עו"ד ש. וייס: כשאת ענית לטלפונים אז תאשרי לי בבקשה שלא דיברת בטלפון על נושא ההרפיה נכון. העדה, ת. גרינברג: לא... עו"ד ש. וייס: ואז מה את אומרת לו? העדה, ת. גרינברג: שזה מסז', בודי מסז'. עו"ד ש. וייס: והוא שואל אם זה הרפיה או לא? העדה, ת. גרינברג: אני לא עונה על זה... עו"ד ש. וייס: היו שאלות אם זה עם מין או ללא מין? העדה, ת. גרינברג: היו שאלות הכל... לא הייתי עונה על זה, **הייתי חוזרת כמו תוכי מסז' בודי מסז'... כי זה תמיד מפחיד להגיז הרפיה, המשטרה מתקשרת**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ודברים כאלו... עו"ד ש. וייס: תאשרי לי שלא רק שלא מדברים על זה אפילו סבטלנה לא דיברה אתך על זה אף פעם נכון? העדה, ת. גרינברג: נו זה אני אומרת". העדה הוסיפה כי אם היתה שומעת שניתנו "שירותי מיין" היא הלשינה על כך לנאשמת שלא קיבלה זאת בטוב (עמ' 997-998).

האמרות שמסרה הנאשמת בחקירתה במשטרה

23. כאמור, מטעם המאשימה הוגשו, בין היתר, 13 האמרות שמסרה הנאשמת, באזהרה, בחקירתה במשטרה (ת/41 עד ת/57). הנאשמת הכחישה בחקירותיה את כל החשדות שיוחסו לה ובשלב מסוים היא שמרה על זכות השתיקה (ראו ת/48).

24. **לטענת הנאשמת בעדותה** בבית המשפט, בשלב מסוים בחקירתה במשטרה היא שמרה על זכות השתיקה מאחר שהוטרה מינית על ידי החוקרים ובמיוחד על ידי רס"ר אביחי חגיבי (להלן: "רס"ר חגיבי"), אשר בעדותו הכחיש בתוקף טענה זו של הנאשמת.

עיקרי עדויות השוטרים והחוקרים

25. תחילה העידה רס"ל מיטל דוידוב, אשר חקרה את הנאשמת. העדה זכרה את החקירה שבה הנאשמת היתה בסערת רגשות וביקשה לזמן את מח"ש לאחר שתיארה כיצד שני שוטרים – רס"ר חגיבי ורס"ר מיכאל מקרביץ' - הטרידו אותה מינית, וזאת בשני מקרים שונים. לשאלת הסניגורית האם היא זוכרת שלאחר צאתו של מקרביץ' מהחדר הנאשמת נרגעה, שיתפה פעולה ולא שמרה על זכות השתיקה – השיבה החוקרת כי לאורך כל החקירות היא נתנה לנאשמת תחושה ניוחה. במהלך חקירותיה הנאשמת אמרה לה שאינה חשה בטוב; באחת הפעמים היא נבדקה וקיבלה אנטיביוטיקה, ובפעם אחרת היא פונתה לבית חולים בעקבות לחצים בחזה. בפעם נוספת נחקרה הנאשמת כשהיא על מזרון כיוון שלא חשה בטוב; העדה ציינה כי באותו מקרה ניתן אישור של הרופא המחוזי לחקור אותה, והיא כחוקרת הביאה לה מזרון כדי להתחשב בה.

26. **מפקח דרור כהן**, חוקר מס הכנסה, מסר כי הדו"ח שערך מבוסס על עדויות ועל ממצאים שעלו במהלך החקירה. העד "בנה" את מחזור העסק של הנאשמת על סמך מחברות שנתפסו ועל סמך גובה המשכורות שקיבלו הפקידות, אשר היוו 10% מהתשלום ששילמו הלקוחות. הנאשמת דיווחה במע"מ על "עוסק פטור" ובמקביל דיווחה על הכנסות למראית עין, בסכומים "עגולים". העד הטעים כי הנאשמת הלבינה כסף באמצעות זכיות בטפסי הגרלה. עם זאת, הוא אישר כי יתכן שהנאשמת קנתה טפסים באמצעות כספי זכיות קודמות. עם זאת, העד אינו שולל כי הנאשמת הימרה יחד עם אדם נוסף שנתן לה את הכסף. העד הוסיף כי הנאשמת גם "קיבלה שכר" כ"מועסקת" שכירה בחברות לשמירה וניקיון, אך למעשה השכר הועבר במזומן לאנשים שהועסקו בפועל בתקופות הרלוונטיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

27. **רס"מ ברוך גרינשפון** הוא ראש צוות במחלק מוסר ובתיק דנן שימש כבלש וכחוקר. לגבי הדו"ח ת/223 הכולל בין היתר רשימת מספרי טלפונים של פקידות, כתובות של דירות, שמות של קורבנות ומילות חיפוש – מסר העד כי "יש דף שהוכן מראש על ידי ראש צוות החקירה, שהדף הזה הוא כלל מילות מפתח שעלינו לחפש, מספרי טלפון שעלינו לחפש" (עמ' 1023 לפרוטוקול מיום 12.4.22).

בחקירתו הנגדית נשאל העד לגבי אופן ההתייחסות לעבירות דומות שביצעו אחרים: "עו"ד ש. וייס: אתה רואה שלכאורה מבוצעות עוד הרבה עבירות, הרבה בתי בושת, הרבה עיסוק בזנות, איפה זה מצוין בדוח שלך? העד, מר ב. גרינשפון: אבל בכל רגע נתון אנחנו מבצעים פעולה אחת... הפיקוד מנחה אותי בסופו של דבר מה עלי לעשות... " (שם, בעמ' 1029).

28. **רס"ר חג'בי**, חוקר במחלק מוסר, העיד כי הוא לא בדק את עניינם של המפרסמים אלא התמקד בחקירת הנאשמת לנוכח ההוראות שקיבל.

העד הכחיש את טענת הנאשמת כי פגע בה מיניית וטען כי במהלך החקירה הנאשמת עשתה "המון פרובוקציות".

29. **צוער אלעד סמורלי** מסר כי אינו זוכר אירוע חריג ביחס לחקירתו של העד משה פלטה. בחקירתו הנגדית, טען העד כי הוא לא איים על הנחקר שיעצר, אך אישר כי במהלך החקירה, לאחר שפלטה שינה את גרסתו, הוא אמר לו שתשובותיו משבשות את החקירה ושמדובר בעילת מעצר.

30. **רפ"ק ג'קי בילביק**, סגן ראש מחלק מוסר והממונה על החקירה, מסר כי החל מהיום השני- השלישי לחקירה התלוננה הנאשמת על בעיות רפואיות, אשר ניתן להן מענה, לרבות השגחה בבית חולים. רפ"ק בילביק ציין כי ההחלטה לתעדף את החקירה דנן על פני בתי בושת אחרים התקבלה על ידי העד והפיקוד, והסביר כי הנאשמת ניהלה מספר דירות וביצעה עבירות בקנה מידה גדול יחסית.

31. **רס"ר מיכאל מקרביץ'**, בלש חוקר במחלק מוסר ימ"ר תל אביב, איתר מודעות הקשורות לנאשמת בפרשה דנן ובכך התמקד, על פי הנחיית הפיקוד: "ש: לא באת למפקדים ואמרת תראה, תראו, האינטרנט מלא לא רק בסבטלנה. יש עוד מיליון סבטלנות? בוא נחקור גם אותן? על זה רשמת מזכר? ת: לא. אנחנו מודעים לזה, אנחנו עסקנו בפרשייה הזו ספציפית. כמובן, אחרי הפרשייה הזאת יש לנו עוד תיקים ועוד תיקים" (עמ' 1132).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עיקרי יתר העדויות

32. **אלה קרקוביץ**, אשר אחראית על עובדות ניקיון בקופת חולים כללית, מסרה בעדותה כי הנאשמת יצרה עמה קשר וביקשה שהיא תנפיק לה תלושי משכורת, ואישה אחרת בשם סבטלנה עבדה במקומה. העדה נהגה להיפגש עם הנאשמת, לתת לה את התלוש ולקבל בתמורה את הכסף שאותו העבירה לאישה שעבדה בפועל. לדברי העדה, ההסדר שתיארה נמשך 4-5 חודשים. העדה אישרה כי **ת/114** מכיל התכתבות בינה ובין הנאשמת.

בחקירתה הנגדית נשאלה העדה על כך שבחקירתה במשטרה אמרה שהנאשמת עבדה אצלה יומיים-שלושה. העדה הסבירה כי תחילה חשבה שהנאשמת עבדה יומיים-שלושה ורק בהמשך הסתבר לה שהנאשמת מעולם לא עבדה בפועל.

33. **שלום שלומי** מסר כי הנאשמת פנתה אליו, כמי שעוסק בתחום הפרסום, על מנת לפרסם מודעות בעיתונות מקומית, והוא הבהיר לה כי יש לכך שני תנאים: האחד, הצגה של תעודה מקצועית והשני, חתימה על תצהיר שלא ניתנים שירותי מין במקום. כמו כן, הוא ציין כי הנאשמת שילמה במזומן עבור הפרסום.

34. הודעותיו של העד **צבי ליבוביץ'** במשטרה וכן תמלילי האזנות הסתר והתכתבויות של העד הוגשו בהסכמה וסומנו **ת/116-ת/118**. בתשובה לשאלות הבהרה של בית המשפט, מסר העד כי **הנאשמת יצרה איתו קשר וביקשה ממנו התקנת מצלמות**. בחקירה הנגדית ציין העד כי **המצלמות שהותקנו היו גלויות והן אינן מקליטות אלא רק משדרות בזמן אמת לטלוויזיה שנמצאת בדירתה של הנאשמת**. עוד ציין כי **המצלמות הותקנו ב-5-6 כתובות שונות**.

35. **צחי אליאסי**, בעל קיוסק המשמש גם כתחנה למילוי טופסי הגרלת "טוטו", מסר בעדותו כי **בין השנים 2017-2019 נהגה הנאשמת למלא טופסי "ווינר", בהיקף של כ-30,000 ₪ בשבוע**, שהיוו כ-60% ממחזור מכירות ה"ווינר" שלו באותה תקופה; ורוב סכומי הזכיות של הנאשמת שולמו בשיק לפקודתה.

בחקירתו הנגדית מסר העד כי הנאשמת הגיעה אליו יחד עם אדם נוסף בשם יוסי, וכי הוא אינו יודע מי מהשניים שילם עבור ההימורים. העד אישר כי אפשר שהנאשמת זכתה במצטבר ב-למעלה ממיליון שקלים.

36. **אריאל יוסף** מסר כי הוא סייע לנאשמת בתיקון תקלות בדירות, אשר היו שייכות לה. כמו כן, **יותר מפעם הוא קיבל בעצמו "מסאז": "היה שפשוף איבר המין עד פורקן", וזאת תמורת 250 ₪ - ברעננה, בפתח תקווה, ברמת גן ובהרצליה**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בחקירתו הנגדית אישר העד כי הנאשמת לא שוחחה איתו על "הרפיה" ועל שירותי מין, והסבירה לו שהוא יקבל מסאז' מקצועי.

37. **משה פלטה** (המכונה "יואל"; להלן: "פלטה" או "יואל") מסר כי מזה כשני עשורים הוא מצוי בקשר של חברות עם הנאשמת, וכי עובר למעצרה עסקה הנאשמת ב"מסאז'ים". "כב' הש' מ. לוי: מה שאמרת במשטרה זו האמת? העד, מר מ. פלטה: דבר אחד לא אמת במשטרה היה שהם הכריחו אותי בכוח להגיד שהטיפול שעשו הבחורות לאנשים שזה היה הרפיה ביד ואני אמרתי שאני לא הייתי באף חדר ואני לא ראיתי שעשו את זה, בכוח הוא הכריח אותי אלעד, הוא אומר אם אתה לא תגיד את זה תגמור באבו כביר" (עמ' 805). לאחר שהעד טען כי הוא קיבל עיסוי רגיל, בניגוד לאמירותיו במשטרה, הוא הוכרז כעד **עוין** ותמלילי חקירותיו במשטרה הוגשו (ת/176). העד הכיר את המעסה סשה (אלכסנדרה נ') והעיד כי היא הגיעה לארץ לאחר שהנאשמת הזמינה אותה לעבוד אצלה.

בחקירתו הנגדית אישר העד כי הוא לא ראה מה נעשה בדירות בזמן שהיו שם לקוחות. הוא יודע שהנאשמת "הביאה" את המעסות, אף שהוא לא שמע על כך מפיה במפורש: "ת: איך הן הגיעו? אני כן יודע שסבטלנה הביאה אותן, בטח שהיא הביאה אותן, איך הן הגיעו ממאדים?" (עמ' 1819).

38. **אלכס נלקין** הכיר את הנאשמת דרך חברה משותפת. הוא הכחיש בעדותו את טענת הנאשמת כי **ביקש ממנה לשכור דירה וכי הוא ניהל עסק של עיסויים**.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי הוא הביא לישראל 5-7 אנשים לצורך תיירות מרפא, אך הם לא התגוררו בדירות, אלא מדובר באנשים אמידים שהתגוררו בבתי מלון. העד טען כי הוא לא השתמש בשירותים שניתנו בדירות (של הנאשמת), אך אישר כי הנאשמת העבירה באמצעותו כספים לעיר חרקוב.

39. **יוסף מסטורוב** (להלן: "מסטורוב") הוא עובד בחברת פרסום אשר בבעלותה אתרי אינטרנט לפרסום עיסויים אלטרנטיביים – "אלטרנטיבי 2", "מונאמור" ו-"מפנק". הנאשמת ביקשה לפרסם מודעות לעיסוי ובתחילה שלחה אליו תמונה שאינה צנועה של בחורה הלבושה בבגד ים, אולם לבקשתו של העד התמונה הוחלפה. העד הוסיף כי הנאשמת "הייתה מתלוננת פעם ב- שאין מספיק שיחות ושיש לה פרסום באתרים אחרים והסברתי לה שאנחנו לא אתר למין או סקס... אנחנו אתר רק לעיסויים" (עמ' 880).

40. **אדוארד לפסובסקי** (להלן: "אדוארד") עבד בעבר בשתי חברות שביצעו ניקיון ברכבת ישראל. העד הכין עבור הנאשמת תלושי משכורת (ת/195) מדי חודש אף שהיא לא עבדה בפועל, והיא העבירה לו כסף בתמורה. הכסף שהתקבל מהנאשמת חולק לעובדים שעבדו בפועל והיו מעוניינים להימנע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

מדיווח מסיבות שונות. העד אמנם לא זכר את התקופה שבה הדבר נעשה, אך אישר כי אמר אמת במשטרה, דהיינו – בחברת אבידר מחודש אפריל 2015 ועד אפריל 2017, ובחברת TNM מחודש יוני 2017 ועד מאי 2019.

41. **טוביה קטייב** שימשה כמנהלת החשבונות של הנאשמת. הנאשמת אמרה לה שבבעלותה עסק של מסאז'ים ושהיא עובדת במקום נוסף כשכירה. בשנים 2018 ו-2019 מסרה לה הנאשמת כי לא היתה פעילות בעסק הפרטי ולכן הוצהר במע"מ מחזור עסקאות 0 (ת/89).

42. **יוסף אברהם** העיד כי היה בקשר חברי עם הנאשמת וכי היו לו מספר אינטראקציות כספיות עם הנאשמת. כך, כ-15 פעמים הנאשמת נתנה לו 5,000 ₪ במזומן והוא ביצע העברה בנקאית של סכום זה לבעלת הדירה ברמת גן כדמי שכירות; כפעמיים או שלוש הוא לא יכול היה לבצע העברות של אלפי שקלים עבור הנאשמת ולכן הוא ביקש מחברו, יניב גילט, שיעשה זאת. כמו כן, כעשר פעמים הוא קיבל מהנאשמת הלוואה במזומן, בסכום של 8,000 ₪, והשיב לה את הכספים בתשלומים לחשבונה. נוסף על האמור, במשך כשנה וחצי-שנתיים נהג העד להמר יחד עם הנאשמת, על ידי מילוי משותף של טופסי "ווינר" – כל אחד מהם מימן מחצית מההימורים וקיבל מחצית מהזכיות. העד ציין כי היקף כספי ההימורים שהשקיע כל אחד מהם נע בין 15,000-10,000 ₪ בשבוע, וב-70%-80% מהפעמים היו זכיות, שהגיעו לסכום כולל של מאות אלפי שקלים. העד לא זכר בעדותו סכום מדויק וציין סכומים שנעו בין 200,000 ₪ ל-400,000 ₪.

עיקרי הראיות מטעם ההגנה

43. **מטעם ההגנה** העידה הנאשמת בלבד. כמו כן, הוגשו על ידי ההגנה בסך הכל שני מוצגים, שהעיקרי שבהם הוא נ/2 הכולל תמלילים של חלק מהשיחות בהאזנת סתר.

עיקרי עדות הנאשמת

44. **בפתח חקירתה הראשית** תארה הנאשמת את עברה האישי והמקצועי. הנאשמת עלתה לישראל בשנת 1996 יחד עם משפחתה ובעבר החזיקה בקריירה ספורטיבית, שכללה שבירה של שיאים ישראליים בתחום האתלטיקה. הנאשמת ציינה כי היא למדה חינוך גופני, פיזיותרפיה ועיסוי, והכחישה כי ניהלה בתי בושת. הנאשמת טענה כי היא עבדה והתאמנה בדירה ברחוב "אחוזה" ברעננה ובשנת 2016 השכירה אותה ל-רשל, אשר היתה מעסה: "הם טוענים שהיה שם... בית בושת... סקס, שזה לא נכון ואני לא ידעתי על זה כלום... עו"ד וייס: ... כשאני אומר, שפעילות מינית, אז, זה לא רק סקס. אלא זה גם מתן שירותי הרפיה. או קיי? כב' הש' לוי: הרפיה מינית. עו"ד וייס: לעשות ביד, מה שנקרא... העדה, גב' גנדזילוב: אנחנו דיברנו רק על מסאז'... אני לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

ידעתי שהיה שם פורקן מיני" (עמ' 1147-1149). הנאשמת אישרה בעדותה כי היא שכרה את הדירות בתקופות הרלוונטיות, כפי שמיוחס לה בכתב האישום: שתי דירות בעיר רמת גן (ברחוב ארלוזורוב וברחוב לוחמי סיני), שתי דירות בעיר פתח תקווה (ברחוב רוטשילד וברחוב חובבי ציון), דירה בעיר גבעתיים (ברחוב הל"ה) ודירה בעיר הרצליה (ברחוב הרי גלעד); אלא שלטענת הנאשמת, תחילה היא שכרה את הדירות עבור אנשים שבאו לישראל לתיירות מרפא דרך ידיד שלה ששמו אלכס נלקין, ולאחר מכן, בתקופת הקורונה, מכיוון שאנשים הפסיקו להגיע לתיירות מרפא ועל מנת לעמוד בהתחייבויותיה הכספיות, היא עשתה שימוש בדירות למתן עיסויים: "גם הייתי עושה לפעמים מסאז', וגם, נתתי מודעה... שאני מזמינה לשותפות אישה... לעבוד במסאז'" (עמ' 1146, 1149-1151; ראו גם עמ' 1210).

לגבי שירותי "הרפיה" שניתנו בדירות טענה הנאשמת: "לא ידעתי כלום... ש: ואם אני אגיד לך... שחלק מהבנות באו ואמרו שזה מה שהם הבינו ממך? אחת מהן אפילו השתמשה בביטוי דרוצ'קה... ת: ... אם אני אומרת לקפוץ, זה לא אומר לקפוץ מהחלון... אם מאמן שלי באינטריוו, אמר לי סבטלנה, עכשיו את עושה הרפיה, זה לא אומר שאני רצה ועושה לו ביד. הרפיה, זה שיחרור שרירים... כל אחד מבין מה שהוא מבין" (עמ' 1152).

כמו כן, הנאשמת טענה כי היא לא ידעה על העירום (עמ' 1153) ובהמשך העדות היא הוסיפה, בתשובה לשאלות שהופנו אליה: "ש: אם היית יודעת, על מצב שמישהי מספקת שם שירותי מין... או עושה הרפיה או סקס... מה היית עושה? ת: הייתי מחזירה את הכסף שלה על השכירות, ואמרת לה להתראות. אני לא רוצה בעיות עם החוק. כב' הש' לוי: אז את יודעת שהרפיה מינית זה אסור. העדה, גב' גנדזילוב: ... לא היה דיבור על הרפיה מינית בכלל... כב' הש' לוי: בודי מסאז', היה? ... העדה, גב' גנדזילוב: בודי מסאז' זה... כמו תאילנדי... אני עולה על הבן אדם ועם הלחיצות אני משחררת לו את השרירים. בכל הגוף, אני הולכת עם גוף שלי, על גוף שלי". לשאלת בית המשפט האם נעשה בדירות "בודי-מסאז'" השיבה הנאשמת: "אני לא יודעת מה הם עשו... זה לא האחריות שלי" (עמ' 1153-1154).

לטענת הנאשמת, הלקוחות הגיעו למעסות באמצעות "הפריילנסריות", כלשונה של הנאשמת: "יש בנות שעובדות בטלפון, פריילנסריות... כאילו, מביאים אותם לדירה. מהפרסום... ללא מין... לפעמים אני פירסמתי, לפעמים כשהם ביקשו ונתנו לי כסף" (עמ' 1154-1156).

"ש: או קיי. מה תגידי על הטענה, שאת בעצם ארגנת את כל האופרציה הזאת ושכרת את אותן פקידות ואת ששילמת להן ואת זאת שחיברת בינן לבין הבנות, את זאת שסיפקת להן את הטלפון? ת: אני לא חיברתי. אני פשוט נתתי להן מספר טלפון שאני עובדת... שאני הייתי עושה מסאז', ונשאר לי מספר טלפון שלהם אז נתתי להם" (עמ' 1156).

כמו כן, לטענת הנאשמת, המעסות הגיעו אליה דרך אתר "סיוס" והיא לא ידעה שגם ברוסיה ניתן לצפות בתוכנו; "ויש כאלו שהיו כבר עם הדיפלומה של המסאז'... והאלו שאני הייתי מלמדת, הייתי מלמדת להם מסאז' רגיל... ומי שמבין לא נכון את המסאז', זה בעיה שלהם... הם אמרו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

ככה, שחם וחלילה שסבטלנה לא יודעת שהיה שם פורקן מינית... כי אני, הייתי... מזהירה" (עמ' 1158).

ביחס לאישום שני – בעניין מרינה

בעניין המתווכת טענה הנאשמת כי "אני נתתי כמו אישה בת 53, יודעת סיוס ארביטה, ברוסית, ונתתי שם מודעה... ש: ... הכתב אישום טוען בעצם שאותן בחורות הגיעו דרך איזה שהיא מתווכת... שקשרת קשר איתה, מרוסיה... והיא דאגה שהן יגיעו לארץ ואת דואגת מהארץ... ת: אין לי מושג על זה. אני לא יודעת שום מתווכת, ואני רק הייתי בקשר עם הבחורה שמתקשרת אליי בטלפון... ורוצה להשכיר דירה. ש: ... מה ידעת, על מה שקורה, במדינה הזרה? ת: שום דבר" (1160-1161).

הנאשמת הכחישה גם כי היא אספה את מרינה או כל עובדת אחרת משדה התעופה.

הנאשמת ציינה כי מרינה רצתה לשכור ממנה דירה וגם לעבוד, וכי הנאשמת הראתה לה ברחוב ארלוזורוב כיצד לעשות מסאז' שוודי. "ש: ... היא טוענת שאת הנחית אותה, איך לבצע את המסאז', וגם, הנחית אותה, שהיא תאפשר ללקוחות לבצע בה מין אוראלי... ושהיא תקבל יותר כסף. מה יש לך להגיד על הטענה? ת: זה לא נכון... ואותה מרינה אמרה אחר כך שחם וחלילה שסבטלנה יודעת אם אני עושה משהו איזה שהוא מין... ש: וגם תדרכת אותה מה לעשות אם שוטרים מגיעים... ת: לא זוכרת כזה דבר... אמרתי לא לפתוח לאנשים זרים... המדינה, מסוכנת, גם יש פה ערבים" (1162); "עו"ד וייס: מה תגיד על הטענה, שאת ביקשת ממנה לקיים יחסי מין עם איזה שהוא לקוח מיוחד?... העדה, גב' גנדזילוב: אני זאת שהייתה זהירה, בן אדם שחם וחלילה, לעשות שירותי מין, אני הייתי נותנת לה כאילו, לעשות את זה? זה שקר" (1163).

הנאשמת אישרה שהעבירה כסף מ-מרינה לחו"ל, אך טענה שהכסף הועבר לאמה של מרינה.

ביחס לאישום השלישי – בעניין אלכסנדרה נ'

הנאשמת אישרה כי אלכסנדרה נ' התגוררה אצל משה פלטה ואצלה וכן ששלחה לבקשתה של אלכסנדרה נ' כסף לרוסיה, אך טענה כי לא ידעה לאיזו מטרה. כמו כן, הנאשמת הכחישה כי הדריכה את אלכסנדרה נ' כיצד להביא את הלקוחות לפורקן מיני: "שכל אחד מבין מה שהוא רוצה" והכחישה שידעה על "הדברים המיניים" שעשתה אלכסנדרה נ' (עמ' 1164-1165).

ביחס לאישום הרביעי – בעניין ילנה

לטענת הנאשמת: "... והסבר שלי למסאז', ולימודים שלי למסאז', זה רק היו מקצועיים לחלוטין... ושום קשר לשירותי מין" (עמ' 1166-1168). הנאשמת טענה גם כי היא לא היתה מודעת לקשר של ילנה עם המתווכת ולמעשה שוחחה עם ילנה לראשונה רק בארץ. לטענתה, היא גם לא הנחתה לגבי עירום (עמ' 1167). הנאשמת הוסיפה וטענה כי אינה זוכרת את פנייתה של ילנה בעניין לקוחות שניסו לכפות עליה יחסי מין. בעניין של המעסות שלגביהן מיוחס לנאשמת שגרמה להן לעזוב את מדינתן לשם זנות, ציינה הנאשמת: "אני לא יודעת מאיפה הן באו, בשביל איזה מטרה באו... אני דיברתי איתן בארץ" (עמ' 1169).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ביחס לאישום החמישי – בעניין אנה

הנאשמת ציינה כי אנה **התקשרה אליה מהארץ** ואמרה "שהיא מחפשת דירה, והיא רוצה ללמוד מסאז'... והשכרתי לה דירה... ולמדתי אותה מסאז' מקצועי" (עמ' 1169). הנאשמת טענה כי לא ידעה על הקשר של אנה למתווכת, אך אישרה כי לבקשת אנה העבירה כסף לחו"ל.

הנאשמת הכחישה כל קשר למיוחס לה: "ש: מה תגידי לטענה שאת בעצם מספרת לה שאת מנהלת בתי בושת, סיפרת לה, שהיא צריכה לספק שירותי מין... והסברת לה איך לגרום לאדם להגיע לפורקן מיני. ת: זה הסיפור שהביאו לה כבר, במשטרה... ושהם היו ביחד באותו מקום... הם היו צריכים להיות בנפרד... וגם משטרה הייתה מכניסה להם בראש מה להגיד, ואז הם הביאו... אותו סיפור כולם" (עמ' 1170; ראו גם עמ' 1206-1208, 1238, 1242).

ביחס לאישום המס טענה הנאשמת כי היא דיווחה על כל הכנסותיה, במסגרת "עוסק פטור", וכן טענה שהחוקרים הפריזו בחישוב הסכומים.

ביחס לאישום של הלבנת הון ובהמשך להכחשת הנאשמת כי ניהלה עסק של בתי בושת, היא טענה כי המעסות שילמו לה את דמי השכירות במזומן כיוון שכתירות הן לא החזיקו חשבונות בנק. הנאשמת הכחישה כי השקיעה בהימורים את הכספים שהרוויחה מניהול בתי בושת, וטענה כי כספי הזכיות הם ששימשו להמשך ההימורים. כמו כן, טענה הנאשמת כי "הייתי יותר מפסידה ממרוויחה" וכי כספי הזכיות התקבלו בשיק שהופקד בבנק.

הנאשמת טענה גם כי בעברה עבדה אצל אדוארד, ולאחר עזיבתה "הוא כאילו ביקש לקבל את המשכורת ולהעביר לו את הכסף... דרך החשבון שלי... ש: מי הרוויח מהסיפור הזה בעצם? ת: זה כסף שלו... ושקל לא נשאר לעצמי...".

למעשה, הנאשמת אישרה כי היא הפקידה בחשבונה שיק שקיבלה מ-אדוארד והעבירה לו מזומן בתמורה; וכך גם לגבי גב' אלה (עמ' 1173-1174); "כב' הש' לוי: ... למה עשית את זה אם לא הרווחת? העדה, גב' גנזדילוב: כי חיפשתי עבודה, ואני בגיל כזה... לא מקבלים אותי כל כך למשכורת... אני לא יכולה, לעבוד, בעבודות קשות" (עמ' 1176).

הנאשמת הוסיפה וטענה כי חקירתה במשטרה היתה ב"סטרס" וכי היא נחקרה במשך שעות ארוכות, ותיארה את הנזקים הגופניים והנפשיים שנגרמו לה לטענתה. כמו כן, הנאשמת טענה כי הוטרה מינית על ידי שוטרים וביניהם בעיקר על ידי העד רס"ר חגיבי; ולפיכך, לטענתה, "אני הייתי בשוק, ואני הייתי בפחד... גם הטרדה מינית... וגם את האיומים, וגם ראיתי איך הם מתרגמים לבד, בלי מתורגמן... ואומרים לי, לחתום, שאני לא קראתי ולא היה לי משקפיים, וזהו... ואני פחדתי ואני כבר הפסקתי לדבר" (עמ' 1179).

בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי אינה מסוכסכת עם מי מהעדים/ות, וכי עם חלקם אף היתה ביחסי חברות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

ביחס להכנסותיה בתקופה הרלוונטית, ציינה הנאשמת כי היא עבדה בניקיון, ברכבת ישראל, לימדה עיסוי, השכירה דירות במסגרת תיירות מרפא, וכן השכירה דירות למעסות תמורת 250 ₪ ליום ו-2,000 ₪ לחודש. עם זאת, לטענת הנאשמת, אף שאלכס נלקין לא העביר לה תמורה עבור השכרת הדירות, היא המשיכה בקשר העסקי איתו לאחר שהובטח לה שיקנה עבורה דירה בחרקוב.

הנאשמת **הכחישה** כי הכינה "סידורי עבודה" (עמ' 1193); הכחישה כי תעריף העיסויים נקבע על ידה וטענה כי לכל היותר שיתפה את המעסות האחרות בסכום שהיא נהגה לגבות מלקוחותיה – 250 ₪; כמו כן, הנאשמת הכחישה כי קיבלה דיווחים על מספר הלקוחות שהגיעו מדי יום. לגבי השיחה עם תמי, ציינה הנאשמת "אם היא דיברה, היא דיברה. אני אישית לא שאלתי שום דבר" (עמ' 1195-1197).

למעשה, לטענת הנאשמת, "הסכום שהתקבל מהעיסויים התחלק בין המעסות לפרילנסריות", בעוד שהיא **הרוויחה לטענתה רק 250 ₪ ליום**, סכום שקיבלה לידיה לצד תשלומים שונים כגון ארנונה ושמן עבור המעסות, אשר ביקשו ממנה לרכוש עבורן, בשל קשיי שפה. **ב"כ המאשימה עימת את הנאשמת עם שיחות והתכתבויות שמהן עולה כי המעסות העבירו לה 150 ₪ עבור כל עיסוי :**

שיחה 133 מעמדה 415, שיחה **בין הנאשמת לתמי** : "בשיחה הזאת תמי מעדכנת אותך שלקרולין היו 7 לקוחות. ושהיא השאירה בדירה 1,100 שקל. אני אומר לך ש7 כפול 250 שקל, זה 1,750. וכמו שהעדויות העידו, 100 שקל ללקוח, אז היא לקחה 700 שקל... והיא אומרת בשיחה, 1,100 השארתי לסבטלנה, 50 לפקידה... שומעים בשיחה, שמה שהעדויות והמעסות מספרות, שאת מקבלת 100 שקל מכל לקוח, זה מה שבאמת קורה. תגובתך. **ת: זה לא קשור אליי**" (עמ' 1198).

ת/30, עמ' 203, התכתבות בין הנאשמת ל-אנה : "עו"ד דיין : היא כותבת לך בהודעה... היו לי 13 לקוחות, השארתי 1,950... 13 כפול 250, אני אומר לך שזה 3,250... פחות 13 לקוחות כפול 100 שקל, זה 1,300 שקל, נשאר 1,950. זה בדיוק מה שהיא משאירה לך. איך זה מסתדר עם הגרסה שלך, שהיא הייתה צריכה להשאיר לך רק 250 שקל... העדה, גבי גנדזילוב : זה רק 250 שקל שלי שם. ש : אז למה היא משאירה לך 1,950 שקל? **ת: לא יודעת. אולי זה כסף לפקידה היא משאירה שם, כסף לשכירות... לא יודעת מה הכסף הזה שם**" (עמ' 1199).

ת/31 או ת/355 שיחה 160 מעמדה 415, שיחה **בין הנאשמת ל-ילנה** : "ש : ... שהיא מבררת איתך, על עבודה אצלך... את אומרת, לוקחים על העיסוי 250. אני משלמת לך, 100 פלוס טיפים. שומעים את זה בקול שלך... **ת: אני לא זוכרת כזאת שיחה**" (1200-1199). באותה שיחה אמרה הנאשמת כי מדובר **בבודי מסאז' עם הורדת בגדים ללא סקס, 250 ₪ למסאז' ושהיא משלמת 100 ₪** : "העדה, גבי גנדזילוב : שומעים שאני אומרת אני משלמת את ה100 שקל... למי?... עו"ד דיין : את מסבירה לה מה העבודה. את אומרת לה, **בודי מסאז' שמורידים בגדים... המסאז' עולה 250, אני**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

משלמת 100 פלוס טיפים... למי את משלמת סבטלנה? העדה, גב' גנדזילוב: לא יודעת. אולי אני צריכה את הכסף לפקידה לדירה למס, לארנונה, למים, לחשמל?" (1201-1204).

ת/30, עמוד 226, התכתבות עם אנה: "כותבת לך אנה, היה אצלנו היום בחור בפעם הראשונה. לקחתי 220. איך נחלק את הכסף? את עונה, 100 בשבילך. איך זה מסתדר, עוד פעם, עם הגרסה שלך, שאת מקבלת ממנה 250 יומית על שכירות?... העדה, גב' גנדזילוב: היא לוקחת 100 בשבילה. כנראה ככה הם סיכמו עם הפקידה שלה... היא שואלת, אני עניתי לה... עו"ד דיין: סבטלנה, למה את לא עונה זה לא קשור אליי? ת: זה לא קשור אליי... אבל היא שואלת את השאלה כי היא מבקשת ממני עזרה" (עמ' 1204-1205).

שיחה 57 מעמדה 415, שיחה בין הנאשמת לתמי: "אומרת לך תמי זה כן, אבל תגידי לי כמה היא מקבלת? גם 100? את עונה, כן. כן... ת: אני לא שמעתי שם שאני מקבלת 100 והיא 150. אנחנו יכלנו לדבר על כסף אחר בכלל" (עמ' 1208-1209).

הנאשמת אישרה כי החזיקה ארבע דירות עד מעצרה ושלוש דירות נוספות עד חודש מרץ 2020; כן אישרה כי היא מכירה את הפקידות; אישרה כי לבקשת מעסה זו או אחרת היא רכשה שמן או מוצר אחר, אך טענה כי היה זה מכספה של המעסה; אישרה כי טיפלה בדירות, לרבות הזמנת אנשי מקצוע; כי היא החזיקה מפתחות לדירות; אישרה כי חייבה את המעסות בכסף אם "לא סגרו מזגן או השאירו מלוכלך" (עמ' 1214-1215); וכן אישרה כי היא קנתה את הטלפונים שבהם השתמשו העובדות והטעינה את הכרטיסים שלהם" (עמ' 1237).

ביחס לפרסום ציינה הנאשמת: "זה מספרים שנותנים לי הפקידות, ואני נותנת לזה פירסום, מהכסף של הבחורה, שעובדת בדירה". (עמ' 1221); "כב' הש' לוי: ... אם את משכירה להן, למה את זאת שצריכה לפרסם את המודעות... העדה, גב' גנדזילוב: ... היא אומרת סבטה, איפה את פירסמת... אני גם רוצה. את יכולה לפרסם לי בבקשה?... כב' הש' לוי: למה עזרת להן, אם לא יוצא לך מזה כלום? העדה, גב' גנדזילוב: כי היא רוצה לעבוד גם במסאז'... והיא לא יודעת איפה בארץ מפרסמים את זה... כב' הש' לוי: מטוב ליבך עזרת להן? לא קיבלת על זה תמורה? העדה, גב' גנדזילוב: לא. שום דבר" (עמ' 1222).

לטענת הנאשמת, היא לא דיווחה לרשויות המס עבור שנת 2019 מכיוון שבשנת 2020 כבר היתה עצורה. כמו כן, לטענתה, אלכס נלקין הכחיש בעדותו בבית המשפט את העסקים ביניהם כיוון שהוא חשש שיקושר אליה ולחשדות שיוחסו לה, וכן כיוון שהעסק שלו אינו רשום.

הנאשמת הכחישה כי הכינה סידור עבודה וטענה כי "יכול להיות שאני שואלת... איפה נמצאת מישהי, ויש דירה פנויה, שאם מישהי באה... או שאני צריכה לעבוד במסאז', אז אני צריכה את המקום פנוי" (עמ' 1238); "עו"ד דיין: ... את אומרת בת/45, עמוד 49... הבנות היו אומרות לי איזה יום הן רוצות לקחת, ואני הייתי עושה סידור... ת: סידור בדירה. לא סידור בעבודה" (עמ' 1238-1239); ביחס למחברות שנתפסו בדירתה של הנאשמת ושגביהן העידה אלכסנדרה נ' שהתגוררה אצלה כי מדובר במחברות שבהן הנאשמת רשמה סידור עבודה, השיבה הנאשמת:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

"לא נכון. זה מחברת שלי, ומה... [אלכסנדרה נ'] יכולה לדעת עם האף שלה מה יש במחברת שלי" (עמ' 1240).

הנאשמת **הכחישה כי לימדה כיצד לעשות מסאז' עם הרפיה מינית**: "אני לימדתי רק מסאז' מקצועי... אישה, שהיא בת 42, פעמיים שלוש הייתה נשואה, ויש לה ילדים, שהיא אומרת שאני לימדתי אותה לעשות ביד? זה כאילו מצחיק" (עמ' 1242).

הנאשמת **טענה כי המשטרה הדיחה את העדות למסור עדות שקר נגדה**, כי חלקן רצו "ויזה" וחלקן חששו שיגורשו מהארץ: "משטרה אומרת להן, אם את עכשיו לא נותנת כזה עדות, אני זורק אותך עכשיו את לוקחת דברים ואת רוצה להישאר פה בארץ? להמשיך לעבוד? או שאת רוצה לנסוע הביתה? אז בטח שהיא אומרת מה שהם צריכים להגיד" (עמ' 1243).

ביחס לתוכן פירסום הדירה שברחוב לוחמי סיני - ת/59 – טענה הנאשמת: "לא יודעת איזה תמונה זה בכלל... אני פירסמתי מודעה, לא יודעת את הטקסט כי הם גם משנים את הטקסט, וגם שמים תמונות, ממש... מפחידות" (עמ' 1244); "עו"ד דיין: אז אני מקריא, יפהפייה ברמת גן... למגע אלוהי בסבלנות רבה. יפהפייה למסאז' אירוטי, מפנק, מלטף, מרגיע, בודי גוף אל גוף חושני ואירוטי, לחוויה בלתי נשכחת לגוף ולנפש... כב' הש' לוי: יש גם, יש גם תמונה, אירוטית... מה זה קשור למסאז'... העדה, גב' גנדזילוב: יש אתר, אלטרנטיבי... ויש לו, מתחת, עוד אתר... והם שמים את הפירסום, באתרים הכאלו, הקטנים... כב' הש' לוי: מי פירסם את המילים האלה? העדה, גב' גנדזילוב: זה הם עושים את הפירסום... אמרתי, אני רוצה מסאז' ככה וככה... כב' השופט לוי: מספיק עם הסיסמאות. את אמרת להם מסאז' שוודי... והם כתבו מסאז' אירוטי? העדה, גב' גנדזילוב: מסאז' מקצועי, כל סוגי מסאז'... ללא מין. זה מה שאני נותנת להם, בסוף אני מקבלת פירסום כזה... ואז אני מתקשרת, ואומרת, אני רוצה להפסיק את הפירסום" (עמ' 1244-1246).

ביחס לדבריו של מסטורוב כי הוא אמר לנאשמת שהתמונה הפרובוקטיבית ששלחה אינה תואמת את רוח האתר, ציינה הנאשמת כי: "אני רוצה לראות, מטלפון שלי... עם התמונה הזאת פרובוקטיבי, והטקסט הזה פרובוקטיבי. אני רוצה לראות שאני שלחתי, מטלפון שלי" (עמ' 1247); גם כאשר התובע הטיח בנאשמת כי משיחה שלה עם מסטורוב (עמדה 416 שיחה 527) עולה כי הנאשמת רצתה להעלות תמונה של בחורה בבגד ים והוא סירב, **הנאשמת המשיכה לכפור באחריותה לפירסום**: "שבחיים לא שלחתי תמונות פרובוקטיביים... וגם ביקשתי מהם לא לשים כאלו תמונות", ובהמשך הוסיפה: "לא יודעת. מה, בשבילו פרובוקטיבי, או לא פרובוקטיבי... זה לא היה בעירום. נכון? אז מה יש לך, להגיד, על זה שיש בישראל עכשיו מצעד הגאה, והם הולכים בלי בגדים?" (עמ' 1248).

לטענת הנאשמת, "זה עניין של האתרים, זה עסק שלהם, הם מפרסמים את זה בשביל שאני אקבל את הטלפונים, בשביל שאני אפרסם אצלם... זה פעם אחת ולתמיד, אנחנו סוגרים את השאלה עם התמונות האלה שהם מפרסמים, והטקסט שהם שמים שם. ש: **הבנתי. דיסקרטי. זה מילה שאת**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

כן השתמשת בפירסומים שלך? ... כן. למה עיסוי רפואי, שוודי, צריך להיות דיסקרטי? ... ת:
תשובה דיסקרטית זה מתכוונת, שזה המקום שקט, דיסקרטי, ושאינ שם בלאגן, ואין שם עשר
מיטות... כן. מקום, לא ציבורי" (עמ' 1251).

לאחר שהנאשמת עומתה עם עדות המשכיר של הדירה ברחוב אחוזה ועם העדות של תמי,
הנאשמת אישרה כי הדירה הושכרה על ידה למשך חמש שנים.

"ש: אבל היית משכירה רק למעסות. ת: בזמן אחרון, כן... ש: ... למה לא העסקת גברים? ... ת:
... כי הם לא התקשרו אליי. אם התקשרו, הייתי לוקחת גם גברים. למה לא? ש: בסדר. את
מספרת בחקירה, שהלקוחות שלך היו רק גברים. ת: ככה זה קרה" (עמ' 1257).

הנאשמת הכחישה את טענת רשל כי הנאשמת הנחתה אותה לומר למשטרה שהיא שוכרת את
החדר בהשכרה יומית.

ב"כ המאשימה שאל את הנאשמת בחקירה הנגדית, בין היתר, לגבי שיחות רבות שניהלה עם
אחרים, ואשר מסבכות אותה, לעמדת המאשימה, במיוחד לה. להלן יובאו הן עיקרי השאלות
והן עיקרי התשובות של הנאשמת:

שיחה 87 מעמדה 415, שיחה בין הנאשמת ל-ילנה, שבמהלכה הנאשמת אמרה ל-ילנה שתכתוב
רק את שם העיר וכשאנשים יתקשרו נכוון אותם לכתובת מדויקת: "ש: ... אני אומר לך שאת
לא מפרסמת כתובת מדויקת, כי את מפחדת שיגיעו משטרה. נכון? ... ת: בפרסום לא מפרסמים
כתובת בכלל... ככה חוקים שלהם" (עמ' 1263).

שיחה 160 מעמדה 415: "כב' הש' לוי: למה צריך להוריד את הבגדים... בבודי מסאז? העדה,
גב' גנדזילוב: ... שהיא אחר כך הגיעה ואני הייתי נפגשת איתה, הסברתי לה איזה בגדים צריך
להיות" (1264-1265).

שיחה 220 מעמדה 415, שיחה בין הנאשמת ל-לודמילה: "... [ו]את מתארת, איך פירסמת תמונה
שלך, באתר סקס אדיר. ואיך את מתארת לו את התמונה? אני הצטלמתי בהלבשה תחתונה,
שקופה. ואז, את מתלוננת בפני לודמילה, שהתיירות שמגיעות לעבוד אצלך, מבקשות ממך לא
לפרסם את התמונות שלהן באינטרנט... העדה, גב' גנדזילוב: ... מה פה לא חוקי? ... עו"ד דיין:
... את מסכימה שאת מפרסמת פרסומים בתחתונים וחזייה שקופה? ת: אני? כן... עו"ד דיין:
ואת מאשרת, שאת אומרת לתיירות שאת רוצה שהן גם יפרסמו ככה? העדה, גב' גנדזילוב: זה
אני לא אמרתי... אם אתם רוצים שבאים אליכם, אז תתנו את התמונה שלכם, שלא שמו לכם
תמונה מישהי אחרת" (עמ' 1266-1267).

שיחה 443 מעמדה 416: "את מדברת עם אישה שאנחנו לא מכירים. היא כותבת לך, שורה 7,
סבטלנה כתבתי לך בוואטסאפ בנוגע לעבודה. את עונה אה כן כן. נו ישר אני אגיד לך שזה בודי
מסאז'... זה בלי סקס... שואלת אותך האישה, מה ההבדל בין בודי מסאז' למסאז' שוודי? את
עונה... מתורגמן: ... בודי מסאז' זה מסאז' ללא בגדים, להוריד את הבגדים, ויש הרפייה בסוף..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

העדה, גב' גנדזילוב: אני אומרת לא הרפיייה בסוף. אני אומרת שזה מסאז' עם פיניש... זה מילה ספורטיבי... שזה לשחרר את הבן אדם בסוף" (עמ' 1269).

שיחה 254 מעמדה 416: "את מדברת עם בחורה. שאנחנו לא יודעים מי היא. "את אומרת מסאז', בודי מסאז', כן, אבל עם להתפשט... אין פה סקס, אבל כאילו, את עבדת בזה? ... את בקשר עם הפקידה, זו דירה דיסקרטית... העדה, גב' גנדזילוב: נו בסדר. מה פה לא חוקי אני אמרתי?... עו"ד דיין: אני אומר לך, שאנחנו שמענו פה עשרות עדות שמסבירות מה זה בודי מסאז', ושבודי מסאז' זה מאוד לא חוקי, ושאת יודעת שזה לא חוקי... העדה, גב' גנדזילוב: ... לומדים בודי מסאז'. נותנים על זה דיפלומה... ש: סבטלנה, אני מפנה אותך לשורה 8, שאת אומרת בודי מסאז' עם להתפשט. ת: נכון. עם השורט וחולצה" (עמ' 1273-1274).

בשיחה 220 אמרה הנאשמת כי על המעסה להתקלח בגלל השמן והוסיפה "את תצטרכי להתפשט לעירום מלא" (עמ' 1287), ובחקירה הנגדית טענה הנאשמת כי: "השיחה כללית על זה שהיא תצטרך לעבוד ואחר כך תלך להתקלח זה הופכים לאיזשהו מתן דבר אינטימי זה פשוט מצחיק" (עמ' 1288). עוד אמרה הנאשמת בשיחה האמורה: "יש מכנס קצר... חולצה זה לפגישה. אבל אחר כך את מתפשטת את ערומה... בלי תחתונים בלי חזייה", ובהקשר לכך ציינה הנאשמת בחקירתה הנגדית "אני לא שמעתי בשיחה הזאת מילה גבר... אין שום תדרוך לעשות משהו וזה רק הפרקליטות מנסה לכוון הכל לכיוון הסקס" (עמ' 1288-1289).

באשר לסוכנת מ-חוו"ל ששמה סבטלנה ז'רה, הכחישה הנאשמת כל קשר אליה וטענה כי לאנשים רבים יש מספרי טלפון עם קידומת מחוו"ל וכי אינה מסתכלת על המספר שממנו מתקשרים אליה. הנאשמת נשאלה על איסוף מרינה מנתב"ג: "עו"ד אלעד דיין: היא לא דיברה אתך, היא אומרת שהיא עמדה בשדה תעופה חיכתה, לפתע מי הגיעה? את, ברכב BMW לבן... מתורגמן, מר ר. גולצמן: יש שם הרבה BMW לבן. עו"ד אלעד דיין: ... היא אומרת אני אמרתי לסבטלנה הסוכנת איזה בגדים לבשתי ובגלל זה סבטלנה הנאשמת... יודעת לעצור בדיוק לידי... את עצרת עם הרכב שלך ליד מרינה בשדה תעופה והעלית אותה לאוטו בלי שמרינה דיברה אתך... היחידה שיכלה לתת לך את המידע לגבי מרינה איפה היא נמצאת ולאן היא הגיעה ומה היא לובשת זה הסוכנת, תגובתך? מתורגמן, מר ר. גולצמן: התשובה שלי האם יש לכם תמונות איפה שצולם שאני עם מרינה הזאת בשדה תעופה" (עמ' 1292-1294).

כמו כן, הנאשמת נשאלה על העברת כסף בשם מרינה לסוכנת בחוו"ל, והכחישה: "לא העברתי שום כסף לשום סוכנת... העברתי הרבה כסף כפי שהם ביקשו הביתה לקרובי משפחה" (עמ' 1294).

ב"כ המאשימה הטיח בנאשמת כי מרינה שוחחה עם הסוכנת לגבי המפגש שלה עם הנאשמת: "מרינה מספרת איך היא עברה את הגבול והיא מספרת שהיא קיבלה ממך ואוצ'ר של מלון ושריון של כרטיס שאת הכנת לה... מרצונה, שיחה תמימה...", תשובתה של הנאשמת: "לא נתתי שום דבר לאף אחד, אין לי מושג על השיחה בין איזושהי סוכנת עם איזושהי בחורה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ב"כ המאשימה הטיח בנאשמת כי המספר של הסוכנת שמרינה התכתבה איתה, 380505980064, שמור בטלפון הנייד של הנאשמת, אך הנאשמת השיבה כי "לא ידוע לי על זה..."; "עו"ד אלעד דיין: רשום פה ברוסית, המתורגמן אתה יכול להקריא בבקשה את השם הזה? מתורגמן, מר ר. גולצמן: סבטיק ז'רה. עו"ד אלעד דיין: בבקשה, זה הטלפון שלך ת/224, תסבירי לי את עכשיו הכחשת, אמרת שאת לא מכירה סבטלנה ז'רה שאת לא מכירה את הטלפון שלה, שאת לא מדברת עם אנשים בחו"ל בקשר להבאת עובדות לארץ אבל הנה מהטלפון שלך שיחה עם סבטלנה בז'רה תגובתך? מתורגמן, מר ר. גולצמן: אין לי מושג, זה קניתי הרבה דברים מחו"ל ואיך קוראים לה ז'רה אני לא יודעת... יש סבטה היחידה או ז'רה היחידה בעולם הזה? ... עו"ד אלעד דיין: ... ב- 26/4/20 את כותבת לאותה סבטלנה ז'רה שחזרתם לעבוד לאט לאט, את גם שולחת לה תמונות שלך, אני אומר לך שזה לא מסתדר עם זה שזו מישהי שאת קונה ממנה מוצרים מחו"ל. מתורגמן, מר ר. גולצמן: לא ידוע לי שום דבר על כך, בטלפון שלי השתמשו גם בנות שהיו אצלי בשכירות" (עמ' 1294-1297).

"עו"ד אלעד דיין: אני אומר לך שב-26/4... את מעדכנת אותה שאת תשלחי את ה-500 השניים עוד מעט כשהעסק יחזור לעבוד, אני אומר לך שאת מדברת על כסף ואני אומר לך שה-500 הראשונים ועוד ה-500 השניים זה בדיוק האלף דולר עמלה שאת צריכה להעביר לסוכנת... מתורגמן, מר ר. גולצמן: אני לא העברתי שום כסף לשום סוכנת ואני לא מבינה על איזה כסף מדובר... עו"ד אלעד דיין: ... אני מצטטת ת/18 ב-8/3/20 אותה סבטה הסוכנת שמתכתבת מאותו מספר כותבת למרינה היא עברה נוסעת במונית לסבטה... את רוצה לשמוע מי עברה ב- 8/3? אנה, אותה עדה שהעידה פה שהגיעה דרך מחו"ל, אני אומר לך שזאת הסוכנת שאת מביאה דרכה נשים מחו"ל תגובתך? מתורגמן, מר ר. גולצמן: מה הקשר שלי עם השיחות של הבנות עם הסוכנת בנות בקשר עם הסוכנת... 7/3 עברה רק מנז'רבה אחת או עוד אלפים אנשים הגיעו לארץ" (עמ' 1298-1299).

"עו"ד אלעד דיין: ... אנחנו רואים שהמייל לסשה נשלח במקור על ידי בחורה בשם ורוניקה והועבר על ידי אלכסיי פיסרנקו, תראי איזה צרוף מקרים שסשה אומרת שוורוניקה היא הסוכנת שהיא מזהה אותה, המייל שנשלח אליה הוא אכן מבחורה בשם ורוניקה והוא מועבר לסשה על ידי אלכסיי פיסרנקו שזה בעלך... מתורגמן, מר ר. גולצמן: האם כתוב שם אלכסיי פיסרנקו האם מספר דרכון או יש שם תמונה שוורוניקה זה הבחורה שעומדת לידי איך זה קשור או שאלכסיי פיסרנקו בעלי יש על זה גם איזשהו תמונה?" (עמ' 1300, 1302).

"עו"ד אלעד דיין: טוב, בעדות נוספת של משה פלטה... אומר כי בהרבה מקרים נשים היו מגיעות ארצה אליך אבל משטרת הגבולות לא הייתה מאפשרת להן להיכנס ארצה והוא שמע את זה ממך... איך זה עולה בקנה אחד עם העובדה שאת אמרת שאת לא מביאה נשים מחו"ל? מתורגמן, מר ר. גולצמן: ... הוא אמר שהוא היה תחת לחץ וכבר אז הוא היה חולה סרטן והוא פחד שיכניסו אותו לכלא" (עמ' 1303).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

"עו"ד אלעד דיין: בסדר, ילנה סיפרה שהיא התקשרה אלייך מחו"ל ושוחחה אתך ושאת הסברת לה על העבודה בישראל ושבעקבות ההסברים שלך היא הגיעה ארצה, תגובתך? מתורגמן, מר ר. גולצמן: היו הרבה שיחות וקשה להבין מאיפה הייתה שיחה, עם מי הייתה שיחה, מי היה בצד השני ועכשיו אני לא יכולה לדעת על איזה שיחה מדובר" (עמ' 1303).

לטענת הנאשמת, היא אמרה לחוקריה ש-אלכס נלקין אחראי על בתי הבושת בדירות, וזאת על מנת שיביאו אותו לחקירה. אלא שבפועל, הוא לא היה אחראי על הדירות והנאשמת היא זו שהשכירה אותן.

בניגוד לטענת בא-כוחה דאז של הנאשמת, עו"ד צ' סבג, הנאשמת אישרה כי "סאשה זה אלכסנדרה. כן" (עמ' 1253).

"ת/7 עמוד 30, הודעה קולית שממנה עולה כי הנאשמת אומרת: "את שלא תעזי לקרוא לה בשם טניה. היא בעבודה אלין. שלא תגיד, שזאת אני שחשפתי אותה. ת: נו בסדר. זה מה שהיא ביקשה. שהיא לא תגיד שזה היא טניה. היא לא אוהבת שקוראים לה טניה. ש: תראי סבטלנה, אני אומר לך שזה מראה שאת מודעת להסתרה. שאת מודעת, לזה שהכינויים, הם לא סתם... ת: זה שום דבר לא אומר" (עמ' 1254).

תמצית טענות הצדדים

45. **בתמצית, לטענת באי כוח המאשימה:** "בפני בית המשפט הנכבד נפרסה תשתית ראייתית רחבת היקף, ממנה ניתן ללמוד על קיומן של ראיות המוכיחות מעבר לכל ספק סביר את המיוחס לנאשמת בכתב האישום. התשתית הראייתית הקיימת מבוססת על סוגים רבים ושונים של ראיות היוצרות תמונה ברורה לגבי פעולתה השיטתית והמאורגנת של הנאשמת בתחום הזנות והסרסרות במשך שנים ארוכות. עדויות המתלוננות מפלילות באופן ברור את הנאשמת כמי שהדריכה, ניהלה ושלטה בשירותים הניתנים בבתי הבושת ובתנאי העסקתן ומלמדת לא רק על מודעותה למתן שירותי המין אלא אף על היותה הרוח החיה מאחורי הפעלת בתי הבושת. גם הפקידות שהועסקו על ידי הנאשמת מוסרות כולן כי הנאשמת היא הבעלים של העסק. הראיות הנסיבתיות והישירות בעניין קשריה של הנאשמת עם דמויות נוספות בחו"ל מלמדות באופן חד משמעי על הקשר שקשרה הנאשמת עם אחרים ועל האופן בו גייסה נשים לטובת העסקתן במתן שירותי מין בישראל. אין הסבר אחר מתקבל על הדעת לתיאום הברור הקיים בין הנאשמת לבין אותן סוכנות אשר יצרו את הקשר הראשוני עם המתלוננות. עוד הוצגו לבית המשפט ראיות המוכיחות מעבר לכל ספק סביר את התנהלותה הכלכלית העבריינית של הנאשמת, במשך שנים ארוכות, עת חמקה מתשלומי מס על הכנסותיה ופעלה בתחכום ובעורמה במגוון דרכים על מנת להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור שהפיקה מפעילות בתי הבושת. בפני בית המשפט הנכבד הוצגו עדויות, חלקן מחבריה הקרובים ביותר של הנאשמת, המתארים את פעילות העבריינית לאורך השנים. הראיות גם חשפו במלוא עוזן את שקריה של הנאשמת ואת המניפולציות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

שהפעילה עת הציגה עצמה כמי שאין לה יד ורגל במיוחס לה. לכך יש גם להוסיף את העובדה כי בשלב מוקדם בחקירה, לאחר שמסרה גרסה ראשונית, החליטה הנאשמת לשמור על זכות השתיקה באופן גורף ואף בעדותה בבית המשפט לא הצליחה לספק הסבר לראיות שהוטחו בפניה. לאור כל האמור, סבורה המאשימה כי הוכיחה את אשמתה של הנאשמת מעבר לספק סביר" (עמ' 29-30 לסיכומי המאשימה).

46. **מנגד, נטען על ידי ב"כ הנאשמת**, בין היתר ובעיקר, כי: "במהלך שהותה בישראל ולאחר מספר שנים מאז פרישתה מעולם הספורט קיבלה הנאשמת הצעה ממכר בשם אלכס נלקין, במסגרתה הנאשמת תשכיר דירות שישמשו לצורך טיפולי מרפא ובין היתר טיפולי מסאז'. על פי התוכנית הדירות יחולקו לחדרים שאותן ישכירו מטפלות מקצועיות, כאשר כל אחת מהן שוכרת אכסנייה לצורך העיסוק במתן שירותי מרפא כאשר לנאשמת אין כל נגיעה לתכני הטיפול ולאופי השירות הניתן בעוד הוסכם והודגש לאורך כל הדרך כי מדובר בשירות **שלא עוסק במתן שירותי מין**, כך הונחו כל מי שחפץ לשכור חלק באותן דירות. בתמורה לכך אותן נשים שילמו דמי שכירות/דמי שימוש באותם חדרים שבחלקם עברו לידיו של אלכס נלקין ובחלקם עברו לידיה של הנאשמת. אותן נשים... פונות לנאשמת במטרה לשכור את החדרים לצורך עיסוקן ולא להפך. הנאשמת בשום שלב לא שידלה אותן לעסוק באותן דירות, הנאשמת מעולם לא פנתה אליהן, לא גייסה אותן, לא גרמה להן לעזוב את מדינתן ובטח לא לשם עיסוק בזנות. אותן נשים פנו מיוזמתן הן מהארץ והן מחו"ל. הנאשמת פרסמה מודעות דרושים באתרי אינטרנט שונים באמצעותם ידעו הנשים לפנות. ייתכן והיו אנשים נוספים, שאינם מוכרים לנאשמת, במדינות זרות, שניצלו את ההזדמנות וככל הנראה תיווכו את הקשר עם הארץ באמצעות אותם מודעות. המאשימה לא הביאה די ראיות, לא כל שכן כאלה המבססות מעבר לספק סביר את הקשר בין איתור הבנות באוקראינה, יצירת הקשר והגעתן לארץ" (עמ' 1-2 לסיכומי ההגנה).

כמו כן, נטען כי "מדובר בנאשמת שנפלה קורבן למעשים של אחרים שלא היו בידיעתה ולא היו בשליטתה... הנאשמת לא ידעה מה נעשה בחדרי חדרים ושמי מהנשים ניצלו את תמימותה כדי לספק שירותי מין בתוך אתם חדרים. הנאשמת לא ידעה על כך בזמן אמת וכאשר ידעה עצרה זאת באופן מוחלט ומיידי. התביעה לא הוכיחה את יסודות העבירות שיוחסו לה בכתב האישום ברף הנדרש במשפט הפלילי ולפיכך יש לזכותה ולו מחמת הספק" (עמ' 19 לסיכומי ההגנה).

47. יתר טענות הצדדים, בכתב ובעל-פה, תפורטנה להלן – במסגרת הדיון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

דיון והכרעה

הכרעה בטענות המקדמיות – הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית

המסגרת הנורמטיבית

48. כאמור, ההגנה העלתה טענות מקדמיות של הגנה מן הצדק ושל אכיפה בררנית; מנגד, המאשימה ביקשה לדחותן; ובית המשפט החליט לדחות את ההכרעה בטענות מקדמיות אלה של ההגנה – לשלב של מתן הכרעת הדין.

49. טענת ההגנה מן הצדק מעוגנת בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), הקובע כי:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן – ...

(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

50. אמנם, ככלל, כפי שנקבע ב-ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005) (להלן: "עניין בורוביץ") ובמיוחד ב-רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי (31.10.2018) (להלן: "עניין ורדי") – ניתן לקבל טענת הגנה מן הצדק לא רק במקרים של התנהגות שערורייתית מצד המאשימה, כפי שנקבע בזמנו בע"פ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 221 (1996), ולא רק במקרים של התנהגות זדונית נפסדת מצד המאשימה, אלא גם במקרים של רשלנות או של טעות מצד המאשימה אשר בעקבותיה "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית", כמצוין כאמור בסעיף 149(10) ל-חסד"פ. עם זאת, בפסיקה, לרבות בעניין בורוביץ ובעניין ורדי, הוטעם כי החלטה על ביטול כתב אישום בגין טענת הגנה מן הצדק כשאין מדובר בהתנהגות זדונית או שערורייתית של המאשימה, אלא בהתנהגות רשלנית או שגויה מצדה – שמורה למקרים מיוחדים, ראויים ו"נדירים" בלבד.

כמו כן, בפסק-הדין בעניין בורוביץ הטעים בית המשפט גם כי ההכרעה אם במקרה נתון קיימת הצדקה לקבלת הטענה של הגנה מן הצדק, מחייבת בחינה בת שלושה שלבים: ראשית, זיהוי הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ועמידה על עוצמתם; שנית, עריכת איזון בין האינטרסים הרלוונטיים השונים, בשים לב לנסיבות הקונקרטיות של המקרה; ושלישית, אם מתברר כי במקרה הקונקרטי הייתה פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות – בחינת האמצעי המידתי המתאים לריפוי הפגמים או לתיקון הפגיעה. זאת, לאו דווקא על ידי ביטול כתב האישום כולו, כי אם, למשל, על ידי ביטול חלק מהאישומים, או על ידי התחשבות בפגמים בקביעת עונשו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

51. אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, ככלל, על פי הפסיקה, כדי שתקבל טענת אכיפה בררנית, מוטל על כתפי הנאשם/ת נטל כפול, אם כי על פי מאזן ההסתברויות ולא מעבר לספק סביר: "לשם העלאת טענה בדבר 'הגנה מן הצדק', הנשענת על טענה לאכיפה בררנית, יהיה על הטוען להראות, בראש ובראשונה כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמיון ביניהם רלוונטי לעניין, במובן זה שהוא מצדיק התייחסות דומה בשאלת הגשתו של כתב אישום. בשלב השני יהא על הטוען להראות כי בבסיס ההבחנה ניצב מניע פסול, בין אם בדמות שרירותיות, התחשבות בשיקולים שאינם מן העניין, או חלילה שקילת שיקולים שאינם ראויים" [ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 36-37 (4.8.2008). ראו גם והשוו: ע"פ 3667/13 חטיב נ' מדינת ישראל, בפסקה 29 (14.10.2014); ע"פ 8568/14 אבו גאבר נ' מדינת ישראל, בפסקה ל"ב (19.5.2015); ע"פ 1551/15 שולי נ' מדינת ישראל (6.9.2016); ע"פ 8027/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 97-98, 114-112 (27.5.2018); רע"פ 5861/19 חרפק נ' מדינת ישראל (2.1.2020); ע"פ 6339/19 בלאווה נ' מדינת ישראל (15.1.2020)]. נוסף על כך, כפי שהדגישו כב' הנשיא גרוניס וכב' השופט ג'ובראן (כתוארו אז) ב-ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ, בפסקה 4 (10.9.2013), "מתחייבת התייחסות זהירה במיוחד מצד בית המשפט, כאשר מועלית בפניו" טענת אכיפה בררנית.

מן הכלל אל הפרט

טענות ההגנה מן הצדק והאכיפה הבררנית ביחס לפקידות ולמעסות

52. לטענת ב"כ הנאשמת, אי העמדתן לדין של הפקידות ושל המעסות היא פעולה מחושבת של המאשימה שנועדה לגייס אותן כדי להפיל את הנאשמת. עוד נטען כי יש בהתנהלות היחידה החוקרת, בליווי המאשימה, משום פגיעה מהותית בעקרונות של צדק והגינות שלטונית, אשר הובילו לפגיעה אנושה ביכולתה של הנאשמת להתגונן ולהתמודד עם הטענות הקשות. כמו כן, נטען כי לא הועמקה החקירה בעניין המתווכות ומשכך נפגעה באופן אנוש יכולתה של הנאשמת להתגונן כנגד העבירות החמורות המיוחסות לה.

מנגד, לעמדת המאשימה, אין כל דמיון בין חלקן של הפקידות לחלקה של הנאשמת שהיתה המנהלת והרוח החיה בבתיה הבושת, וכן לנאשמת בלבד מיוחסים אישומים הנוגעים לקשר עם הסוכנות בחו"ל וגרימה למתלוננות לעזוב את ארצן לצורך עיסוק בזנות. ביחס למעסות צוין כי המאשימה פעלה בהתאם להנחיות פרקליט המדינה, שלפיהן אין להגיש כתבי אישום נגדן, בהיותן בגדר קורבנות/נפגעי עבירה. עוד נטען כי פעולות החקירה לאיתור הסוכנות בחו"ל לא יצאו אל הפועל גם בעקבות משבר נגיף הקורונה. זאת ועוד, ב"כ המאשימה הדגישו בסיכומים כי במהלך המשפט נגד הנאשמת הגישה המאשימה כתבי אישום נגד חמש פקידות, בבית משפט השלום בתל אביב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

53. במקרה דנן, קיים הבדל מהותי בין עניינה של הנאשמת ובין עניינן של המעסות וכן גם מעניינן של הפקידות. כמו כן, כאמור, לאחר שהתנהלו הליכי שימוע בעניינן של הפקידות, בפועל הוגשו כתבי אישום גם נגד אותן חמש הפקידות שנגדן היו ראיות מספיקות.

טענות ההגנה מן הצדק והאכיפה הבררנית ביחס לעסקים אחרים

54. **לטענת ההגנה**, "... המאשימה בידועין מבצעת אכיפה בררנית וסלקטיבית בכל הנוגע לפרסום שירותי זנות. כך למשל מחיפוש אקראי במרשתת תחת המילה חיפוש "נערות ליווי" מתקבלות אין ספור תוצאות ואתרים המפרסמים באופן גלוי, בוטה, בעברית, עם תכנים מיניים ברורים שאינם משתמעים לשני פנים... מדובר בפרסום שירותי זנות... הדברים גלויים, ידועים לכל גורמי אכיפת החוק. המשטרה והפרקליטות בוחרים לאכוף אכיפה סלקטיבית בעוד אותם אתרים פועלים באופן גלוי ובנקל ניתן להגיע אליהם... כאשר הטכנולוגיה המודרנית מאפשרת בנקל לחסום את אותם אתרים ולהגיע אל בעליהם..." [עמ' 3-4 לסיכומי ההגנה; ההדגשה היא במקור].

מנגד, לטענת המאשימה, "העיד קצין החקירות ג'קי בילביק שמשטרת ישראל פועלת כל העת במסגרת ניסיונותיה למגר את תופעת הזנות ובימ"ר ת"א קיים מפלג שלם מפלג מוסר שאוכף את העבירות האלה, מועבר דו"ח שנתי לרשויות מחוץ למדינה שמתאר כל שנה את המאמצים שעושה המדינה למגר את התופעה של סחר והזנות וזה נושא שמטופל ע"י מדינת ישראל והראיה שהיא ממוקמת בדירוג בקטגוריה הראשונה של המדינות שנלחמות באופן הטוב ביותר. מה שנכון הוא שמשטרת ישראל בכל זאת כידוע עובדת עם משאבים מוגבלים, ומשכך אין ביכולתה באמת לטפל בכלל העבירות המבוצעות בכל רגע" [עמ' 1318-1319 לפרוטוקול].

ההכרעה בטענות המקדמיות

55. לגופו של עניין, **לאחר שבחנתי את טענות ב"כ הנאשם מול עמדת ב"כ המאשימה, הגעתי למסקנה כי אין מקום לקבל את טענות ב"כ הנאשמת, של הגנה מן הצדק ושל אכיפה בררנית.**

את טענת ההגנה מן הצדק יש לדחות באשר אין ניתן לומר כי הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי דנן עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית; או כי מדובר בהתנהגות זדונית או שערורייתית של המאשימה, או אף במקרה חריג ומיוחד של התנהגות רשלנית, שגויה או פגומה באופן חמור מצד המאשימה; ואין לומר כי מדובר בהפרה חמורה של חובת הגינותה של המאשימה, או כי נפל פגם מהותי או חמור בפעולות רשויות האכיפה בהגשת כתב האישום או בהליך הפלילי, או כי נגרם עיוות דין לנאשמת או כי נפגעה זכותה להליך הוגן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

כמו כן, ההגנה לא הצביעה על כל מניע פסול מצד המאשימה בהגשת כתב האישום נגד הנאשמת או באי-הגשת כתבי אישום נגד מעורבים אחרים בחקירה או נגד בעלי עסקים דומים.

נוסף לכך, כידוע, למאשימה שיקול דעת רחב להחליט האם קיימות ראיות המספיקות לאישום נגד חשוד/ה, אם לאו; ובית המשפט אינו נוטה להתערב בשיקול דעת זה של התביעה בעניין דיות הראיות.

יוער כי החוקרים שהעידו ציינו שהם אמנם מודעים לביצוע עבירות דומות על ידי אחרים אך הם מבצעים תיעדוף ובכל פעם חוקרים פרשה אחרת; כך, רפ"ק בילביק ציין בעדותו כי ההחלטה לתעדף את החקירה דן על פני חקירת בתי בושת אחרים התקבלה על ידי העד והפיקוד, והסביר כי הנאשמת ניהלה מספר דירות וביצעה עבירות בקנה מידה גדול יחסית.

56. למעשה, ההגנה לא הרימה את הנטל המוטל עליה, שהוא על פי מאזן ההסתברויות, הן לעניין טענת ההגנה מן הצדק והן לעניין טענת האכיפה הבררנית.

57. על כן, דין טענת האכיפה הבררנית וטענת ההגנה מן הצדק – להידחות.

ניתוח העדויות המרכזיות

עדויות המעסות והפקידות

58. לטענת ההגנה, בפסקה 57 לסיכומיה בכתב, אמנם "הפקידות תמי גרינברג, יקטרינה, קרולין אלה, יליזבטה העידו כולן כי הנאשמת העסיקה אותן. אולם לא מפיהן אנו חיים אלא מהעובדות בשטח. אותן עדות לא יודעות לספר בעבור מי שכרה הנאשמת את הדירות, מה הנאשמת ידעה לגבי כל אחת מהנשים שעבדו שם, ומה נעשה בחדרי חדרים בזמן שהלקוחות מגיעים או מה הנאשמת ידעה על כך. אף אחת מאותן עדות לא יכולה לדעת מה התחולל במוחה של הנאשמת, בידיעות שלה ובכוונות שלה או של אותן נשים שסיפקו את שירותי המסאג'י הטיפולי. הפקידות נהנו מעצמאות תעסוקתית, לא פעם קיבלו בעצמן החלטות הנוגעות לניהול המקום ודיווחו לנאשמת במידה והייתה חריגה מהנחיותיה לרבות לעניין קיום יחסי המין".

עוד נטען (שם, בפסקה 58) כי "אותן פקידות הועמדו לדין בעצמן בבית משפט השלום בתל אביב ועדותן הייתה נגועה באינטרס ברור ופחד שמה יאונה להן רע במידה ולא יפלילו את הנאשמת במעשים לא לה".

בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשמת לעדויותיהן של הפקידות קרולין ותמי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לטענת הסניגור, **קרולין אלה** פרסמה בעצמה שירותי זנות באינטרנט ומדובר במי שההבנה שלה בתחום אינה קשורה לנאשמת. צוין גם כי קרולין אלה לא ראתה את המעסות וכל התובנות שלה בדבר מעשי המעסות בחדרי חדרים, נסמכו על השערה בלבד.

עוד נטען כי **תמי** ביקרה באחת הדירות וראתה בעצמה חדר טיפולים, וכי היא מעולם לא הציגה את המקומות כמקומות המספקים שירותי מין. יתר על כן, נטען כי תמי העידה שהנאשמת הקפידה שלא יסופקו במקום שירותי מין וכי בעניין זה התנהלו ויכוחים מול לקוחות שלא היו מרוצים מכך, וכן כי היה עליה לדווח לנאשמת על כל חריגה מהנהלים.

לטענת הסניגור, "עדותה של הגברת תמי גרינברג משקפת את הלך הרוח בתיק זה. העדות מספרות על דברים שלא חוו בעצמן ולא ידעו מידיעתן האישית. הפקידות לא נכחו בזמן פעילות המסאגי הטיפולי, לא היו שותפות לשיחות או להנחיות שהנאשמת קיימה עם הנשים שבאו במטרה לעסוק במסאגי טיפוליים" (פסקה 67 לסיכומי ההגנה).

59. **תחילה יצוין כי** ההגנה הפנתה בסיכומיה אך לחלק מתוכן העדויות של קרולין ושל תמי, והתעלמה מהחלקים בעדויותיהן המפלילים את הנאשמת.

60. **לגופו של עניין, חרף טענות ההגנה, עדויותיהן של המעסות ושל הפקידות היו מהימנות בעיניי ותוכנן גם עלה בקנה אחד עם התוכן של האזנות הסתר.** למעשה, כפי שבצדק ציינו באי כוח המאשימה בסיכומי המאשימה, המעסות נמנעו מלהפריז או מלהעליל על הנאשמת עלילת שווא ולא טענו כי הובאו לישראל במרמה או בכפייה. כמו כן, המעסות לא השחירו את פניה של הנאשמת ולא טענו ליחס בלתי הולם מצדה. זאת ועוד, המעסות העידו שככלל הנאשמת אסרה על קיום יחסי מין בחדירה/"סקס" במהלך עבודתן, ובכך הן אישרו את דברי הנאשמת בעניין זה. כמו כן, לא נטענה הן מצד המעסות והן מצד הפקידות, כל טענה כלפי הנאשמת בעניין השכר ותנאי ההעסקה שלהן או בעניין היחס כלפיהן.

טענות הנאשמת כי כביכול כל המעסות וכל הפקידות שיקרו בעדויותיהן והפלילו את הנאשמת על לא עוול בכפה, אם מהפחד מהמשטרה ואם כדי שלא תבוטל אשרת השהייה שלהן ("וויזה") – היו בלתי מהימנות ובלתי סבירות, מה גם שחלקן לא היו זקוקות כלל לאשרת שהייה בישראל, ומקצתן, כגון תמי, אף היו ביחסי חברות עם הנאשמת ולא היה להן כל אינטרס להפלילה. על יחסי החברות בין תמי לבין הנאשמת ניתן ללמוד הן מהעדויות בבית המשפט והן מתוכן תמלילי השיחות ביניהן, (ת/200).

למעשה, אף אחת מהמעסות ומהפקידות גם לא התלוננה נגד הנאשמת, והחקירה לא נפתחה בעקבות תלונה של מי מהן. כמו כן, הטענה שהמעסות מחקו את ההתכתבויות בינן לבין הנאשמת כדי שלא להשאיר עדות לגרסאות השקריות שלהן (ראו פסקה 42 לסיכומי ההגנה) – דינה להידחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בפועל, על פי העדויות המהימנות של המעסות, הסיבה שבגינה הן מחקו התכתבויות עם הנאשמת היתה הנחייתה של הנאשמת עצמה לעשות כך.

ניתוח עדות הנאשמת

61. **עדותה של הנאשמת בבית המשפט היתה בלתי מהימנה, בלתי סבירה, מתחמקת, מתחכמת ומיתממת.**

כמו כן, תוכן עדותה של הנאשמת אינו עולה בקנה אחד לא רק עם העדויות המהימנות של המעסות ושל הפקידות, אלא גם עם התוכן של ראיות חפציות, כגון השיחות בהאזנות סתר שבהן נשמעת הנאשמת בזמן אמת.

ההסברים שנתנה הנאשמת לעדויות של המעסות ושל הפקידות ולדברים שהיא אמרה בשיחות בהאזנת הסתר, היו בלתי מהימנים ובלתי סבירים כאחד.

גם ההסברים של הנאשמת לגבי הפרשנות של אותם ביטויים דו-משמעיים שבהם היא נקטה, כגון טענתה שבמונח "הרפייה" היא התכוונה כביכול להרפיית שרירים של המטופלים ולא להרפייה מינית שלהם – אינם מהימנים, אינם סבירים ואינם עולים בקנה אחד עם הקשר הדברים המיני בעליל.

62. **לצורך המחשת הדברים, להלן דוגמאות אחדות ולא ממצות לכך שהעדויות של הנאשמת היתה מיתממת:** הטענה של הנאשמת כי "בודי מסאז'" הוא עיסוי שבדי רפואי ללא הקשר מיני והטענה כי ההרפייה של המטופלים היתה הרפיית שרירים גרידא ולא הרפייה מינית וכן הטענה כי כשנשמעה הנאשמת אומרת למעסה שעליה להיות ערומה, כוונת הנאשמת היתה אך לזמן שבו המעסה תתקלח לבדה ללא הלקוחות – הן טענות מיתממות ובלתי מהימנות, אשר אינן עולות בקנה אחד עם ההקשר המיני המובהק של השיחות בהאזנת סתר.

ולהלן דוגמה לכך שעדות הנאשמת היתה מתחכמת ומיתממת כאחד: "הנאשמת: ... אם אני אומרת לקפוץ, זה לא אומר לקפוץ מהחלון... אם מאמן שלי באיצטדיון, אמר לי סבטלנה, עכשיו את עושה הרפייה, זה לא אומר שאני רצה ועושה לו ביד. הרפייה, זה שיחרור שרירים... כל אחד מבין מה שהוא מבין" (עמ' 1152).

כאמור, **עדות הנאשמת היתה לא רק בלתי מהימנה, כי אם גם בלתי סבירה.** כך, למשל, כאמור, הטענה של הנאשמת כי כל המעסות וכל הפקידות, לרבות חברות של הנאשמת, כגון תמי, ולרבות מי שלא היו זקוקות לאשרת שהייה בישראל ("ויזה"), כולן שיקרו הן בחקירותיהן במשטרה והן בעדויותיהן בבית המשפט והפלילו הפללת שווא את הנאשמת – היא בלתי סבירה ובלתי מהימנה גם יחד.

להלן גם, לשם המחשת הדברים, דוגמה לחוסר סבירות גרסתה של הנאשמת: "זה הם עושים את הפירסום... אמרתי, אני רוצה מסאז' ככה וככה... כבי' השופט לוי: מספיק עם הסיסמאות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדזילוב(עציר)

את אמרת להם מסאז' שוודי... והם כתבו מסאז' אירוטי? העדה, גב' גנדזילוב: מסאז' מקצועי, כל סוגי מסאז'... ללא מין. זה מה שאני נותנת להם, בסוף אני מקבלת פירסום כזה... ואז אני מתקשרת, ואומרת, אני רוצה להפסיק את הפירסום" (עמ' 1244-1246).

טענות ההגנה לזיהום החקירה, לפגמים ולמחדלים בחקירה

63. **לטענת ב"כ הנאשמת**, החקירה זוהמה ונפלו בה פגמים חמורים והיא לקתה במחדלים קשים. נטען כי החוקרים לחצו עדי התביעה, בין היתר על המעסות ועל הפקידות, להפליל את הנאשמת, על לא עוול בכפה, וניצלו לרעה את כוחם כחוקרים כדי לאיים על עדות התביעה, בין השאר בכך שיגרמו לאי-הארכת היתר השהייה שלהן בישראל ("ויזה") והיתר העבודה שלהן בישראל ("ויזת העבודה"). כמו כן, נטען כי חלק מהחוקרים ומהשוטרים שטיפלו בחקירה, וביניהם בעיקר ע"ת 11 רס"ר חגיבי אך גם ע"ת 19 רס"ר מיכאל מקרביץ', ניצלו לרעה את תפקידם ואת כוחם והטרידו מינית את הנאשמת ואת עדות התביעה.

64. **מנגד, לטענת ב"כ המאשימה**, אין לקבל את טענות ההגנה, באשר החקירה כלל לא זוהמה ולא לקתה בפגמים או במחדלים של ממש. המאשימה ביקשה גם לדחות את טענות הנאשמת כי כביכול היא ועדות התביעה הוטרו מניית על ידי רס"ר חגיבי או על ידי רס"ר מקרביץ' או על ידי מאן דהוא אחר מהשוטרים או מהחוקרים שהיו מעורבים בחקירה.

65. **כידוע, הפסיקה של בית המשפט העליון המתייחסת לסוגיה של פגמים ומחדלים בחקירה** קובעת כי, **ככלל**, גם כאשר בית המשפט משתכנע כי היו מחדלי חקירה או פגמים בחקירה, עובדת קיומם של המחדלים או של הפגמים, אין בה, כשלעצמה, כדי להוביל לזיכויו של נאשם בדיון. על בית המשפט לבחון האם חרף קיומם של המחדלים או של הפגמים בחקירה, הוכחה אשמתו של נאשם בעבירות שיוחסו לו במידת הוודאות הנדרשת בפלילים. עם זאת, כאשר קיימים מחדלים חמורים או מהותיים בחקירה, אפשר כי יהיה בהם כדי ליצור חשש שמא קופחה הגנתו של נאשם, אם התקשה בעטיים להתמודד כראוי עם חומר הראיות שהצטבר נגדו, או להוכיח את נכונות גרסתו, או למצער להצביע על קיום ספק סביר בשאלת אשמתו. נפקותו של המחדל או של הפגם בחקירה תיבחן בשים לב למכלול הראיות, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל מקרה לגופו, והמבחן הוא: "האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחשוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו... על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות... נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין" [ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל, בפסקה ז(2) לפסק-דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין (18.5.2006);

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

וראו גם והשוו: ע"פ 173/88 אסרף נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1) 785, 792 (1990); ע"פ 5104/06 בניירישראל נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 לפסק-דינה של כבוד השופטת ע' ארבל (21.5.2007); ע"פ 7320/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 16 לפסק-דינו של כבוד השופט א' א' לוי (13.5.2009); ע"פ 3090/11 ענתבאווי נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 לפסק-דינו של כבוד השופט י' דנציגר (18.10.2012); ע"פ 4879/11 ג'רייס נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 לפסק-דינה של כבוד המשנה לנשיא (כתוארה אז) מ' נאור (3.11.2014); ע"פ 4226/11 אבו חזיר נ' מדינת ישראל, בפסקה נ"ב לפסק-דינו של כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (15.2.2016); ע"פ 2350/15 שהאב נ' מדינת ישראל, בפסקה 22 לפסק-דינה של כבוד השופטת ע' ברוך (1.12.2016).

66. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בסוגיה זו, הגעתי למסקנה כי במקרה דנן לא היו מחדלי חקירה משמעותיים; ומכל מקום, לא היו מחדלי חקירה מהותיים; ובוודאי שהגנת הנאשמת לא קופחה או נפגעה; ולנוכח התשתית הראייתית הכוללת, אין בכל טענות ההגנה בדבר מחדלי חקירה ופגמים בחקירה כדי ליצור ספק סביר כלשהו בדבר אשמתה של הנאשמת.

ההכרעה בעבירות שבאישום הראשון

67. כזכור, באישום הראשון מיוחסות לנאשמת העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499 ביחד עם סעיף 376ב(א) לחוק העונשין; הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק (ריבוי עבירות); החזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק; סרסרות, עבירה לפי סעיף 199(א) לחוק (ריבוי עבירות); פרסום שירותי זנות של בגיר, עבירה לפי סעיף 205ג(א) לחוק (ריבוי עבירות); ופרסום של הצעה לעיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 205ד לחוק.

המסגרת הנורמטיבית

68. מכיוון שהמחלוקות בין הצדדים במשפט זה הן בעיקרן עובדתיות ולא משפטיות, אציין להלן אך בקצרה את יסודות העבירות המיוחסות לנאשמת, מלבד העבירה של קשירת קשר המיוחסת לנאשמת באישום הראשון והעבירות של הלבנת הון המיוחסות לנאשמת באישום השביעי – שלגביהן מצאתי לנכון להרחיב מעט.

69. אקדים ואציין כי המונח "זנות" אינו מוגדר בחקיקה, ולכן בית המשפט נדרש לפרשו. ההגדרה שניתנה בפסיקה ל"מעשה זנות" היא "מעשה שנעשה לסיפוק היצר המיני תמורת תשלום" [ע"פ 538/75 לבן נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 583, 584 (1976) (להלן: "עניין לבן")], או "שימוש בגוף האישה בתשלום לשם סיפוק התאוה המינית" [ע"פ 531/75 אביטל נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ו(2) 580, 581 (1976) (להלן: "עניין אביטל")]. או בקיצור "מגע מיני תמורת תשלום" [ע"פ 2885/93 תומר נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1) 635, 637 (1994)].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

פרשנות הפסיקה ל"שימוש בגוף האישה" התמקדה בעיקר בשימוש פיזי. עם זאת, בעניין אביטל ובעניין לבן הובהר כי מגע מיני אינו דורש בהכרח קיומם של יחסי מין מלאים, "חדירה" או "בעילה", אלא כל שימוש פיזי בגוף האחר לצורך סיפוק מיני יעלה כדי מעשה זנות, ובהקשר זה הוטעם כי עיסוי הכולל הרפיה מינית או פורקן מיני נכלל בהגדרת זנות.

70. העבירה של "סרסרות למעשי זנות" מעוגנת בסעיף 199(א) לחוק העונשין, אשר קובע כי: "אלה דינם...: (1) מי שמחיתו, כולה או מקצתה, דרך קבע או בתקופה כלשהי, על רווחי אדם העוסק בזנות; (2) מי שמקבל ביודעין מה שניתן בעד מעשה זנות של אדם או חלק ממה שניתן כאמור".

בפסיקה ובספרות הובהר כי העבירה של סרסרות למעשי זנות היא עבירה התנהגותית הנלווית לזנות, שאינה כוללת דרישה של כוונה; והיסוד הנפשי בעבירה זו הוא אך מחשבה פלילית של מודעות להתנהגות ולנסיבות, דהיינו מודעות "לטיב המעשה" ו"לקיום הנסיבות", כמשמעותה בסעיף 20א) רישא לחוק העונשין, הקובע כי מחשבה פלילית היא "מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה... [ראו, למשל, יעקב קדמי על הדין בפלילים 2171-2164 (2006) (להלן: "קדמי על הדין בפלילים")].

71. סעיף 202 לחוק העונשין, שכותרתו היא "הבאת אדם לידי עיסוק בזנות", קובע כי: "המביא אדם לידי עיסוק בזנות, דינו - ...".

בפסיקה ובספרות הוטעם כי העבירה של הבאת אדם/אשה לעיסוק בזנות היא עבירה תוצאתית; וכי היסוד הנפשי (גם) בעבירה זו הוא של מודעות (ראו, למשל, קדמי על הדין בפלילים, שם, בעמ' 2186-2188).

עוד הובהר בפסיקה כי תכליתה של העבירה היא להילחם בתופעה של הבאת נשים לעיסוק בזנות וכי עבירה זו אינה חייבת להיות שלא בהסכמת האדם/האשה [ראו: ע"פ 1609/03 בוריסוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(1) 55, 68 (2004) (להלן: "עניין בוריסוב"); דנ"פ 9980/03 דושקר נ' מדינת ישראל (12.11.2003)].

ביתר פירוט, בעניין בוריסוב נקבע (שם, בפסקה 12) כי: "אין זה משנה כלל ועיקר, לעניין הערך המוגן בסעיף החוק ולעניין פליליות מעשה ההבאה, אם הנשים התכוונו מלכתחילה לעסוק בזנות אם לאו, ודי בכך שהעברייין הוא זה שהביא אותן לעיסוק כאמור. 'הביא' – במובן זה שאותם מעשי זנות של אישה פלונית (או אדם פלוני) נגרמו עקב פעולותיו של הנאשם. כשהנאשם הוא שמסדיר את מקום העיסוק בזנות של אישה, מקום המבטיח לקוחות לאישה, וזו מתחילה וממשיכה בעיסוק בזנות באותו מקום, כשלנאשם שליטה על מעשיה, והוא המאיץ בה לעסוק בזנות, אין ספק שהנאשם מביא את אותה אישה לזנות".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנדילוב(עציר)

72. סעיף 204 לחוק העונשין, שכותרתו היא "החזקת מקום לשם זנות", קובע כי: "מי שמחזיק או מנהל מקום, לרבות כלי רכב וכלי שיט, לשם עיסוק בזנות, דינו - ...". בפסיקה ובספרות הובהר כי עבירה זו היא עבירת מטרה התנהגותית. הרכיב ההתנהגותי ביסוד העובדתי הוא החזקה אן ניהול מקום ומדובר אפוא בשני רכיבים חלופיים.

המטרה היא "לשם עיסוק בזנות".

כמו כן, ניהול של מקום לשם עיסוק בזנות חייב להתבטא בשליטה ממשית של הנאשם במקום שבו מתנהל העיסוק בזנות ולשם כך נדרשת סמכות לקבל החלטות משמעותיות, כגון פיקוח על הפעילות המתנהלת במקום, קביעת גובה התשלום הנדרש מהלקוחות, העסקת עובדים/ות, קביעת השכר המגיע להם/ן וטיפול בבעיות המתעוררות במקום.

היסוד הנפשי (גם) בעבירה זו הוא של מודעות הנאשם להתקיימותם של רכיבי היסוד העובדתי. [ראו, למשל: ע"פ 2249/92 גביזון נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(4) 805 (1994); תפ"ח (בי"ש) 959/04 מדינת ישראל נ' נורמטוב (18.9.2006); קדמי על הדין בפלילים, שם, בעמ' 2199-2204].

73. העבירה של איסור פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר מעוגנת בסעיף 205ג(א) לחוק העונשין, אשר קובע כי: "המפרסם פרסום בדבר מתן שירותי זנות, כשנותן השירות אינו קטין, דינו - ...". אף עבירה זו היא עבירה התנהגותית; וגם בעבירה זו היסוד הנפשי הוא אך מחשבה פלילית של מודעות הנאשם להתקיימותם של רכיבי היסוד העובדתי [ראו, למשל, קדמי על הדין בפלילים, שם, בעמ' 2210-2211; והשוו: בצ"א 18-06-24237 מדינת ישראל נ' פיש, בפסקאות 10-13 (29.10.2018)].

74. בהתאם לסעיף 205ד לחוק העונשין, המעגן את העבירה של איסור פרסום של הצעה לעיסוק בזנות: "המפרסם פרסום בדבר הצעה לעיסוק בזנות, דינו - ...". גם עבירה זו היא עבירה התנהגותית; ואף בעבירה זו היסוד הנפשי הוא אך מחשבה פלילית של מודעות.

75. העבירה של קשירת קשר לפשע או לעוון מעוגנת בסעיף 499 לחוק, הקובע כי: "א) הקושר קשר עם אדם לעשות פשע או עוון, או ... , דינו - אם העבירה היא פשע - מאסר ...".

היסוד העובדתי הנדרש בעבירת הקשר הוא כריתת הסכם בין הקושרים לביצוע עבירה שהיא פשע או עוון. בבסיסה של עבירת הקשר מספר רכיבים התנהגותיים: הקושר קשר עם אדם לעשות מעשה שהוא בגדר פשע או עוון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

על פי ההלכה הפסוקה, עבירת הקשר היא **עבירה עצמאית**, העומדת בפני עצמה, והיא אינה עבירה הנגזרת מהעבירה "המושלמת"; היא בבחינת "הסכם עברייני", שנוצר כאשר שניים, או יותר, מסכימים ביניהם לבצע פשע או עוון, והיא משתכללת מרגע ההסכמה בין הצדדים לפעול למען אותה מטרה בלתי כשרה, אף אם עדיין לא נעשה דבר על מנת לקדמה [ראו למשל: ע"פ 330/85 דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(2) 29, 32-33 (1986); ע"פ 3338/99 פקוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(5) 667, 705 (2000); ע"פ 5927/11 הררי נ' מדינת ישראל, בפסקה 27 (23.8.2012) (להלן: "עניין הררי"); דנ"פ 6557/12 הררי נ' מדינת ישראל (16.10.2012); ע"פ 939/13 אכתילאת נ' מדינת ישראל (11.11.2013)]. אין מדובר בהתחייבות חוזית פורמלית, כמו במשפט האזרחי, אלא די בהוכחת רצון משותף לבצע עבירה בצוותא, מסוג עוון או פשע, גם אם לא את העבירה הספציפית שבה הואשמו לבסוף הקושרים. אין אף צורך להוכיח תכנון מוקדם [ע"פ 7555/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.2012); ע"פ 3/10 אוחנה נ' מדינת ישראל (27.12.2012)].

היסוד הנפשי גם בעבירה זו הוא **מחשבה פלילית של מודעות** הנאשם להתקיימותם של רכיבי היסוד העובדתי. עם זאת, מדובר בעבירה של **כוונה מיוחדת**, במטרה להביא את העבירה מסוג עוון או פשע לידי ביצוע מוגמר. על התביעה להוכיח כי הנאשם התכוון להתקשר עם הצד השני וכי במסגרת ההתקשרות התכוון הנאשם להביא להגשמת המעשה האסור (ע"פ 10946/03 עיסא נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 33 (2005)). אין צורך להוכיח רצון משותף לביצוע עבירה קונקרטי ובמועד מוגדר, אלא רק את הרצון המשותף לבצע, בצוותא, עבירה מסוג עוון או פשע (ע"פ 11068/08 מדינת ישראל נ' סנקר (12.7.2010)). ברי כי כאשר האישום הוא קשירת קשר לפשע, יש להוכיח גם שמטרת הקשר הייתה ביצוע פשע כלשהו. קיימת אפוא זיקה בין עבירת הקשר לבין עבירה פלילית אחרת כלשהי (ראו גם ע"פ 388/78 שעבאן נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ג(2) 372 (1979)).

בשל אופייה הייחודי של עבירה זו, פעמים רבות אין ראיות ישירות המצביעות על קיומה, ובית המשפט נדרש להכריע בדבר התגבשותה על סמך **ראיות נסיבתיות**, לרבות בדרך של הסקת מסקנות מהתרחשויות מאוחרות אשר אירעו **לאחר** היווצרותו של הקשר [ראו, למשל: ע"פ 129/54 גולדשטיין נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד י(1) 505, 516-517 (1956); ע"פ 228/77 זקצר נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(1) 701, 718 (1978); ע"פ 1300/98 סיריצקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(5) 481, 490 (2000); ע"פ 2860/08 אבו סריס נ' מדינת ישראל (28.7.2010); עניין הררי]. עם זאת, כידוע, מקום שהראיות הן נסיבתיות בלבד, על הראיות להצביע על כך שאשמתו של הנאשם היא האפשרות הסבירה האחת והיחידה.

לסיכום, כפי שהובהר בפסיקה ובספרות, לצורך ההרשעה בעבירת הקשר נדרש להוכיח כי מדובר בהתקשרות בין שני אנשים או יותר לביצוע עבירה פלילית, וכי הייתה הסכמה המגלמת רצון משותף לבצע עבירה מסוג מסוים. ניתן להשליך מהתנהגותם, מעשיהם, ואמירותיהם של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הנאשמים לאחר קשירת הקשר, לשם הוכחת ביצוע העבירה. כמו כן, ניתן ללמוד על היווצרותו של הקשר הפלילי מתוך מערכת ראיות נסיבתיות, שכן לא אחת אין בנמצא ראיות ישירות המלמדות על מה שאירע במעמד קשירת הקשר. עם זאת, אין הכרח לקיומו של מגע ישיר בין הקושרים לצורך כריתת הסכם הקשר. השלמת עבירת הקשר הוא עם כריתת הסכם הקשר למען מימוש מטרה שהיא בגדר עוון או פשע [ראו גם: ע"פ 4770/14 אגייב נ' מדינת ישראל, בפסקאות 53-56 (5.11.2015); ע"פ 6162/16 דלו נ' מדינת ישראל, בפסקה 74 (4.2.2018); גבריאלי הלוי תורת דיני העונשין כרך ב 586-587 (2009)].

מן הכלל אל הפרט

השאלות העובדתיות שבמחלוקת

האם הנאשמת החזיקה בדירות לשם זנות?

76. **לטענת המאשימה**, הנאשמת החזיקה בדירות ששכרה בכל תקופות השכירות והפעילה בהן עסק למתן שירותי זנות, שבאו לידי ביטוי ב"בודי-מסאז'י" תוך הבאת הגברים לפורקן מיני על ידי המעסות, כאשר הנאשמת העסיקה לצורך כך הן את המעסות והן את הפקידות: "כל הנשים העידו כי הנאשמת היא בעלת הדירות, כי היא זו שאחראית על גיוס העובדים ועל סידור העבודה, כי היא זו שקבעה את המחירים, טיפלה בבעיות ואף הנחתה אותן בדבר שירותי המין כאמור. המאשימה תטען כי יש להעדיף את גרסתן המפורטת והקוהרנטית של העדות, אשר משתלבת עם יתר הראיות בתיק, על פני גרסתה השקרית והמתחמקת של הנאשמת אשר תוארה לעיל. **לאור כל זאת, תטען המאשימה כי הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עבירת החזקת מקום לשם זנות**" (עמ' 9 לסיכומי המאשימה בכתב; ההדגשה היא במקור).

77. **מנגד, הסניגור אומנם ציין כי "הנאשמת לא הכחישה מעולם את עצם החזקת הדירות ושכירתן"** (פסקה 52 לסיכומי ההגנה); **אלא שלטענת ההגנה, "המאשימה לא הוכיחה לא כל שכן מעבר לספק סביר כי אותם מקומות שנשכרו על ידי הנאשמת יועדו לזנות ולפיכך יש לזכותה מעבירה זו"** (שם, בפסקה 68).

ביתר פירוט, ההגנה טענה כי "הנאשמת מסרה גרסה לפיה היא מחזיקה את הדירות עבור אדם בשם אלכס נלקין וכי הדירות משמשות לצורך טיפולי מרפא ומסאגים רפואיים שנועדו להרגעת השרירים והרפייתם. לצורך כך שכרה הנאשמת את הדירות והשכירה אותן לאותן נשים שפעלו באופן עצמאי ולכל דורש שעיסוקו במסאגים טיפוליים ולא היה לה כל חלק בנעשה בתוך הדירות, כאשר בתמורה לכך גבתה דמי שימוש ששימשו לתחזוקה שוטפת, תשלומי חשמל, מים, ארנונה, שכירות וכל מה שקשור לדירות".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עוד נטען כי "ניהול המקום לא היה עניין ייחודי לנאשמת, הנאשמת סיפקה את האכסניה אולם המקום נוהל בשיתוף של שוכרות המקום והפקידות... בשל ריבוי העוסקות במסאג' ביחס למספר המקומות, מטבע הדברים היה צריך לבצע תאום בין המעסות הטיפוליות כדי שלא תהיה התנגשות בזמני השכרת החדרים. בכך עסקה בין היתר הנאשמת כאשר כאמור היא לא ידעה ולא עסקה בכך על מנת לספק שירותי מין בשום צורה באופן" (עמ' 14 לסיכומי ההגנה; ראו גם שם, בפסקאות 2-3; ההדגשה הוספה ואינה במקור).

78. אלא שכפי שיפורט להלן, הדירות נוהלו באופן בלעדי על ידי הנאשמת. טענות הנאשמת כי היא רק סיפקה את האכסניה וכי הדירות נוהלו על ידי המעסות והפקידות – אינה מהימנה ואינה עולה בקנה אחד עם העדויות המהימנות של המעסות ושל הפקידות וכן עם התוכן של דברים שאמרה הנאשמת עצמה בחלק מהשיחות בהאזנות הסתר.

79. כאן המקום לציין כי באי כוח הצדדים התייחסו בסיכומיהם לטענת הנאשמת שלפיה אדם בשם אלכס נלקין היה מעורב בהחזקת הדירות, בין אם הנאשמת החזיקה את הדירות עבורו ובין אם היא החזיקה בדירות לאחר שעסקי תיירות המרפא שלהם הוא היה אחראי פסקו. אלא שאין צורך להכריע בשאלת מעורבותו של נלקין, באשר גם לשיטתה של ההגנה בסיכומיה, הנאשמת היא זו ששכרה את הדירות ואף החזיקה בהן ("הנאשמת לא הכחישה מעולם את עצם החזקת הדירות ושכירתן" – פסקה 52 לסיכומי ההגנה); ומכל מקום, עדויותיהן המהימנות של המעסות ושל הפקידות התייחסו לנאשמת ואילו שמו של נלקין לא הוזכר על ידן כמי שהחזיק בדירות או שהיה קשור לפעילות בדירות. עוד יצוין כי עדותו של נלקין בבית המשפט לא תרמה לבירור השאלות שבמחלוקת.

האם בדירות ניתנו שירותי זנות?

80. על פי הראיות שהובאו על ידי המאשימה, לרבות בעיקר העדויות המהימנות והאותנטיות של המעסות, אשר פורטו בהרחבה לעיל, כמו גם התוכן של חלק מהשיחות בהאזנת סתר והתוכן של חלק מהעדויות של הפקידות, השירות שניתן בדירות ללקוחות, שכולם היו גברים, היה "בודי-מסאז'", שכלל תחילה חיכוך גוף אל גוף, של המעסה עם הגוף של הגבר-הלקוח, כשהמעסה בלבוש מינימלי או ערומה והלקוח ערום, ושהסתיים בהבאת הגבר לפורקן מיני על ידי המעסה, תוך עיסוי אבר מינו של הגבר על ידי המעסה, בעיקר בשוכבו על מיטה.

ראו בעניין זה, בנוסף בעיקר לעדויות המעסות, גם הודעות הלקוחות שהוגשו בהסכמה: במיוחד ראו ת/131 שורות 19-20 (שבה הלקוח ציין כי בודי מסאז' "הכוונה לעשות ביד", "עושה לי ביד עם שמן עד שאני מגיע לפורקן וגומר"), ת/142 שורות 91-93 (שבה הלקוח אישר כי הרפיה הכוונה ל"שפשוף איבר המין עד שגומרים"), וכן ראו יתר ההודעות שמסרו הלקוחות אשר הוגשו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בהסכמה ובהן בין היתר, **ת/136** שורות 87-88 ושורות 107-108; **ת/137** שורות 110-111, 273, **ת/138** שורות 228-231, **ת/139** שורות 76-78.

למעשה, לקוחות רבים אישרו (בהודעותיהם, **ת/131-ת/151**) כי השירות שניתן בדירות כלל **עיסוי אשר במהלכו מעסה שפשה את איבר מינו של הלקוח באמצעות היד שלה עד שהלקוח הגיע לפורקן מיני**.

כמו כן, ראו העדויות של הפקידות אשר מסרו בעדויותיהן כי בדירות ניתנו שירותי "בודי מסאז'", שהם שירותי עיסוי עם הרפיה מינית.

אף שהפקידות לא נכחו בזמן מתן השירות ללקוחות ורובן המוחלט לא נכחו כלל בדירות, כולן היו בקשר הן עם הנאשמת, הן עם המעסות והן עם לקוחות.

כן ראו תוכן של חלק מהשיחות בהאזנת סתר, לרבות השיחות שאליהן אתייחס להלן, שאף מהן עולה כי בדירות ניתנו שירותי "בודי מסאז'", בעירום, כולל הרפיה.

זאת ועוד, אף מכריה של הנאשמת, אריאל יוסף ופלטה (שבבית המשפט הוכרז כעד עוין), מסרו כי קיבלו בדירות של הנאשמת שירותי עיסוי אירוטי/מיני, כפי שתוארו על ידי המעסות.

טענת ההגנה שלפיה בדירות היו מיטות מסאז' ולא היה כל ציוד המעיד על מתן שירותי מין, אינה סותרת את יתר הראיות המצביעות באופן מובהק על כך שבדירות ניתנו שירותי זנות הכוללים הרפיה מינית.

למעשה, אין מחלוקת משפטית כי השירותים המתוארים לעיל והכוללים הרפיה מינית, מהווים שירותי זנות.

ראו עמדת ההגנה המפורשת בעמ' 1323 לפרוטוקול; **כן ראו עניין לבן** ו**כן עניין אביטל**, שאליהם הפנתה גם המאשימה בסיכומיה בכתב.

81. **העולה מן המקובץ הוא, שהוכח מעבר לספק סביר כי בדירות אשר שכרה הנאשמת ואשר בהן העסיקה את המעסות, אכן ניתנו שירותי זנות; המעסות עשו "בודי מסאז'" שכלל עיסוי גוף אל גוף, בעירום הן של הלקוח והן של המעסה, שהסתיים ב"הרפיה מינית ידנית" – עיסוי איבר המין של הלקוח עד להגעתו לפורקן מיני.**

האם הנאשמת היתה מודעת לשירותי הזנות שניתנו בדירות?

82. **לטענת ב"כ המאשימה, הנאשמת היתה מודעת לשירותי הזנות, דהיינו לעיסוי המיני שכלל הבאת הלקוחות לפורקן מיני.**

מנגד, לטענת הנאשמת ובא-כוחה, הדירות הושכרו למעסות לצורך מתן שירותי עיסוי מקצועיים ולא מיניים והנאשמת כלל לא היתה מודעת לנעשה בדירות בהקשר המיני; "מראיות שהציגה התביעה עצמה במשפט עלה באופן ברור שכאשר חשדה הנאשמת או כאשר נודע לה שמי מאותן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מטפלות העניקה שירותי מין או אפילו קרוב לכך, מיד הביעה על כך תרעומת והפסיקה את הפעילות של אותה מטפלת... לנאשמת אין ולא יכולה להיות אחריות על תובנות או מסקנות שאחרים מסיקים או מבינים מהקשר עם הנאשמת שמעולם לא עסקה בכך... ולא חשדה שמדובר בפעילות מינית לא חוקית..." (פסקאות 21-22 לסיכומי ההגנה).

83. אקדים את המאוחר ואציין כי **מהראיות שהובאו בפניי עולה שהנאשמת היתה מודעת היטב לשירותי הזנות שניתנו בדירות, שכללו, כאמור, עיסוי מיני בעירום והבאת הלקוחות לפורקן מיני באמצעות עיסוי איבר המין של הלקוחות. להלן אפרט את הראיות העיקריות הרלוונטיות.**

84. **ראשית**, כאמור, **עדויותיהן של המעסות**, שלפיהן הנאשמת הנחתה אותן לבצע את העיסוי המיני שכלל הרפיה מינית והבאת הלקוחות לפורקן מיני – היו מהימנות בעיניי ולמעשה הן היו דומות זו לזו באופן המלמד על התנהלותה העקבית של הנאשמת.

מעדויותיהן של המעסות עולה כי על פי רוב הנאשמת **הנחתה** אותן באופן ישיר **לעשות עיסוי אינטימי בעירום, גוף אל גוף, ולהביא את הלקוח לפורקן מיני**, וגם כאשר ההנחיה ניתנה בצורה עקיפה ובמילים "מכובסות" כגון "happy end" הכוונה של הנאשמת היתה ברורה.

יוער כי אמנם המעסות העידו שככלל **הנאשמת אסרה על קיום יחסי מין בחדירה/"סקס" במהלך העבודה**, ובכך הן מאשרות את דברי הנאשמת בעניין זה, אלא שגם מכך ניתן ללמוד על מודעותה של הנאשמת לשירותי הזנות שנתנו המעסות ללקוחות, שבאו לידי ביטוי בהבאת הלקוחות לפורקן מיני, אף שהיא אסרה על מתן שירותים מיניים מסוימים (קיום יחסי מין מלאים בחדירה, לאיבר המין של המעסות).

נוסף על האמור, חלק מהמעסות העידו על אודות **אירועים ספציפיים** שאירעו במהלך עבודתן, המצביעים על מודעותה של הנאשמת לשירותי הזנות, כגון עבודה מינית מול לקוח מיוחד של הנאשמת בביתו או ניסיון של אחד הלקוחות ל"חדירה" שנהדף על ידי המעסה, וחלקן העידו על **אמירות ייחודיות שאמרה הנאשמת**, כגון שהגברים נימולים ולכן מגיעים לפורקן מהר, הסותרות את טענת הנאשמת כי סברה שהמעסות נותנות שירותי עיסוי מקצועי וחוקי.

טענת הנאשמת כי המעסות ניצלו כביכול את תמימותה וביצעו, כולן, באופן שיטתי, מעשי זנות בניגוד גמור להנחייתה לבצע עיסוי מקצועי – אינה מהימנה כלל ואף אינה סבירה; זאת ועוד, למעשה, מהראיות שהובאו לפני בית המשפט ומהתרשמותי הבלתי אמצעית מעדות הנאשמת עולה כי הנאשמת היא אישה נבונה, אסרטיבית ואינה תמימה כלל.

85. **לשם ההמחשה יובאו להלן, בתמצית, עדויות המעסות בעניין מודעותה של הנאשמת לשירותי הזנות שניתנו בדירות, על פי סדר העדתן בבית המשפט.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ילנה מסרה שהנאשמת הדגימה והסבירה לה כיצד לבצע עיסוי אינטימי על מנת להביא לקוחות לפורקן מיני. הנאשמת ציינה בפניה כי עליה ועל הלקוח להיות בעירום ועל המעסה לשבת או לשכב על החזה או הבטן של הלקוח ולעשות עיסוי אינטימי בידים. עם זאת, הנאשמת אמרה ש"אסור סקס". כמו כן, ילנה ציינה כי הנאשמת עודכנה על מקרה שבו לקוח ניסה "לעשות חדירה", אך הנאשמת סברה שילנה התנהגה אליו בגסות כשדחפה אותו בתגובה.

אלכסנדרה נ' העידה אף היא על הדרכה שקיבלה מהנאשמת, כיצד לעשות עיסוי באופן שיעורר מינית את הלקוח, להיות בעירום מלא ולהביא את הלקוח לפורקן מיני. אלכסנדרה העידה על השירות שנתנה ללקוח מבוגר של הנאשמת בביתו במשך כשעה, עד שהגיע לפורקן מיני, והוסיפה כי לאחר מכן הנאשמת מסרה לה שהיא שוחחה עם הלקוח ושהוא היה מאוד מרוצה.

מרינה תיארה כי הנאשמת הסבירה שצריך לעשות עיסוי שבדי, בודי מסאז', ובסוף הרפיה ידנית במקומות האינטימיים של הלקוח. הנאשמת ציינה בפני מרינה שאסור לעשות "סקס" אך ניתן לאפשר ללקוח "ללקק את המקומות האינטימיים" שלה תמורת תשלום נוסף.

יצוין כאן כי **אין לקבל את טענת ההגנה כי בעדותה של מרינה "יצא המרצע מן השק"** כיוון שהעדה "סיפרה על הנחייה מפורשת של הנאשמת שלא לקיים יחסי מין ולא לספק שירותי מין אלא שירותי מסאז' נטו כאשר מעולם לא דיברה על הרפיה מינית אלא על שחרור השרירים והרפייתם" (בפסקה 28 לסיכומיה). **אמנם**, אין מחלוקת כי הנאשמת אסרה על קיום יחסי מין בחדירה; **אולם**, מכלל העדויות, לרבות מעדותה של מרינה, עולה בבירור כי הנאשמת מעולם לא אסרה על מתן שירותי מין, ואף הנחתה ליתן שירותי זנות באמצעות עיסוי איבר המין של הלקוחות והבאתם לפורקן מיני: "היא אמרה לעשות מסאז', **body massage**, מסאז' שבדי, ובסוף שתהיה הרפיה... בלי בגדים... הייתי צריכה לעשות מסאז', אבל גם להביא את הלקוח להרפיה, לגמירה. כבי' הש' לוי: ... הסנגורית טוענת שהנאשמת אמרה לעדה רק לעשות מסאז' שבדי, בלי הרפיה מינית, האם זה נכון או לא נכון? העדה: זה לא נכון, זה לא אמת" (עמ' 347-348 לפרוטוקול).

ולריה מסרה כי הנאשמת הציעה לה לעבוד בבודי מסאז'. ולריה גם אישרה כי בודי מסאז' הוא עיסוי הכולל הרפיה מינית ופורקן מיני וכי היא מכירה את העבודה ולכן הנאשמת לא היתה צריכה להוסיף פרטים בשיחתן המשותפת. כמו כן, הנאשמת אמרה לה שאין "סקס".

זמפירה העידה כי הנאשמת הסבירה לה על אופי העבודה והשתמשה בביטוי "happy end" כשכוונתה היתה לכך "שהלקוח יגמור", וכי הנאשמת אסרה על "סקס". זמפירה ציינה כי היא לא ידעה מה זה בודי מסאז' והנאשמת הסבירה לה איך לעשות עיסוי בעירום, ולהעביר את הגוף שלה על הגוף של הלקוח ולבסוף לעשות הרפיה עם היד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

אנה העידה כי הנאשמת הדגימה את תנועות העיסוי שיסייעו לה להביא את הלקוח לפורקן מיני, וכי הנאשמת ציינה כי אין מה לדאוג "כי הגברים פה נימולים עוברים ברית מילה... שהגברים מתגרים יותר... וגומרים יותר מהר".

לודמילה אומנם לא עבדה בפועל עבור הנאשמת אך היא אישרה בעדותה כי הנאשמת ציינה בפניה "צריך לגרות את הלקוח באופן הדרגתי ולהביא אותו לאורגזמה", דברים שנקלטו בהאזנת סתר שתמלילה יובא להלן.

אלכסנדרה ל' העידה כי הנאשמת מסרה לה שהעבודה כוללת בודי מסאז'. העדה ציינה בבית המשפט כי היא עבדה בעבר בבודי מסאז' ויודעת שמדובר בעיסוי בעירום ובהרפיה מינית עם היד. יוער כי אלכסנדרה מסרה ששוחחה עם הנאשמת טלפונית ולפיכך אין ביכולתה לזהות אותה. א' מסרה בחקירתה הראשית כי הנאשמת אמרה לה שצריך "למשוך" באיבר המין הגברי, בחקירתה הנגדית אישרה כי הנאשמת לא אמרה לה במפורש שצריך לגעת באיבר המין של הלקוח אולם היא הבינה זאת בעצמה. בחקירה החוזרת אמרה א' כי הנאשמת ציינה שצריך "לעשות ביד".

אירנה ציינה בחקירתה הראשית כי אינה זוכרת את המילים המדויקות שהנאשמת אמרה לה כשהסבירה על העבודה. עם זאת, העדה הבינה כי העבודה כוללת עיסוי עם הרפיה ידנית ופורקן מיני. בחקירתה הנגדית ציינה אירנה כי הנאשמת אמרה שהעבודה "ללא סקס" כשהכוונה לחדירה. בחקירתה החוזרת ציינה העדה כי אינה זוכרת את הביטוי המדויק, האם הנאשמת אמרה לה שמדובר בעיסוי ארוטי או ב"דרוץ'קה" (ביטוי שתורגם על ידי מתורגמנית בית המשפט כ-"סלנג גס מהמילה אוננות"), ושככל הנראה הנאשמת לא הסבירה לה את הפרטים לנוכח היכרותה של העדה את העבודה.

רשל מסרה כי היא עבדה עבור הנאשמת כמעסה ועשתה בודי מסאז' ובסוף "שחרור ידני". אומנם בשיחת הטלפון הנאשמת ציינה בפניה כי מדובר בבודי מסאז' ולא פירטה. עם זאת, רשל הוסיפה כי "כל בחורה שמגיעה לעבודה כזאת, היא יודעת מה היא עושה שם... בטלפון לא מדברים על דברים כאלה".

86. טענת הנאשמת בעדותה בבית המשפט כי לא הובנה כהלכה על ידי כל המעסות – אינה מהימנה,

אינה סבירה ואינה עולה בקנה אחד עם התוכן של חלק מהדברים שאמרה הנאשמת עצמה בחלק מהשיחות בהאזנת סתר שעליהן בצדק הסתמכה המאשימה, כפי שגם יצוין להלן.

יש לדרות גם את טענת ההגנה כי "לא יתכן שחלקן הודרכו וחלקן לא. חלקן אמרו כן, שהיא ביקשה שיבצעו שירותי מין, וחלקן זו היתה הבנה שלהן. כלומר או שהיה משהו שיטתי או שלא" (עמ' 1325 לפרוטוקול).

למעשה, מעדויותיהן של המעסות עולה כי בחלק מהמקרים הנאשמת הסבירה למעסה באופן ישיר ומפורט את מהות העבודה והיא ציינה באוזניהן אמירות ישירות וברורות שאינן מותירות מקום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לפרשנות כנטען על ידי הנאשמת; ובחלק אחר של המקרים, כאשר מדובר במעסות שעבדו בעבר ב-"בודי מסאז" והכירו את העבודה האמורה, הסתפקה הנאשמת באמירה כללית ומרומזת, וכפי שהטעימה העדה רשל: "כל בחורה שמגיעה לעבודה כזאת, היא יודעת מה היא עושה שם".

בעניין זה ראו גם העדויות של ולריה ושל אירנה, שאליהן הפנה ב"כ הנאשמת בסיכומיו בכתב (בפסקאות 43-45). אלא שבניגוד לעמדת הסניגור, העובדה כי השתיים ביצעו מעשי זנות לאחר שהנאשמת לא פירטה באוזניהן על-אודות אופי העבודה של "בודי מסאז", אינה מלמדת על כך שהן פעלו מתוך יוזמה פרטית שלהן, אלא, כפי שהן ציינו בעדותן – הן הכירו את אופי העבודה וידעו ש"בודי מסאז" כולל הרפיה עד לפורקן מיני.

כמו כן, כפי שנקבע לעיל, עדותה של הנאשמת בבית המשפט היתה בלתי מהימנה, בלתי סבירה, מתחמקת ומיתממת, ואילו עדויותיהן של המעסות היו מהימנות ואותנטיות ונתמכו בראיות חפציות, לרבות התוכן של חלק מהשיחות עם הנאשמת עצמה, בהאזנות הסתר, שהוגשו כראיות מטעם המאשימה.

יוער כי נוסף על עדויותיהן של המעסות, **גם הפקידות העידו**, אם כי באופן מסויג, כי בדירות ניתנו שירותי בודי מסאז, שהם שירותי עיסוי עם הרפיה מינית; הגם שמרבית הפקידות העידו כי הנאשמת לא אמרה להן את הדברים במפורש.

אף שהפקידות לא נכחו בדירות בעת מתן השירות ללקוחות ורובן המוחלט לא נכחו כלל בדירות, הן העידו כי עבדו עבור הנאשמת וכי היו בקשר הן עם הלקוחות והן עם המעסות, ולמעשה, עדויותיהן של הפקידות עולות בקנה אחד עם עדויות המעסות ועם יתר הראיות של המאשימה.

87. כאמור, באישום הראשון נטען, בין השאר, כי "מחד הנאשמת אסרה קיום יחסי מין מלאים עם לקוחות ועם זאת, בחלק מן המקרים, העלימה עין ואף דרשה כמחצית מהטיפים שקיבלו הבנות בגין קיום שירותים מיניים שונים שביצעו בלקוח מעבר לשירותי המין שהוצעו בבית הבושת בשגרה, כגון מין אוראלי הדדי".

בעניין זה הפנו באי כוח המאשימה, במהלך הסיכומים בעל-פה, "לעדות זמפירה עמ' 413 שורות 29-30, היא מספרת שהנאשמת הסבירה לה שהיא יכולה לקבל טיפים ואם הוא עולה על 300 ₪ הוא מתחלק חצי-חצי, גם אלכסנדרה ל' עמ' 539 שורות 10-3 סיפרה על לקוח שהופנה ע"י הנאשמת אליה ישירות, הנאשמת אמרה לה שהוא משלם 500 ₪ והיא יכולה לקחת 150 ₪ מתוכם. אני מפנה גם לעדויות של הבנות שהובאו מחו"ל, ילנה בעמ' 87-86 מספרת על לקוח מבוגר שנישק אותה במקומות האינטימיים, הוא שילם 600 ₪, והנאשמת הורתה לה לקחת 200 ₪ לעצמה ו-400 ₪ להשאיר לנאשמת. אני מפנה לאלכסנדרה נ' עמ' 226-227 היא מדברת גם על אותו לקוח מבוגר וגם על אותה חלוקת כספים, ומרינה עמ' 312 מדברת על לקוח שהופנה ע"י הנאשמת שביקשה שהיא תיתן לו שירות מלא שכולל מסאז, מציצה וסקס הוא שילם 500 ₪ שהתחלקו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

200 לעדה 300 ע"ל לנאשמת ויש עוד הפניות רבות, עמ' 318 עדות מרינה הנאשמת אמרה לה שאם לקוח רוצה ללקק הדבר אפשרי".

אכן, חלק מהמעסות העידו כי העבודה הראשונה שלהן היתה מול לקוח ספציפי מבוגר, בהוראתה של הנאשמת, אשר הנחתה לתת לו שירותים שונים תמורת סכום גבוה יותר מהרגיל. כך, אלכסנדרה נ' העידה כי הלקוח נישק אותה וכי היא התבקשה לגעת באיברים אינטימיים שלה ושלו, ו-ילנה העידה כי הוא נגע בה "והטריד" אותה מינית וכן נישק אותה במקומות האינטימיים. כמו כן, מרינה העידה על מקרה אחד שבו נתבקשה על ידי הנאשמת לתת "את כל השירות המלא, מסאז' ומציצה וסקס"; וכן העידה כי "מה שנאמר לי, שאני יכולה לקחת טיפים אם לקוח ירצה ללקק" (ביחס לאפשרות "ללקק", ראו ת/198(ו) – תמליל שיחה בין הנאשמת לבין הפקידה קורל. לעומת זאת, זמפירה העידה על טיפים שקיבלה כיוון שהמסאז' מצא חן בעיני הלקוחות אך לא פירטה על שירות נוסף שניתן, וכך גם אלכסנדרה ל'.

88. שנית, עדויותיהן של המעסות (ושל הפקידות) נתמכות בראיות חפציות ואובייקטיביות בדמות תמלילי האזנות סתר המתעדים שיחות שערכה הנאשמת עם אחרים.

בהמשך פסקה זו יובאו להלן דוגמאות בולטות לאמירות של הנאשמת המצביעות על מודעותה לשירותי הזנות.

אך קודם לכן אקדים ואציין כי ביחס לשיחות 160, 220 וביחס לשיחה 144, היתה הסכמה בין הצדדים כי קיימת משמעות כפולה למילים מסוימות בשפה הרוסית, כגון "הרפייה" ו-"פיניש", במובן זה שהן יכולות להתפרש אם בהקשר פיזי תמים ואם בהקשר מיני.

לטענת המאשימה, בהינתן ההיגיון התחבירי ועל רקע הראיות שהובאו במשפט, יש לקבל את הפרשנות המינית שהוצעה על ידה לאותן מילים, ומכל מקום, גם הפירוש שהציעה ההגנה מלמד לדעת המאשימה על מתן שירותי מין בדירות.

מנגד, לטענת ההגנה, לאותן מילים שבמחלוקת אין ולא היה במקרה דנן כל היבט מיני כי אם היבט פיזיולוגי תמים ואל-מיני, כגון שבמונח "הרפייה" הכוונה של הנאשמת היתה אך להרפיית שרירים גרידא, במהלך העיסוי, ולא דובר כלל בהרפייה מינית או בפורקן מיני כטענת המאשימה.

בנסיבות המקרה דנן, במחלוקת האמורה שהתגלעה בין הצדדים, יש לקבל את הפרשנות (המינית) של המאשימה למילים הדו-משמעיות נשוא המחלוקת. זאת, לנוכח מכלול הראיות ובעיקר לנוכח העדויות המהימנות והברורות של המעסות ביחס למודעותה של הנאשמת לכך שהעיסוי שניתן על ידי המעסות בדירות היה "בודי מסאז'" שכלל הרפייה ופורקן מיניים של הגברים על ידי עיסוי איברי המין של הלקוחות על ידי המעסות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בשיחה 443 (עמדה 416) (2/נ) משוחחת הנאשמת עם אישה שביקשה לקבל פרטים על אודות העבודה: **"הנאשמת: ... ישר אגיד לך שזה בודי מסאז', כדי ש... אנחנו נמשיך הלאה או שלא נדבר ... זה בלי סקס אבל זה בודי מסאז'. אישה: מה ההבדל בין בודי מסאז' ממאסז' שבדי? הנאשמת: ממאסאז' שבדי? שזה מסאז' עם להתפשט וגמירה עם היד... אז... קחי ישר בחשבון. כן, כן, לא, לא. אישה: אני הבנתי. לא, תודה."**

בשיחה 144 (עמדה 367) (2/נ) משוחחת הנאשמת עם הגרוש שלה שמספר לה כי שוחח עם אישה לגבי עבודה בעסק: **"ולדיק: אמרתי לה אם את רוצה אני אכיר אותך לאישה שמנהלת את העסק, להיפך אין שם סקס בכלל... סבטה: היא לא יודעת שצריך להתפשט ולעשות ביד... אתה משאיר את זה בשבילי. ולדיק: לא, אסור להגיד דברים כאלה..."**

בשיחה 160 (עמדה 416) (2/נ) מסבירה הנאשמת ל-לודמילה כי **"זה בודי מסאז' עם עירום. ללא סקס, אבל צריך להתפשט ולהביא ביד"**.

בשיחה 477 (עמדה 416) (ת/200): הנאשמת משוחחת עם הפקידה תמי, אשר הקריאה לה ביקורות של לקוחות ביחס לאחת המעסות ובין היתר: **"טלגרם. מילנה, רוטשילד... פתח תקווה. מבוגרת אך שמורה. לא דוברת עברית, ליברלית, עיסוי בעירום מלא גם שלה. ניתן לגעת חופשי, גמרתי על החזה, מאתיים חמישים שקל, עשרים וחמש נטו"**.

בשיחה 220 (עמדה 415) (2/נ) מציינת הנאשמת בפני לודמילה כי **"צריך הרי שם להתפשט לעירום מלא...את מתפשטת... את עירומה"**; ובהמשך תיארה בפניה: **"לא הלכתי להזדיין... וכשאני התחלתי במסאז'ים אני כבר הבנתי שאני לא אוכל... נו בלי לעשות ביד בסוף, את... נו לא יהיו לך לקוחות..."**

בשיחה 491 (עמדה 416) (ת/198(ו)), משוחחת הנאשמת עם קורל על עבודתה של אחת המעסות: **"קורל: ... הרבה מאוד לקוחות קבועים, ככה אני הבנתי מהם עצמם ומהבנות, שיש שם בנות שמביאות ללקק... סבטה: אה-הא. כמובן שנותנות ללקק... קורל: לינה לא נותנת... אני הרי לא יכולה להכריח אותה. סבטה: ... אז תהיה עבודה על הפנים, זה ברור"** [ראו שיחה נוספת עם קורל, ת/198(ד)].

נוסף על האמור, ראו שיחות שמהן עולה כי הנאשמת היתה מודעת לכך שהמעסות מתפשטות ומבצעות את העיסוי בעירום [שיחה 77 בעמדה 415 (ת/200), שיחה 254 בעמדה 416 (2/נ)]; וכן לכך שאין מדובר בשירות עיסוי תמים אלא בשירותי מין הכוללים בודי מסאז' ופורקן מיני [שיחה 764 בעמדה 415 (ת/200)].

89. **בחקירתה הנגדית, התקשתה הנאשמת ליתן הסבר מניח את הדעת לתוכן התמלילים אשר הוטחו בה (גם) ביחס למודעותה לשירותי הזנות שניתנו בדירה, וכפי שציינתי לעיל ניכר כי היא ניסתה להתחמק בכל דרך אפשרית על מנת לנקות עצמה מהמיוחס לה, עד כדי מתן תשובות מיתממות, מתחכמות, בלתי סבירות ואף מגוחכות. כך, למשל, הטענה של הנאשמת שהאמירה**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

שלה בדבר העירום של המעסה התייחסה כביכול לזמן שבו המעסה תתקלח לבדה בדירה, לאחר סיום עבודתה. כך גם, למשל, טענתה של הנאשמת כי באמירה שלה בעניין "הרפיה", הכוונה שלה היתה להרפיה ספורטיבית של השרירים בלבד; וכן כי גם בביטוי "פיניש" כוונתה היתה אך לשחרור השרירים גרידא.

90. **שלישית, הנאשמת פרסמה מודעות בעלות תוכן פרובוקטיבי, שאינו הולם שירותי עיסוי**

מקצועיים "תמימים" אשר לטענת הנאשמת ניתנו בדירות, כפי שיפורט להלן.

ראו, למשל, דו"ח הפעולה מיום 23.1.20 שערכה רס"ל ולריה ברודסקי, אשר חיפשה באינטרנט את המספרים הדומיננטיים שעימם שוחחה הנאשמת על פי מחקרי התקשורת (ת/59).

תוצרי הבדיקה צורפו לדו"ח והם מצביעים על פרסומים שאינם מותירים מקום לספק באשר לכך שהכוונה למתן שירותים מיניים, הן לנוכח התמונות הפרובוקטיביות ובעלות אופי מיני שצורפו למודעות והן לנוכח תוכן שיובא להלן.

כך, למשל, במודעה שפורסמה באתר "bsexy" נרשם "למגע אלוהי בסבלנות רבה. יפיפייה למסאז' ארוטי מפנק מלטף ומרגיע ובודי גוף על גוף חושני ואירוטי ולחוויה בלתי נשכחת לגוף ולנפש"; במודעה שפורסמה באתר "bsexy" נרשם "למגע אלוהי בסבלנות רבה. יפיפייה בתמונות אמיתיות למסאז' מפנק, מלטף ומרגיע ובודי גוף על גוף. לחוויה בלתי נשכחת לגוף ולנפש".

כן ראו הדו"ח מיום 19.1.20 שערך ברוך גרינשפון (ת/237) ביחס לסריקה של מספרי הטלפון שעל פי החשד שימשו את הדירות של הנאשמת. לדו"ח צורפו צילומי מסך של המודעות שתוכן אינו מותיר מקום לספק באשר לכך שהכוונה למתן שירותי מין.

כך, במודעה שפורסמה באתר "xfinder" נרשם "מגע אלוהי בסבלנות רבה יפיפייה בתמונות אמיתיות למסאז' מקצועי ובודי גוף על גוף לחוויה בלתי נשכחת לגוף ולנפש"; במודעה שפורסמה באתר "livuymercax" נרשם "מעסה יפיפייה ובתמונות אמיתיות בדירה דיסקרטית בהרצליה"; במודעה שפורסמה באתר "bsexy" נרשם "יפיפייה בתמונות אמיתיות למסאז' מפנק, מלטף ומרגיע ובודי גוף על גוף לחוויה בלתי נשכחת לגוף ולנפש בדירה דיסקרטית בהרצליה"; במודעה שפורסמה באתר "sexadir" נרשם "מקום איכותי בגבעתיים הכולל מעסות מקצועיות וצעירות כולן מסודרות ונקיות. מחכות רק לך, לעיסוי מרגיע אחרי השבוע שעברת. דירה דיסקרטית כניסה פרטית. תגיע ולא תתאכזב. לרציניים בלבד".

כמו כן, ראו דו"ח דומה מיום 16.3.20 שערך רס"ר מיכאל מקרביץ' (ת/288) המפנה אף הוא למודעות בעלות תוכן דומה לאמור לעיל, שפורסמו באתרים דלעיל.

לטענת ההגנה, "הנאשמת מודה בקיום הפרסום וטוענת נחרצות כי לא היה מדובר בפרסום לצורך שירותי מין", וכי "הפרסומים נעשו באתרים כגון 'אלטרנטיבי 2', 'מונאמור', 'מפנק' ועוד אתרים כדוגמת אלה כאשר על פי עדותו של **מר יוסף מסטור** [וב] אין מחלוקת כי מדובר באתרים המפרסמים עיסויים אלטרנטיביים, **וללא שירותי מין**. לא זו אף זו הנאשמת שילמה על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הפרסומים בשקיפות, באמצעות כרטיס אשראי, והתאימה את עצמה לדרישות האתר. בעלי האתר הסבירו לנאשמת כי לא מדובר באתרים למין ו/או סקס והנאשמת בכל זאת פרסמה בו מודעות למתן שירותי טיפול לעיסויי [עמ' 2-3 לסיכומי ההגנה; ההדגשות הן במקור].

אלא שמלבד העובדה כי בפועל ניתנו בדירות שירותי זנות, כל אדם סביר המעיין במודעות שחלקן הובאו לעיל, הן במלל והן בתמונות שצורפו, מבין היטב כי אין מדובר בפרסום עיסוי רפואי תמים, אלא בפרסום עיסוי בעל אופי מיני; זאת, אף שמסיבות מובנות הפרסום לא כלל פירוט של השירות, ואף שבחלק מהאתרים נרשמה לצד המודעה הערה כי "המודעות באתר לא מרמזות ו/או מספקות ו/או מפרסמות שירותי מין" או הערה בנוסח דומה. יוער כי גם שמות האתרים, כגון "סקס-אדיר" ו"בי-סקסי", שבהם פרסמה הנאשמת את המודעות, מצביעים על כך שמדובר באתרים שייעודם פרסום שירותי מין.

91. נוסף על האמור, ראו הודעות של לקוחות, אשר הוגשו בהסכמה, שבהן ציינו הלקוחות כי הם הגיעו לדירות כדי לקבל עיסוי אירוטי שכלל פורקן מיני, דרך מודעות שפורסמו באינטרנט או במקומון (ראו, למשל, ת/131 שורה 16, ת/135 שורה 13, ת/136 שורות 20-21, ת/137 שורות 35-34, ת/138 שורות 34-35, ת/141 שורות 40-45, ת/142 שורות 23-24, 30).
ראו גם הודעה של אחד הלקוחות, שלפיה הגיע לדירות לאחר חיפוש "עיסוי אירוטי" באינטרנט (ת/135 שורות 12-14), והודעתו של לקוח אחר שלפיה הוא יודע להבחין בין פרסום של עיסוי "רגיל" לבין פרסום של עיסוי "עם הרפיה" (ת/144 שורות 15-17).

92. יוער כי בעדותה בבית המשפט טענה הנאשמת שכל המפרסמים שעימם היא עבדה החליטו על דעת עצמם לשנות את הטקסט שהיא ביקשה לפרסם, וכן לצרף תמונות פרובוקטיביות, וזאת לטענתה לנוכח האינטרס שלהם שבעקבות הפרסום יפנו לנאשמת לקוחות רבים.
טענת זו של הנאשמת אינה מהימנה ואף משוללת היגיון. אין זה סביר כי כל האתרים שאליהם פנתה הנאשמת שינו כביכול על דעת עצמם את תוכן הפרסום כך שיפורסמו באופן זהה שירותי עיסוי בעלי אופי מיני חלף עיסוי מקצועי; וכן שחרף האמור המשיכה הנאשמת לפרסם באותם אתרים תקופה ממושכת.

יתר על כן, טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם עדותו של העד מסטורוב, שלפיה הוא אמר לנאשמת שתמונה פרובוקטיבית ששלחה אליו לשם פרסום במודעה שביקשה, אינה תואמת את רוח האתר. דברי העד נתמכים בתמליל האזנת סתר של שיחה בינו לבין הנאשמת: "סבטה: ... אפשר עם הבגד ים או במה אפשר? איזה תמונה? יוסי: ... שלא יראה... שלא יהיה פרובוקטיבי מדי..." (ת/192; נ/2).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

93. **ביחס לפרסום הצעה לעסוק בזנות, ראו העדויות של המעסות זמפירה ו-רשל שהובאו לעיל, שלפיהן הן יצרו קשר עם הנאשמת בעקבות מודעה שבה נרשמו פרטיה של הנאשמת, ולאחר מכן החלו לעבוד אצלה בדירות.**
- עדויות אלה נתמכות בתוכן של מודעה הכוללת את שמה של הנאשמת ומספר הטלפון שלה (ת/24), אשר בעקבותיה החלה זמפירה לעבוד אצל הנאשמת; מתורגמן בית המשפט תרגם את תוכנה של המודעה מהשפה הרוסית לעברית כדלהלן: "הגיע הזמן לעשות כסף. סלון מסאז'ים מפואר קורא לבחורות עם אמביציות ועם מראה חיצוני עד גיל 42... ללא סקס, ללא יחסים אינטימיים, מלמדים את כל סוגי המסאז'ים" (ראו עמ' 406 לפרוטוקול; ראו גם ת/59).**
- לטענת ההגנה, "אמנם... הנאשמת אכן הייתה אחראית... לפרסומים שונים ובאתרים שונים ובין היתר לצורך העמדת אותן דירות לרשות מי שרוצה לשכור חדרים לצורך טיפולי המרפא – ויודגש, פרסומים שנעשו במרשתת ופנו לאוכלוסייה רחבה, כאשר לאותם אתרים ישנה גישה, מטבע הדברים גם לתושבי חוץ... יתכן שאותן נשים פנו לגורם מתווך בחול שיסייע להן ליצור קשר עם הארץ, בשל קושי שפה או כל קושי אחר אולם אותם גורמים שלישיים לא היו בקשר עם הנאשמת. הנאשמת קיבלה את הפניות כעובדה מוגמרת בין מנשים שמעוניינות להגיע ארצה ולעבוד ובין מנשים המתגוררות בארץ. מבחינתה לא הייתה כל הבחנה בעניין וזו גם לא הוכחה על ידי המאשימה ברף הראייתי הנדרש" (עמ' 2 לסיכומי ההגנה).**
- טענה זו, אשר הובאה בסיכומי ההגנה בפרק המתייחס ל"פרסום שירותי זנות", שמתייחסת בעיקרה לקשר עם מעסות שהגיעו מחו"ל, תידון להלן במסגרת הדיון באישומים השני עד החמישי שעניינם גרימה לאדם לעזוב את מדינתו לשם עיסוק בזנות.**
94. **רביעית, העובדה שבפועל הנאשמת השכירה את הדירות למעסות-נשים בלבד וכן שכל הלקוחות היו גברים בלבד, תומכת אף היא במסקנה שהנאשמת השכירה את הדירות לצורך מתן שירותי זנות (בניגוד לעיסוי מקצועי-תמימי). בחקירתה הנגדית, הנאשמת לא מסרה הסבר מניח את הדעת לכך וטענה כי גברים לא התקשרו להציע עצמם כמעסים, וכן כי הלקוחות היו גברים בלבד כי, כביכול, "ככה זה קרה".**
95. **חמישית, מודעות הנאשמת לפעילות הבלתי חוקית שנעשתה בדירות, נלמדת מנסיבות נוספות הקשורות בהתנהלותה. כך, למשל, שמירת המיקום המדויק של הדירות בדיסקרטיות, באופן שהלקוחות הונחו כיצד להגיע לדירה רק כשהגיעו לאזור (ראו למשל עדותה של אליזבטה שלפיה מיקום הדירות נשמר בדיסקרטיות כיוון שניתנו בדירות שירותי הרפיה; וכן ראו תמלילי האזנות סתר, כגון שיחה עם יאנה – שיחה 87 בעמדה 415 (נ/2)).**
- כמו כן, הנאשמת הסבירה לחלק מהמעסות כיצד לנהוג אם יגיעו שוטרים לדירה (ראו עדויותיהן של אלכסנדרה .נ., מרינה ו-רשל).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

96. **למעלה מן הצורך, יוער** כי במקרה דנן הראיות המצביעות על מודעתה של הנאשמת לשירותי הזנות שניתנו בדירות הן כה ברורות וחד משמעיות, עד כי לא מצאתי מקום להתייחס לאפשרות של הוכחת המודעות למצער על דרך של עצימת עיניים.

97. **סיכומו של דבר**, הנאשמת מסרה למעסות כי עליהן להביא את הלקוחות לפורקן מיני ואת חלקן הנחתה בעצמה כיצד לעשות זאת; היא פרסמה באתרי האינטרנט הייעודיים לשירותי מין מודעות שכללו תכנים פרובוקטיביים וארוטיים ושברור מהם כי מדובר בשירותים מיניים; היא העסיקה מעסות נשים בלבד וקיבלה לקוחות גברים בלבד; היא הנחתה לשמור את מקום הדירות בדיסקרטיות, והנחתה מעסות כיצד לנהוג אם שוטרים יגיעו לדירה. יוער שאמנם ככלל הנאשמת אסרה על המעסות ליתן שירותי מין תוך "חדירה"; אולם, מהראיות המהימנות שהובאו על ידי המאשימה עולה כי במספר מקרים חריגים נתנו חלק מהמעסות שירות נוסף – על פי הנחייתה של הנאשמת עצמה.

98. העולה אפוא מן המקובץ הוא שהוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת היתה מודעת לשירותי הזנות שניתנו בדירות.

האם הנאשמת היא זו שניהלה בדירות בתי בושת?

99. **לטענת המאשימה**, הנאשמת היתה "הרוח החיה" מאחורי הנעשה בדירות ושירותי הזנות ניתנו בהנחייתה הישירה, ולמעשה היא ניהלה עסק של בתי בושת בדירות.

מנגד, לטענת ההגנה, "לא הייתה לנאשמת כל כוונה להביא את מי מהנשים שעסקו באותן דירות ששכרה, לעיסוק בזנות, כאמור לא ידעה על מתן שרותי מין באותן דירות וכפועל יוצא לא אפשרה את פעולתן, לא הסדירה את פעולתן והחשוב מכל לא הביאה לעיסוק בזנות את מי שממילא הגיעה לצורך כך. במידה והנאשמת קיבלה פניה כזו או אחרת בין אם מהארץ ובין אם מחו"ל, הפניה זכתה לשיתוף פעולה דהיינו אם עלה צורך לעזור לאותה פונה בנושא דיור, בנושא איסוף משדה התעופה, בנושא הכוונה מקצועית כזו או אחרת אז כמובן שהנאשמת סייעה בכך אולם בשום שלב לא שיתפה פעולה עם מתן שירותי זנות. הנאשמת לא נהגה באותן נשים מנהג בעלים, לא הסיעה אותן למקום עבודתן, לא סיפקה להן אמצעי מניעה או אמצעים למתן שירותי מין, לא סיפקה באותן דירות אווירה של שירותי מין, לא סיפקה להן לבוש מתאים ולא הכינה את התשתית להבאתן לידי זנות או עידודן לעסוק בכך. בתדרים שהשכירה היו מיטות עיסוי מקצועיות בלבד" (פסקאות 14-16 לסיכומי ההגנה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

100. להלן אבחן את הראיות הרלוונטיות להכרעה בשאלה מה היה חלקה של הנאשמת והאם היא ניהלה בדירות עסק של בתי בושת.

(א) עדויותיהן של המעסות ושל הפקידות.

המעסות והפקידות העידו באופן פוזיטיבי כי הנאשמת ניהלה את העסק וכי הן הועסקו על ידה. ראו, למשל, עדות ילנה על כך שמדובר בעסק של הנאשמת ועל יחסי עובד-מעביד שהיו ביניהן; עדותה של אלכסנדרה נ' שלפיה היא עבדה עבור הנאשמת ולא היו מנהלים נוספים; וכן ראו עדויותיהן של הפקידות אליזבטה, יקטרינה ו-תמי.

כמו כן, המעסות והפקידות הרבות שהעידו בבית המשפט תיארו באופן דומה את התנהלותה של הנאשמת מולן. פעולות רבות שביצעה הנאשמת באופן אקטיבי והחלטות שקיבלה, מלמדות על העמדה הניהולית של הנאשמת, כפי שיומחש להלן במספר דוגמאות בולטות:

הנאשמת תדרכה את המעסות לגבי אופי העבודה ואף הדגימה אותה; הנאשמת אסרה על "סקס"/קיום יחסי מין בחדירה, בעבודה; הנאשמת קבעה את חלוקת הכסף בינה ובין המעסות – היא נקבה בסכומים, קבעה היכן להחביא את הכסף, וגם אספה את הכסף; הנאשמת קבעה את תנאי ההעסקה הן של המעסות והן של הפקידות; בסוף יום עבודה דיווחו הפקידות לנאשמת כמה לקוחות קיבלו שירות בדירה במהלך היום; הנאשמת טיפלה בחוסר של ציוד; הנאשמת קנסה את המעסות במקרים מסוימים; הנאשמת אישרה ימי חופשה; הנאשמת הנחתה את המעסות כיצד לפעול במידה ושוטרים יגיעו לדירה; הנאשמת ערכה לו"ז שבועי של משמרות עבודה ושלחה למעסות [ראו בהקשר זה המחברות שנתפסו ושהן תרשומות שערכה הנאשמת ביחס לסידור העבודה (ת/291)], ושלגביהן העידה אלכסנדרה נ' שהתגוררה בביתה של הנאשמת; כן ראו, למשל, שיחה ת/198 (ג), שיחה 147 (עמדה 415) מתוך ת/200].

יודגש, כי בניגוד לעמדת ההגנה, שלפיה הנאשמת אך "סייעה" לאותן נשים שפנו אליה בבקשה לעזרה במישורים שונים כגון הסעה משדה התעופה, דיור והכוונה מקצועית – **מדובר בפעולות משמעותיות מאוד, הן מבחינה כמותית והן מבחינה איכותית, אשר כללו ביצוע פעולות אקטיביות לצד קבלת החלטות וקביעת תנאים, ואשר מצביעות באופן ברור על כך שהנאשמת ניהלה בתי בושת ושלטה בנעשה בדירות ובעבודת המעסות (והפקידות).**

כמו כן, אין לקבל את טענת ההגנה כי "בשל כישוריה בענף הספורט והרקע של הנאשמת בלימודי מסאגיים מקצועיים בתחום הספורט, שימשה הנאשמת כמדריכה למי מאותן נשים שלא היו מוכשרות מספיק לצורך עבודה זו. אולם בשום שלב לא הדריכה אותן ולא לימדה אותן כיצד להביא גבר לסיפוק מיני" (בפסקה 30 לסיכומי ההגנה). זאת, הן לנוכח עדויותיהן המהימנות של המעסות, אשר העידו באופן דומה כיצד הנאשמת הסבירה להן איך לבצע עיסוי עד להבאת הגבר לפורקן מיני והן לנוכח אי-מהימנות גרסת הנאשמת בעדותה.

עוד ניתן ללמוד על מעמדה הניהולי של הנאשמת בדירות – **ממקרים קונקרטיים שעליהם העידו המעסות:** כך, למשל, אי פנתה לנאשמת כשרצתה שלא תציב אותה עם אחת הפקידות; מרינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

התלוננה בפני חברתה (במסגרת האזנת סתר) כי לא היו לקוחות ושבצורה כזו הנאשמת רוצה להיפטר ממנה; אלכסנדרה נ' העידה כי הנאשמת שיבחה את עבודתה ואמרה שהיא "עגל הזהב"; כמו כן, הפקידה יקטרינה העידה כי הנאשמת פיטרה מעסה שקיימה יחסי מין עם לקוח.

(ב) הנאשמת פרסמה את בתי הבושת הן לצורך גיוס עובדות והן לצורך הבאת לקוחות; ראו הפירוט לעיל, בפסקאות 91-94.

(ג) סכום הכסף הגבוה שהעבירו המעסות לנאשמת מתוך דמי האתנן בגין כל "לקוח", על פי דרישתה של הנאשמת, אינו עולה בקנה אחד עם ניסיונה של ההגנה לצייר את הנאשמת כמי שאך השכירה את הדירות למעסות שהיו כביכול "פרילנסריות", אלא מחזק את טענת המאשימה כי הנאשמת ניהלה עסק של בתי בושת והעסיקה הן את המעסות והן את הפקידות. אף האופן שבו חושב חלקה של הנאשמת, כחלק יחסי מתוך דמי האתנן, ולא כתשלום יומי – תומך בעמדת המאשימה ואינו עולה בקנה אחד עם גרסת הנאשמת שלפיה התשלום נועד להוצאות שוטפות של הדירות.

ביתר פירוט, מעדויותיהן של המעסות והפקידות שהובאו בהרחבה לעיל, עולה כי דמי האתנן בסך 250 ₪ ששילם כל לקוח, חולקו בהנחייתה של הנאשמת כך ש-100 ₪ קיבלה המעסה, ו-150 ₪ קיבלה הנאשמת (25 ₪ מחלקה של הנאשמת הועברו לפקידה).

עדויותיהן המהימנות של המעסות והפקידות נתמכות בתמלילי האזנות סתר:

בשיחה 44 (עמדה 416) (נ/2): שיחה שבמהלכה הנאשמת מסבירה לאישה המתעניינת בעבודה: "אלו מקומות דיסקרטטיים יש לי כמה... זה מאתיים וחמישים שקלים, אני משלמת מאה שקל ו... הטיפ שאת מקבלת שלך".

בשיחה 133 (עמדה 415) (נ/2): תמי עדכנה את הנאשמת ש-קרולין "עשתה" "שבע" והשאירה 1,100 ₪ שמתוכם 50 ₪ "טיפ" לתמי. תוכן השיחה תומך בכך ש-150 ₪ מתוך דמי האתנן הועברו לנאשמת.

בשיחה 160 (עמדה 416) (ת/31): שיחה בין הנאשמת ל-לודמילה: "המסאז' עולה מאתיים וחמישים שקלים אני משלמת מאה שקל. וטיפים שהם מביאים לך זה שלך".

[ראו גם שיחה 57 (עמדה 415) (נ/2); ושיחה 254 (עמדה 415) (נ/2)].

מנגד, תגובתה של הנאשמת, בעדותה, לתוכן השיחות דלעיל היתה מתחמקת והיא התקשתה ליתן להן הסבר מהימן ומתקבל על הדעת. כך, למשל, הנאשמת טענה כי אינה זוכרת את השיחה; או כי אינה יודעת באיזה כסף מדובר; וכי יתכן שמדובר בכסף עבור הוצאות ותשלומים שונים, כגון מיסים, חשמל ומים; וכן כי מדובר בסכומים שסוכמו בין המעסה לפקידה.

כמו כן, הנאשמת טענה בעדותה כי היא לא קבעה עבור המעסות את דמי האתנן שעליהן לגבות, וכי לכל היותר היא עדכנה את המעסות בסכום שאותו היא עצמה גובה עבור עיסוי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

טענה זו אינה מהימנה ואף אינה עולה בקנה אחד עם עדויותיהן המהימנות של המעסות ושל הפקידות וכן עם התוכן של תמלילי האזנות הסתר, המלמדים כולם שהנאשמת קבעה כי הלקוחות ישלמו עבור השירות 250 ₪, שמתוכם היא שילמה למעסות 100 ₪ (ולפקידות 25 ₪) והיתרה הועברה אליה, לנאשמת.

(ד) בשיחה 144 (עמדה 367) (נ/2): הגרוש של הנאשמת ציין בפניה כי אמר למועמדת לעבודה "אם את רוצה אני אכיר אותך לאישה שמנהלת את העסק" והנאשמת ציינה בפניו כי עליו להשאיר לה לעדכן את המועמדת בסוג השירות; בשיחה ת/198(ה) הנאשמת תיארה בפני קורל את ההתנהלות מול המעסות וציינה "למה הן מזיינות את המוח? ... שאני כאילו אקבל אותן לעבודה... הן יוצרות לך אגדה..."; ובשיחה 207 (עמדה 415) ציינה הנאשמת בפני הגרוש שלה כי "אני דיברתי... עם יואל... זאת הפעם השנייה, הוא על הזונות בלאט... הזונות שלי שמשלמות לו כסף על הדירה... אני מביאה לו, בסופו של דבר זאת הבחורה שלי בלאט ולא... לא בחורה שלו".

101. העולה מן המקובץ הוא שהוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת לא רק החזיקה בדירות, כי אם גם ניהלה בדירות עסק של מתן שירותי זנות וכי המעסות עבדו אצלה ועבורה, ולא באופן עצמאי כ"פריילנסריות" כטענת הנאשמת; עוד הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת הציעה לנשים, באמצעות פרסום, לעסוק בזנות ופרסמה את שירותי הזנות שניתנו בדירות באתרי אינטרנט (אף שמסיבות מובנות הפרסום לא כלל תיאור של המעשים הבלתי חוקיים); כן הוכח מעבר לספק סביר כי מתוך דמי האתנן בסך 250 ₪, מכל לקוח, קיבלה הנאשמת 150 ₪ (שמתוכם העבירה 25 ₪ לפקידה הרלוונטית).

האם הוכחו העבירות המיוחסות לנאשמת באישום הראשון

102. להלן אתייחס לעבירות המיוחסות לנאשמת באישום הראשון, מלבד העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (עם הסוכנות) אשר תידון בהמשך יחד עם העבירות המיוחסות לנאשמת באישומים השני עד החמישי, שעניינם גרימה לארבע מעסות לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות.

העבירות של החזקת מקום לשם זנות ושל הבאת אדם לידי עיסוק בזנות

103. בסיכומיהם הפנו באי כוח המאשימה אל עניין בוריסוב שבו נקבע, כפי שצוין לעיל, כי "אין זה משנה כלל ועיקר, לעניין הערך המוגן בסעיף החוק ולעניין פלילות מעשה ההבאה, אם הנשים התכוונו מלכתחילה לעסוק בזנות אם לאו, ודי בכך שהעברין הוא זה שהביא אותן לעיסוק כאמור...".

מנגד, לטענת ב"כ הנאשמת, בעניין בוריסוב מתוארת מסכת הרחוקה "כמרחק מזרח ממערב" מהמקרה דנן, אשר כללה סחר בבני אדם, אלימות קשה כלפי הנשים, החרמת דרכונן, הסעתן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

למקום העבודה ושליטה על תנועותיהן כך שאף לו רצו להפסיק עבודתן לא יכלו (פסקאות 17-18 לסיכומי ההגנה).

אלא שכפי שבצדק ציינו באי כוח המאשימה: "גם אם האירועים שמתוארים בפסה"ד תמורים יותר מענייננו, עדיין יש בפסה"ד אמירה עקרונית לגבי יסודות העבירה ואין זה אומר שהבאה חייבת להיות רק בהקשר של אותו מקרה, בכפייה או באלימות. יש מקרים רבים אחרים שבהם נאשמים הורשעו גם כאשר הנשים הגיעו מרצונן ויכלו לעזוב מתי שרצו" (עמ' 1317 לפרוטוקול).

104. **ב"כ הנאשמת טען גם כי "גרסתה של הנאשמת הייתה הגיונית קוהרנטית**, סיפקה הסברים למסכת האזנות הסתר שהיו בתיק, הסבירה מה היתה המטרה לשמה נשכרו הדירות וסיפקה הסבר סביר ומניח את הדעת ביחד לשיחות שקיימה עם אותן נשים. הנאשמת לא ידעה על שירותי המין שניתנו בדירות וכאמור כאשר שמעה על מי שסררה, מיד הפסיקה את עבודתה, הביעה תרעומת לבל מקרה כזה יקרה בשנית... הנאשמת לא הנחתה על מתן שירותי מין וכן ככול שאלה התבצעו בחדרי חדרים לא ידעה עליהם ולא יכלה לדעת עליהם, וככול שידעה עליהם בדיעבד פעלה על מנת למגר את התופעה, כמו כן, מהעדויות עולה שככול שאלה היו ידעה עליהם בדיעבד ולא נטלה חלק בתמורה שהתקבלה כתוצאה מכך. לפיכך מכל המקובץ עולה שהמאשימה לא הוכיחה, לא כל שכן מעבר לספק סביר את העבירה [של] הבאת אדם לידי זנות, סרסרות וקבלת דמי התמורה" (בפסקאות 47-51 לסיכומי ההגנה).

טענות אלה של ההגנה דינן להידחות. כאמור, עדותה של הנאשמת היתה בלתי מהימנה, מתחמקת, מיתממת ומתחכמת, ואף בלתי סבירה ובלתי קוהרנטית, וכן היא עמדה בסתירה לדברים שאמרה הנאשמת עצמה בחלק מהשיחות בהאזנות סתר, כמפורט לעיל.

105. **עוד נטען על ידי ב"כ הנאשמת כי עולם העיסויים המיניים לא היה זר למעסות**, אשר עבדו בעבר בעבודות דומות, וכי במקרה דנן המעסות "חיפשו לעבוד בעבודה הזאת, פנו על מנת לעבוד בעבודה הזאת... חלקן אף הודו שביצעו מעשים מיניים בלא שהנאשמת ידעה עליהם" (פסקה 19 לסיכומי ההגנה, ראו גם פסקה 27 ופסקה 41).

אלא שטענה זו אינה רלוונטית, באשר אשמתה של הנאשמת בעבירות המיוחסות לה אינה תלויה בשאלה האם המעסות חיפשו לעבוד בזנות ובשאלה האם עבדו בעבר בזנות, אם לאו. אף העובדה שמעסות בודדות (ראו העדויות של אלכסנדרה נ' ושל זמפירה) נתנו שירותי מין נוספים, שכללו בחלק מהמקרים גם "חדירה", וזאת בניגוד להנחייתה של הנאשמת – אינה משנה את המסקנה כי הנאשמת הביאה את המעסות לעסוק בשירותי זנות בגין שירותי העיסוי האירוטי "בודי מסאז'" שכללו הבאת הלקוחות לפורקן מיני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

106. **ממכלול הראיות** שפורטו בהרחבה לעיל – לרבות עדויותיהן המהימנות של המעסות ושל הפקידות וכן תמלילי האזנות הסתר – הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת **החזיקה בדירות ואף ניהלה בהן בתי בושת**; כי הנאשמת העסיקה מעסות אשר נתנו בהנחייתה שירותי מין שכללו "בודי מסאז'" – עיסוי גוף אל גוף, בעירום הן של הלקוח והן של המעסה, שהסתיים ב"הרפיה מינית ידנית", דהיינו עיסוי איבר המין של הלקוח עד לפורקן מיני; וכי הנאשמת **שלטה** בנעשה בדירות ובתנאי העבודה של המעסות, הן בקבלת החלטות משמעותיות והן במעשים שעשתה בפועל, והביאה את המעסות לידי עיסוק בזנות בדירות שהיו כאמור בהחזקתה של הנאשמת ובניהולה, במהלך כל התקופה הרלוונטית.

כמצוין לעיל בדיון בעניין המסגרת הנורמטיבית, העבירה של החזקת מקום לשם זנות מחייבת להוכיח החזקה **או ניהול מקום לשם עיסוק בזנות**, באופן חלופי; ואילו במקרה דנן, הוכחו, למעלה מן הצורך, שתי החלופות כאחת – הן החזקת הנאשמת בדירות ששימשו כבתי בושת והן ניהול בתי הבושת על ידה בדירות.

לנוכח כל האמור לעיל, הוכחו מעבר לספק סביר הן היסודות העובדתיים והן היסוד הנפשי ביחס לעבירה של החזקת מקום לשם זנות וביחס לעבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות.

עבירת הסרסרות

107. **לטענה ההגנה**, עבירת הסרסרות לא הוכחה: "ראשית, מכיוון שלא ידעה ולא יכלה הייתה לדעת על שירותי הזנות שמתקיימים במקום. שנית, הנאשמת מעולם לא הכחישה שנטלה כסף מאותן נשים לצורך תחזוקת המקום, דמי השכירות, והתכשירים השונים לצורך טיפולי המרפא. התביעה לא הוכיחה ברף הנדרש במשפט הפלילי שמדובר היה בכספי האתנן ממעשי הזנות" (פסקאות 37-36 לסיכומי ההגנה).

אלא שבפועל, מודעותה של הנאשמת לשירותי הזנות שניתנו בדירות הוכחה מעבר לספק סביר. עוד הוכח מעבר לספק סביר כי על פי החלטתה של הנאשמת, אשר כאמור ניהלה את בתי הבושת והעסיקה את המעסות בדירות, דמי האתנן בסך 250 ₪ ששילם כל לקוח חולקו כך שרק 100 ₪ קיבלה המעסה ואילו 150 ₪ קיבלה הנאשמת. למעלה מן הצורך יוער כי האופן שבו חושב חלקה של הנאשמת, כחלק יחסי גבוה מתוך דמי האתנן, מלמד כי אין מדובר בתשלום עבור הוצאות שוטפות של הדירות כטענת הנאשמת.

לפיכך הוכחו מעבר לספק סביר הן היסוד העובדתי והן היסוד הנפשי (גם) ביחס לעבירה של סרסרות למעשי זנות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

העבירות של פרסום שירותי זנות ושל פרסום הצעה לעיסוק בזנות
108. עוד הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת פרסמה את בתי הבושת במודעות, שפורסמו במקומונים ובאתרי אינטרנט שונים; וכי היא פרסמה מודעות שנועדו לגייס מעסות חדשות למתן שירותי זנות; וכן כי בפועל, היו מעסות שהועסקו על ידי הנאשמת בעקבות המודעות שפירסמה.
לפיכך, הוכחו מעבר לספק סביר הן היסודות העובדתיים והן היסוד הנפשי גם ביחס לעבירה של פרסום שירותי זנות וגם ביחס לעבירה של פרסום הצעה לעיסוק בזנות.

האישומים השני עד החמישי – גרימה לאדם לעזוב את מדינתו לשם עיסוק בזנות

109. כזכור, באישומים השני עד החמישי מיוחסות לנאשמת ארבע עבירות של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, לפי סעיף 376ב(א) לחוק, ביחס לארבע מעסות – מרינה, אלכסנדרה נ', ילנה ו-אנה – כל אישום ביחס למעסה אחרת; והכל, כמפורט לעיל.

המסגרת הנורמטיבית

110. העבירה של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות קבועה בסעיף 376ב לחוק העונשין, שלפיו:
"א) הגורם לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר לשם העסקתו בזנות או ... דינו – ...".
כפי שהובהר בפסיקה ובספרות, מדובר בעבירת מטרה תוצאתית.
הרכיב ההתנהגותי הוא רכיב הגרימה לאדם וכן נדרשת תוצאה של עזיבת האדם את המדינה שבה התגורר למטרה של עיסוק בזנות.

היסוד הנפשי הוא מחשבה פלילית של מודעות, כאמור לפי סעיף 20א) לחוק העונשין, הקובע כי: "מחשבה פלילית – מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולענין התוצאות גם אחת מאלה:

(1) כוונה - במטרה לגרום לאותן תוצאות;

(2) פזיזות שבאחת מאלה;

א) אדישות - בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות;

ב) קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למנען".

המטרה המתחייבת היא "לשם העסקתו בזנות" של אדם.

עם זאת, בפסיקה הוטעם כי לא נדרש שהנאשם יגרום לאדם לעסוק לראשונה בזנות וכן הובהר כי העבירה אינה מחייבת יסוד של כפיה מצד הנאשם או אי-הסכמה מצד נפגע העבירה [ראו, למשל: ע"פ 5863/10 גוטייר נ' מדינת ישראל, בפסקאות 13-14 לפסק-דינה של כבוד השופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

(כתוארה אז) א' חיות (11.7.2011); ע"פ 5584/12 תלמיד נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 לפסק-דינו של כבוד השופט צ' זילברטל (27.1.2013).

מן הכלל אל הפרט

111. במקרה דנן, לטענת המאשימה, הנאשמת גרמה לארבע נשים שונות – מרינה, אלכסנדרה נ', ילנה ואנה (להלן יחד בפרק זה: "ארבע המעסות") – לעזוב את מדינתן ולהגיע לישראל לשם עיסוק בזנות וזאת לאחר שקשרה קשר עם שתי מתווכות לצורך כך.

מנגד, להלן עיקרי טענות ההגנה ביחס לאישומים הנ"ל (מתוך עמ' 17-19 לסיכומי ההגנה): "המאשימה... לא הצליחה להוכיח ולו בשמץ כי במעשיה של הנאשמת היא גרמה למאן דהוא לעזוב את מדינתו לצורך עיסוק בזנות... לא הוכיחה ולו בשמץ שלולא מעשיה או מחדליה, אותן נשים שהגיעו לארץ לא היו מגיעות אלא מכוח השידול שלה או השכנוע שלה או בגין מעשה שעשתה הנאשמת... כל הנשים כולן פנו בעצמן אל מודעות שפורסמו בארץ ולא בחו"ל באמצעות אתרים ישראלים... כאשר המודעות באותם פרסומים פנו לקהל ישראלי ולא היה בהם תוכן או פניה לקהל מחו"ל... חלקן אף עבדו בכך במקומות שונים בעולם... אותן בנות באותה מידה יכלו להגיע למדינות אחרות ללא קשר לנאשמת".

עוד נטען כי "העיסוק של המאשימה במתווכת אלמונית... מיותר לחלוטין מכיוון שכל אותן ארבע בנות יצרו קשר בעצמן עם גורם כל שהוא, בידיעה שהמשמעות היא עזיבתה את מדינתה שלה ומעבר למדינה אחרת. עצם העובדה שהאופציה הזאת קיימת אינה יכולה להיחשב כגרימה של אדם לעזוב את מדינתו לצורך עיסוק בזנות".

כן נטען כי "כל אותן נשים היו מוכנות לשקר, לזייף מסמכים ולעשות כל שנדרש על מנת להגיע ולעבוד בישראל... לא בכדי התביעה בסיכומיה לא טרחה לציין כיצד הנשים הגיעו לאותה מתווכת, כיצד הם בחרו לרכוש את הזכות להגיע לארץ כאשר הכל נעשה בידיעה, מראש ומתוך בחירה ויכולת חרטה".

עוד נטען כי "הנאשמת קיבלה פניות הן מנשים מהארץ והן מנשים בחו"ל ללא כל הבחנה או כוונה שיהיו דווקא בנות ספציפיות מחו"ל... המאשימה לא הוכיחה ולו בשמץ את היסוד הנפשי של הנאשמת" וכי "לא הוכח שהנאשמת ידעה שאותן נשים מגיעות לצורך עיסוק בזנות".

כמו כן, נטען כי עדותו של פלטה היתה נגועה בפחד שהוטל עליו על ידי החוקר אלעד סמורלי, שאיים לעצור אותו בחשד לשיבוש הליכי חקירה בשל העובדה שתשובותיו של פלטה לא היו לרוחו.

כן נטען כי "הנאשמת לא הייתה אחראית למה שהוצג לאותן נשים שרצו לעבוד לאחר שפנו לאותו גורם מתווך בחו"ל באמצעות אתרי האינטרנט. יתכן והיה מי שנאמר להן במפורש שטיב העבודה זה הבאת הגברים לידי פורקן מיני, אולם הדבר לא נאמר על ידי הנאשמת וכמובן שלא על דעתה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

אלא יתכן ונאמר על ידי גורם מתווך זה או אחר מחו"ל – גורם שכונה במהלך המשפט "סבטלנה מרוסיה" או "סבטה מרוסיה" שכאמור לא הוכח קשר כל שהוא בינה לבין הנאשמת... דהיינו הנאשמת לא שותפה לשיח הזה, לגיוס הנשים בחו"ל ולתובנות שלהן בדבר עיסוקן העתידי בארץ".

112. להלן תפורטנה הראיות שהובאו על ידי המאשימה להוכחת העבירות של גרימה לאדם לעזוב את מדינתו לשם עיסוק בזנות.

(א) העדויות של ארבע המעסות שלגביהן נטען בכתב האישום כי הנאשמת גרמה להן לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות:

מרינה מסרה כי הגיעה לישראל לאחר ש-סבטה הסוכנת תיארה בפניה את העבודה – שירותי עיסוי לגברים והבאתם לפורקן מיני; כי לאחר כניסתה לישראל, סבטה הסוכנת מסרה שהנאשמת בדרכה אליה ומרינה תיארה את צבע המעיל ואת צבע המזוודה שברשותה; ואכן לאחר כשעה אספה אותה הנאשמת משדה התעופה; כמו כן, מרינה העבירה לנאשמת 1,000 דולר עבור סבטה הסוכנת ובהמשך קיבלה מהסוכנת הודעה על כך שהכסף התקבל.

אומנס, כפי שציינה ההגנה (בפסקאות 26-27 לסיכומיה), למרינה נאמר כי טיב העבודה כולל הבאת הלוקוחות לפורקן מיני על ידי סבטלנה הסוכנת; כמו כן, מרינה לא ידעה לספר על קשר בין הנאשמת לבין "סבטה מרוסיה". עם זאת, עדותה של מרינה תואמת את המיוחס לנאשמת כי גרמה לנשים לעזוב את מדינתן לשם זנות באמצעות מתווכות.

כמו כן, מעדותה של מרינה ניתן ללמוד על קיום קשר בין הסוכנת לנאשמת: הן כיוון שהנאשמת אספה את הנאשמת מ-נתב"ג, לאחר שהסוכנת הנחתה את מרינה להמתין לה; והן כיוון שבימיה הראשונים בישראל ביקשה מרינה מהנאשמת שתעביר כסף "לסבטה מרוסיה", ובהמשך היא קיבלה מ"סבטה מרוסיה" הודעה על כך שהכסף התקבל.

אלכסנדרה נ' העידה כי סבטלנה הסוכנת יצרה עמה קשר, סיפרה על עבודה שבה ניתן "להרוויח כסף קל", ושלחה לה מספר טלפון של אלכסנדרה מאוקראינה שעבדה בעבר עבור הנאשמת בישראל ותיארה בפניה את אופי העבודה ואת התנאים, ובין היתר כי עליה "להביא לסיפוק את הגבר". לאחר נחיתתה בארץ שלחה לה אלכסנדרה מאוקראינה את מספר הטלפון של הנאשמת אשר הנחתה אותה להגיע אליה במונית. כמו כן, ביום הגעתה לישראל היא ראתה את הנאשמת משוחחת בשיחת וידאו עם אלכסנדרה ("סשה") מאוקראינה ביום שבו נחתה בישראל (להלן: "שיחת הוידאו").

בעניין שיחת הוידאו טענה ההגנה כי עדותה של אלכסנדרה נ' היא עדות כבושה וכי אין ליתן בה אמון, לנוכח העדר הסבר לכבישת העדות ולנוכח העובדה כי עדות זו אינה נתמכת במחקרי התקשורת (ראו פסקה 42 לסיכומי ההגנה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

אלא שבניגוד לטענת ההגנה, אלכסנדרה נ' מסרה בעדותה את ההסבר לכבישת עדותה, שהיה מהימן בעיניי, והטעימה כי בחקירתה במשטרה היא התקשתה להיזכר בכל הפרטים, וכשראתה בריענון את ההתכתבויות היא נזכרה גם בשיחת הווידאו.

מכל מקום, גרסתה המהימנה של אלכסנדרה נ', בעדותה בבית המשפט, נותרה עקבית ולא השתנתה.

כמו כן, העובדה כי אין במחקרי התקשורת ראייה לשיחה בין הנאשמת לבין אלכסנדרה-סשה" מאוקראינה, אינה שוללת את קיומה של השיחה, באשר מחקרי התקשורת אינם מספקים נתונים ביחס לשיחות שבוצעו באמצעות אפליקציה, כגון שיחות וידאו באפליקציית וואטסאפ.

בנוסף, אלכסנדרה נ' העידה כי מסרה 1,000 דולר לנאשמת על מנת שזו תעביר את הכסף ל- אלכסנדרה-סשה מאוקראינה.

ילנה העידה אף היא כי סבטלנה הסוכנת קישרה בינה לבין אלכסנדרה מאוקראינה שמסרה לה פרטים על העבודה בישראל, הכוללת עיסוי אינטימי, וכי מדובר במעסיקה טובה ואמינה. נוסף על כך, ילנה העידה כי טרם החליטה להגיע לעבוד עבור הנאשמת בישראל היא שוחחה עמה, וזאת לאחר שהתעקשה על כך לצורך בחינת רצינותה של הנאשמת. לאחר הגעתה לישראל, אלכסנדרה מאוקראינה מסרה לה את מספר הטלפון של הנאשמת שהנחתה אותה להגיע במונית לכתובת מסוימת. גם ילנה ציינה כי העבירה 1,000 דולר לנאשמת עבור הסוכנת.

אנה העידה כי הגיעה לעבוד בישראל לאחר ששוחחה עם סבטלנה הסוכנת שמסרה לה שהעבודה כוללת עיסוי והבאת הלקוחות לפורקן מיני וכי לאחר הגעתה לישראל יהיה עליה להעביר באמצעות הנאשמת 1,000 דולר כדמי תיווך; לאחר נחיתתה בשדה התעופה סבטלנה הסוכנת הנחתה אותה לקחת מונית ושלחה לה כתובת ומספר טלפון של הנאשמת, אשר פגשה אותה ליד הדירה. לאחר ש-אנה החלה את עבודתה, היא העבירה לנאשמת את דמי התיווך עבור הסוכנת. נוסף על האמור, אנה העידה כי הבחינה בתמונה של סבטלנה הסוכנת בטלפון הנייד של הנאשמת.

העולה מן המקובץ הוא כי ארבע המעסות העידו, כאמור, כי הקשר עם הנאשמת נוצר באמצעות סבטלנה הסוכנת, כי הן פגשו בנאשמת מיד לאחר נחיתתן בישראל אף שלא קדם לכך קשר מוקדם וישיר עם הנאשמת, למעט במקרה של ילנה שהתעקשה לשוחח עם הנאשמת לפני שהחליטה אם להיענות להצעת העבודה, לעזוב את מדינתה ולהגיע לישראל.

עוד עולה מהעדויות כי ארבע המעסות עזבו את מדינתן והגיעו לישראל במטרה לעבוד עבור הנאשמת במתן שירותי זנות.

יתר על כן, כאמור, אלכסנדרה נ' העידה כי ראתה את הנאשמת משוחחת ישירות עם אלכסנדרה מאוקראינה בשיחת וידאו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

כמו כן, המעסות העידו כי **העבירו לסוכנות, באמצעות הנאשמת**, דמי תיווך בסך 1,000 דולר. כפי שהוטעם לעיל, **עדויותיהן של המעסות היו מהימנות**; המעסות תיארו את הגעתן לישראל ואת מעורבותה של הנאשמת; הן לא הפריזו ולא השחירו את פניה של הנאשמת, אלא ציינו באופן מפורש כי הגיעו לישראל מתוך בחירה שלהן.

(ב) התכתבויות ב"וואטסאפ" בין הנאשמת והמעסות לבין סבטלנה הסוכנת

באי-כוח המאשימה טענו כי "התכתבויות אלה, המלמדות כי הנאשמת היא האדם הראשון עמו יוצרות המתלוננות קשר בהגיען לארץ, בהנחיית הסוכנות, לא מותירות ספק בדבר הקשר בין הנאשמת לסוכנות, קשר שמטרתו גיוס המתלוננות לעבודה אצל הנאשמת בישראל. ההתכתבויות אף מלמדות כי הסוכנות מכירות היטב את הנאשמת ואת אופן העבודה אצלה ומוכיחות כי קיים ביניהן קשר הדוק. כל אלה, יחד עם העובדה שבמכשיר הטלפון של הנאשמת נתפסו התכתבויות עם הסוכנת סבטה בעצמה [בין היתר על אודות עבודתה של אנה מ'] מעידים על התיאום הברור בין הנאשמת לסוכנות ומוכיחים כי היא קשרה עמה קשר על מנת להביא את הנשים לישראל. יתרה מזאת, התכתבויות אלה, שהנן ראיות אובייקטיביות-חיצוניות, מחזקות את עדויותיהן של המתלוננות בבית המשפט ומפריכות את טענת הנאשמת לפיה הן משקרות ומעלילות עליה" (עמ' 17 לסיכומי המאשימה).

ואכן, במכשירי הטלפונים הניידים של המעסות מרינה ואנה **נמצאו התכתבויות עם מספר טלפון שהיה שמור תחת השם 'סבטלנה ז'רה'**, והשתיים העידו כי **מדובר בהתכתבויות עם סבטה הסוכנת** (ראו עדות מרינה בעמ' 328, ועדות אנה בעמ' 457-459).

תוכן ההתכתבויות הנ"ל תומך בעדויות של ארבע המעסות ומלמד על מעורבותה של הנאשמת ועל כך שהנאשמת קיבלה את המעסות עם הגעתן לישראל:

כך, במועד נחיתתה של אנה בישראל (ביום 8.3.20; ראו ת/273) כתבה אנה ל-סבטה הסוכנת "אני עברתי הכל מחכה למזוודה", והסוכנת כתבה לה "מחייגת לסבטה" ובהמשך "אנה איפה את עומדת?", ואנה השיבה "קיבלתי מזוודה הולכת ליציאה. עומדת ליד יציאה לרחוב"; הסוכנת רשמה לה "אלרועי... רמת גן", ואנה ציינה "הבטריה אצלי נגמרת. למה היא לא פגשה אותי?". יומיים לאחר מכן כתבה אנה ל-סבטה הסוכנת "אתמול כבר עבדתי והיום עובדת" ובהמשך היא ציינה כי "סבטה נורא מגניבה" (ת/28).

כמו כן, באותו מועד מרינה שאלה את סבטה הסוכנת "איך אניה שם? התקשרת איתה? היא היתה חייבת להיות ב-35:15 בשדה התעופה", והסוכנת השיבה: "היא עברה, נוסעת במונית לסבטה... אני דאגתי" (ת/18).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

יתר על כן, הנאשמת התכתבה אף היא עם סבטלנה הסוכנת, שמספרה היה שמור בטלפון הנייד שלה תחת השם 'סבטלנה ז'ירה' (ת/224 עמ' 1; וראו עמ' 1297 לפרוטוקול, שבו תורגם השם על ידי המתורגמן מטעם בית המשפט).

בעדותה ניסתה הנאשמת להתנער מכך, אלא שההסברים שמסרה היו מתחמקים ובלתי מהימנים: "אין לי מושג, זה קניתי הרבה דברים מחו"ל ואיך קוראים לה ז'ירה אני לא יודעת... יש סבטה היחידה או ז'ירה היחידה בעולם הזה?... בטלפון שלי השתמשו גם בנות שהיו אצלי בשכירות" (עמ' 1294-1297).

מתוכן ההתכתבות בין הנאשמת ל-סבטה הסוכנת (מהחודשים אפריל-מאי 2020) עולה כי השתיים מכירות היטב וכי שוחחו על עניינים עסקיים ואישיים כאחד. בין היתר, כתבה הנאשמת ל-סבטה הסוכנת: "התחלנו לאט לאט לעבוד"; "שולחת לך בחלקים את החלק השני של 500"; וכן "בוקר טוב סבטה חלקים נוספים נראה מאוחר יותר" והסוכנת השיבה "אין בעיה, אחרי זה תראי מתי ואיך. נו איך הבנות, איך אניה הזאת לא רצה להתחן? [כך במקור] התחילה לעבוד לאט לאט? אני שמעתי שישראל פותחת לאט לאט קווי תעופה"; ובהמשך כתבה הנאשמת "יפהפיה שלנו שברה ביקשה חופש התעייפה עבדה שבועיים. דפקה אצבע עם דלת... היא לא עובדת אצלי, לקוחות עומדים, בקיצור בלאגן. בשבוע הבא אשלח לך שאר הכסף" (ת/224; תוכן ההתכתבות תורגם מרוסית על ידי רס"ב ברוך גרינשפון, ראו עדותו בעמ' 1024 לפרוטוקול מיום 12.4.22).

בדומה לאמור לעיל, במסגרת התכתבות בין אלכסנדרה נ' לבין אלכסנדרה הסוכנת (אשר אושרה על ידי אלכסנדרה נ' בעדותה בעמ' 244-245), שהיא מתאריך 1.2.19 שבו נכנסה אלכסנדרה נ' לישראל (ת/273), נרשם כדלהלן: אלכסנדרה נ': "הוא לפניי שלח שתי בחורות רוסיות לעשות שם משהו עם דרכון... איפה הכבודה שלי"; אלכסנדרה הסוכנת שלחה לאלכסנדרה נ' את מספר הטלפון של הנאשמת תחת השם "סבטה של יאנה", ורשמה: "עיר גבעתיים ההגנה... תקחי מנהג מוניית טלפון תתקשרי למספר של סבטה" (ת/11, עמ' 1-3). בהמשך השתיים שוחחו בין היתר על תנאי העבודה, לרבות "סידור עבודה" שהנאשמת "מכינה כל שבת" וכן כתבה הסוכנת "איך את? לא בסטרס? מחר סבטה תלמד אותך. ואת תביני מה כן ולמה". כמו כן, אלכסנדרה נ' תיארה לאלכסנדרה הסוכנת "טבילה" שעשתה ועבודה מול לקוח "זקן" (ת/11, למשל בעמ' 49-59).

במקביל, במסגרת התכתבות בין אלכסנדרה נ' לבין הנאשמת מאותו מועד, נרשם כדלהלן: אלכסנדרה נ': "סבטה זאת סשה. אני נוסעת משדה תעופה. אנחנו מגיעים"; הנאשמת: "ב-20:00 יש לך קליינט שם לא רחוק... הכל טוב. אלכסנדרה נ': בינתיים לא, אבל חושבת שעוד מעט יהיה. הוא צריך לתת כסף? הנאשמת: בטח. 500" (ת/7 עמ' 1-3; ההתכתבות אושרה על ידי אלכסנדרה נ' בעדותה בעמ' 223).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

(ג) האזנות סתר

תמלילי האזנות הסתר מלמדים אף הם על הגעת מעסות לישראל לצורך עבודה עבור הנאשמת באופן ספציפי, ועל חלקה של הנאשמת וכן על הקשר שלה עם הסוכנת. כך, למשל, בשיחה עם הפקידה קורל אמרה הנאשמת: "ההיא לפחות עבדה שם איפשהו, לפחות רקדה איפשהו, **עסקה בסקס** ויודעת לעשות טוב מסאז'... אבל כמובן כסף כמו בישראל הם לא הרוויחו בשום מקום... למה הן מזיינות את המוח? ... שאני כאילו **אקבל אותן לעבודה**... את קבעת שם תמורת אלף דולר, אז לא צריך לזייין לי עכשיו את המוח... היא לא רוצה לתת את הכסף הזה...אחר כך **ז'ארה... זו ששלחה לי את הבחורה**, היא אומרת לי... הם ממציאות, אל תקשיבי להן" (ת/198ה).

כמו כן, בשיחה עם הפקידה תמי אמרה הנאשמת: "**צריכות להגיע שתי בחורות. אחת ממוסקבה, ואחת יושבת בירדן**... התחילו להתקשר אליי מאוקראינה... הבחורות מרוסיה. בעזרת השם שיעברו" (ת/200, שיחה 657).

ובשיחה נוספת עם תמי אמרה הנאשמת: "**והתקשרה לסבטה הזו, ז'ארה, כדי שסבטה ז'ארה תעביר אותה**... אבל בגלל שהיא רצתה אלף דולר אז היא חיפשה לעצמה לבד איזה משהו... ואחר כך כשהיא נקלעה לסיטואציה הזו בירדן... אז היא התקשרה אליה. ועכשיו היא בוכה לי כל יום... כמה סבטה הזו מרוויחה... ולמה לי לתת לה את הכסף הזה" (ת/200, שיחה 806).

(ד) מסמכים נוספים שאליהם הפנתה המאשימה

כרטיס טיסה מזויף נשלח לאלכסנדרה נ' מהמייל של אלכסיי פיסרנקו, שהוא בעלה של הנאשמת, וזאת לצורך יצירת מצג במעבר הגבול שבכוונת אלכסנדרה נ' להישאר בישראל למשך תקופה קצובה (ת/4). ביחס למייל ולמטרתו, ראו עדות אלכסנדרה נ' וכן איות השם "אלכסיי פיסרנקו" בעברית על ידי המתורגמנית מטעם בית המשפט, בעמ' 214; ראו גם עמ' 272, שם רשמה המתורגמנית, לבקשת בית המשפט, על גבי המסמך, את השם בעברית לצד האותיות הקיריליות). יצוין כי **הנאשמת בחקירתה הנגדית לא מסרה הסבר מהימן למסמך האמור וטענה כי אין ראייה לכך שמדובר בבעלה דווקא, והוסיפה כי למסמך לא צורפו תמונה או דרכון**.

תמונה שקיבלה אלכסנדרה נ' מ-סשה הסוכנת (ת/6), שבה מצולמות הסוכנת וכן הנאשמת ובתה של הנאשמת יאנה. הנאשמת טענה שאינה מכירה סוכנת בשם סשה וכי בתמונה מצולמת בחורה בשם ורוניקה. אולם, כפי שבצדק ציינו באי כוח המאשימה (בעמ' 18 לסיכומיהם), מהראיות עולה כי שמה של הסוכנת מאוקראינה שכונתה סשה/אלכסנדרה הוא למעשה ורוניקה (ראו ת/11 עמ' 61, וכן ראו עדותה של תמי לגבי ורוניקה אשר היתה מעורבת בהגעת הנשים מחו"ל).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

(ה) עדות פלטה : אין מחלוקת כי העד פלטה הוא חבר קרוב של הנאשמת. **בבית המשפט העיד פלטה כי ידוע לו שהנאשמת "הביאה" את המעסות לישראל,** אף שבחקירתו הנגדית הסתייג וציין כי לא שמע על כך מפיה של הנאשמת במפורש. משה פלטה הוכרז בבית המשפט כעד עוין לאחר שטען כי הדברים שמסר בחקירה ביחס לכך שהעיסוי כלל "הרפיה ביד" אינם נכונים ונאמרו בלחץ החוקר המשטרתי. **אלא שבנקודה זו, מצאתי להעדיף את עדויותיהן המהימנות של המעסות ואת הדברים שמסר פלטה בחקירתו במשטרה על פני הדברים שמסר פלטה בעדותו בבית המשפט.**

למעשה, כפי שבצדק ציינו באי כוח המאשימה בסיכומיהם (בפסקאות 3-5): "בחינת תיעוד החקירה של מר פלטה וכן התמלילים הנלווים לה, מלמדים כי עדויותיו במשטרה מלאות בסימני אמת, ועולות בקנה אחד עם יתר הראיות בתיק. בנוסף תטען המאשימה, כי ככול ושגו חוקרי משטרה בפעולתם הרי שאין במידת הפגם כדי להביא לפסילת הראיה... מעבר לכך... **העד לא העלה טענה לפיה שיקר בחקירתו כשאמר שהנאשמת הביאה את הנשים מחו"ל, אלא טען כי שיקר רק בעניין שירותי המין... יתרה מזאת, בעדותו בבית המשפט אמר העד כי הוא יודע שהנאשמת היא שהביאה את הבנות מחו"ל... מה שמחזק את המסקנה כי הדברים שמסר במשטרה בעניין זה הם אמת."**

סיכום – האם הוכחו העבירות של קשירת קשר וגרימה לעזיבת המדינה לשם זנות

113. **לסיכום,** מהמקובץ לעיל עולה כי הוכח מעבר לספק סביר שהנאשמת קשרה קשר עם שתי מתווכות מחו"ל, האחת בשם סבטלנה והשניה בשם אלכסנדרה/סשה, אשר שוחחו עם "מעסות פוטנציאליות" והציעו להן לעבוד בעיסוי הכולל הבאת הלקוחות לפורקן מיני, וזאת עבור הנאשמת בישראל. הנאשמת והמתווכות היו בקשר ופעלו בתיאום מלא ובין היתר, הנאשמת עודכנה על הגעתן של מעסות לישראל ואף שוחחה עם אחת מהן עוד כשהיתה בחו"ל, היא העבירה מהמעסות לסוכנות דמי תיווך בסך 1,000 דולר, היא פגשה את המעסות שהגיעו לישראל מיד עם נחיתתן, ואת חלקן אף הסיעה בעצמה משדה התעופה.

למעשה, יש לדחות את טענותיה הבלתי מהימנות של הנאשמת כי כביכול היא לא היתה שותפה לשיח או לקשר בין הסוכנות למעסות ולתובנות שלהן בדבר עיסוקן העתידי בישראל ולא היתה מודעת לכך שהנשים מגיעות לצורך עיסוק בזנות.

מכלול הראיות שפורטו לעיל, לרבות הפעולות אשר ביצעה הנאשמת לעזיבת ארבע המעסות את מדינתן והגעתן לישראל לשם העסקתן בזנות, מלמד על **התנהלות מתוכננת, מתואמת ושיטתית של הנאשמת מול שתי הסוכנות,** שמטרתה גיוס נשים מחו"ל לעבודה בזנות עבור הנאשמת בישראל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הוכח אפוא מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמת גרמה בפועל לארבע המעסות לעזוב את המדינה שבה התגוררו ולהגיע לישראל לשם העסקתן בזנות (ואף הדריכה אותן לבצע "בודי מסאזי" והעסיקה אותן בפועל).

כמו כן, יש לדחות את טענת ההגנה כי לא הוכחו יסודות העבירה של גרימה לאדם לעזוב את מדינתו לשם העסקתו בזנות.

כן יש לדחות את טענת ההגנה כי "חלק מאותן נשים הגיעו לארץ כאשר הן יודעות מראש לצורך מה הן מגיעות ובאיזו עבודה הן מעוניינות לעבוד, ללא כפייה, ללא מצג שווא, הדרך שלהן להגיע אל אותה 'כתובת' הייתה גלויה וידועה... כאשר בכל רגע נתון הייתה להן ברירה במה לעסוק ובמה לא. ובוודאי שלא הנאשמת אחראית על בחירותיהן של אותן נשים, לולא עסקו בכך בארץ היו עוסקות בכך המקומות [צ"ל במקומות] אחרים" (פסקה 31 לסיכומי ההגנה).

זאת, מכיוון שהשאלה מה היו עושות המעסות אלמלא היו מגיעות לארץ על מנת לעבוד עבור הנאשמת והשאלה האם הן היו עובדות בזנות במקום אחר בעולם – אינן רלוונטיות לבחינת אשמתה של הנאשמת. אף העובדה כי המעסות הגיעו לארץ מרצונן החופשי ומתוך בחירה, אינה משליכה על שאלת האשמה של הנאשמת כמי שגרמה להן בסופו של יום לעזוב את מדינתן לצורך עיסוק בזנות ואף העסיקה אותן בפועל מיד לאחר נחיתתן בישראל.

סוף דבר, הוכחו אפוא מעבר לספק סביר הן היסודות העובדתיים והן היסוד הנפשי של מודעות הנאשמת, הן ביחס לעבירה של קשירת קשר אשר באישום הראשון והן ביחס לעבירות של גרימה לאדם לעזוב את מדינתו לשם עיסוק בזנות, אשר באישומים השני עד החמישי.

האישום השישי - אישום המס

114. כאמור, באישום השישי יוחסו לנאשמת ריבוי עבירות של מרמה, לפי סעיף 220(1) ו-5 לפקודת מס הכנסה.

אקדים ואציין כבר כאן כי בשונה (במידה מעטה) מהאמור בכתב האישום, בסיכומי המאשימה בכתב ובעל-פה, הבהירו ב"כ המאשימה כי המאשימה מצמצמת את הסכום הכולל של מחזור ההכנסות של הנאשמת, במהלך התקופה הרלוונטית, לסכום של 4,764,800 ₪, ומכאן שהנאשמת השמיטה במהלך התקופה, לטענת המאשימה, לאחר ניכוי הסכומים בסך 58,000 ₪ שעליהם דיווחה הנאשמת, הכנסות בסכום כולל של 4,706,800 ש"ח (במקום 5,008,000 ₪, כפי הנטען בכתב האישום); וזאת, בהתבסס על הראיות שהוגשו מטעם המאשימה במהלך המשפט ועל סיכום העדויות של העדות דלהלן, שהעידו מטעם המאשימה: תמי, קרולינה אלה, יקטרינה, אליזבטה ואירנה ג'; והכל – כמפורט בטבלה שבעמ' 23 לסיכומי המאשימה בכתב (להלן: "טבלת המאשימה" או "התחשיב").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

המסגרת הנורמטיבית

115. סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, המעגן את העבירה של מרמה, קובע כי:
"אדם אשר במזיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס, עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו – ... ; ואלו הן:
(1) השמיט מתוך דו"ח על פי הפקודה כל הכנסה שיש לכללה בדו"ח;
...
(5) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן"
116. כפי שהובהר בספרות ובפסיקה, מדובר בעבירת מטרה התנהגותית.
בחלופה שבסעיף 220(1) לפקודה, הרכיב ההתנהגותי שביסוד העובדתי הוא ההשמטה של הכנסה שיש לכלול בדו"ח.
המונח "הכנסה" פורש בפסיקה כהכנסה-ברוטו ולא כהכנסה-נטו החייבת במס.
[ראו: ע"פ 80/64 הר-שלום נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יח(3) 694, 696-697 (1964); ע"פ 63/71 קרבונרו נ' מדינת ישראל, פ"ד כז(1) 763, 765-766 (1973); ע"פ 3806/16 בלטי נ' מדינת ישראל, בפסקה 58 לחוות-דעתו של כב' השופט י' אלרון (23.5.2019) (להלן: "עניין בלטי").]
בחלופה לפי סעיף 220(5) לפקודה, הרכיב ההתנהגותי הוא שימוש במרמה, ערמה או תחבולה.
המטרה בשתי החלופות הנ"ל של העבירה היא להתחמק ממס או להפחית את נטל המס.
היסוד הנפשי בשתי החלופות הוא כוונה מיוחדת להתחמק ממס, או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס.
[ראו: ע"פ 1182/99 הורביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 1, 70-71 (2000); ע"פ (ת"א) 70796/04 שגיא נ' מדינת ישראל, בפסקאות 13-16 (8.12.2005); גיורא עמור, טלי ירון ורועי פלר, עבירות מס ועבירות הלבנת הון 243-241 (2019)].

מן הכלל אל הפרט

117. במקרה דנא, לטענת המאשימה, במהלך כל התקופה הרלוונטית דיווחה הנאשמת לרשות המיסים על הכנסות בסכום כולל של 58,000 ₪ בלבד, תוך שהשמיטה סכום כולל של כ-4.7 מיליון ₪.
כמו כן, נטען כי מסירת דו"ח לא נכון לרשויות המס תוך השמטת חלק גדול מהכנסותיה של הנאשמת, יש בה כדי ללמד על הכוונה של הנאשמת להשתמש ממס (ראו עמ' 24 לסיכומי המאשימה). כן נטען כי העובדה שהנאשמת הצהירה בכזב, במודע ובגלוי על הכנסה (כמעט) אפסית – מלמדת כי מטרתה היתה להתחמק מתשלום מס (שם).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

עוד נטען כי הנאשמת לא ניהלה ספרי חשבונות, לא תיעדה כנדרש את הכנסותיה, וכספי הכנסותיה לא נכללו בדו"חות שהגישה לרשות המיסים למעט כאמור סכום של 58,000 ₪. **על כן נטען, שמתקיימים יסודות העבירה** של אישום המס, הן בשל השמטת הכנסות מדו"ח והן בשל שימוש במרמה, עורמה ותחבולה – והכל, בכוונה לחמוק ממס.

מנגד, לטענת הסניגור, יסודות עבירת המס כלל לא הוכחו, כלל לא היה לנאשמת עסק של בתי בושת בדירות ולא היו לה ההכנסות הנטענות בכתב האישום וממילא היא לא השמיטה כל הכנסה ובניגוד לנטען בכתב האישום היא לא השתמשה בכל תחבולה, מרמה או ערמה; כן הודגש כי "מדובר בהליך פלילי שבו נדרשת רמת ודאות והוכחה מעבר לספק סביר" (פסקה 1 לסיכומים המשלימים).

אלא שבמקרה דנן הוכח מעבר לספק סביר, כמפורט לעיל, כי בתקופה הרלוונטית ניהלה הנאשמת עסק של בתי בושת בדירות וכן הוכח מעבר לספק סביר כי היא הפיקה מהעסק האמור הכנסות בסכומים גבוהים שלא דווחו לרשויות המס בכוונה להתחמק מתשלום המס כדין. בין היתר, הוכח מעבר לספק סביר כי כל לקוח שילם סכום של 250 ₪, שמתוכו קיבלה המעסה 100 ₪ והיתרה הועברה על ידה לנאשמת.

יודגש כי הכנסותיה של הנאשמת הן הסכום הכולל של דמי האתנן שהתקבל מהלקוחות במהלך כל התקופה הרלוונטית.

אף שבפועל המעסות הותירו בידן 100 ₪ מהתשלום ששילם כל לקוח והעבירו לנאשמת את היתרה בסך 150 ₪, אין המשמעות של עובדה זו כי הכנסותיה של הנאשמת הסתכמו בהכפלת 150 ₪ בלבד במספר הלקוחות.

ההתנהלות במזומן (לרבות קבלת דמי האתנן במזומן ומסירת השכר למעסות במזומן) מובנת בין היתר לנוכח השירות הבלתי חוקי שניתן בעסק; וברי כי מאחר שההתנהלות כולה נעשתה במזומן, פרקטית לא היה טעם להעביר את כלל ההכנסות ששילמו הלקוחות, מהמעסות לנאשמת על מנת שזו תפריש להן את שכרן ותחזיר להן חלק נכבד מתוך הסכום שקיבלה.

מכל מקום, הראיות שהובאו על ידי המאשימה מלמדות באופן מובהק כי **השליטה בהכנסות מהעסק של בתי הבושת בדירות, לרבות בכל הכספים ששילמו הלקוחות, היתה של הנאשמת בלבד.** המעסות לא היו "פריילנסריות" כטענת ההגנה ואף לא "שותפות" של הנאשמת בעסק, **אלא עובדות של הנאשמת אשר פעלו על פי התנאים (לרבות הכספיים) שהוכתבו על ידה –** הנאשמת החליטה על גובה דמי האתנן, על שכרן של המעסות, על המקום שבו יניחו המעסות את הכסף עבורה ועוד.

גם התוכן של **תמלילי האזנות הסתר**, שהובאו בהרחבה לעיל, עולה בקנה אחד עם המסקנה האמורה; כך, הנאשמת אמרה לשתיים מהמעסות שביקשו לעבוד אצלה כי **"אני משלמת 100**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

שקל", והכוונה היא לתשלום שמשלמת הנאשמת לכל מעסה עבור הטיפול בכל לקוח, מתוך התשלום בסך 250 ₪ שמשלם הלקוח (ראו ת/31 וכן נ/2 שיחה 44).

לנוכח האמור, שכרן של המעסות מהווה "הוצאה" של הנאשמת מתוך כלל הכנסותיה; **ובהתאם לפסיקה שנזכרה לעיל בדיון במסגרת הנורמטיבית,** ובניגוד לטענת ההגנה, **אין לנכות את ההוצאה עבור שכר המעסות מתוך ההכנסה של הנאשמת.**

למעשה, **הנאשמת כלל לא הצביעה על מקורות הכנסה משמעותיים במהלך התקופה הרלוונטית. כפי שבצדק ציין ב"כ המאשימה:** "הנאשמת מצפה שנאמין שהיא חיה מהאוויר? במשך שנים היא שוכרת 7 דירות, מוציאה עשרות אלפי שקלים על טוטו ו-ווינר ומחזיקה ברכב מסוג ב.מ.וו, מחזיקה תיקים ותכשיטים, שעונים ודירה שרכשה באוקראינה, כל זה מאיפה?!" (עמ' 1319 לפרוטוקול).

כאן המקום לציין כי בעדותה בבית המשפט טענה הנאשמת, בין היתר, כי היא כלל לא ניהלה עסק של בתי בושת ולא הפיקה הכנסות מעסק כאמור וכי הדו"חות שהגישה למס הכנסה במהלך התקופה הרלוונטית הם דו"חות אמת.

אלא שעדותה של הנאשמת היתה, גם ביחס לכל הנוגע לעבירת המס – בלתי מהימנה, מתחמקת ומיתממת, לרבות טענות הנאשמת כי כביכול היא אינה זוכרת את מקורות ההכנסה שלה בתקופה הרלוונטית ואת היקף הכנסותיה וכי חוויית המעצר הממושך מקשה עליה להיזכר בפרטים (ראו עמ' 1182-1186 לפרוטוקול).

118. **באשר לסכום שנטען על ידי המאשימה כי הושמט על ידי הנאשמת, טענה ההגנה כי הטבלה**

שערך דרור כהן (ת/190) "לא משקפת בעליל את היקף הפעילות... המכפלות של המספרים לא נכונות מכיוון שאנחנו לא יודעים אם זה היה כל יום, אם היתה שישי שבת, חגים... המחברות שהמאשימה הסתמכה עליהן משקפות עפ"י אותן עדות שהן עבדו במקומות אחרים ללא קשר לנאשמת... והמאשימה לא הוכיחה מעבר לספק סביר, שמדובר בהיקף כזה של פעילות, כשזה בלי יום אחד של חופשי" (עמ' 1322); **ב"כ הנאשמת הטעים כי "אנו כופרים בעובדה שהיא היתה מעסיקה... מי שגבה את הכסף ומזה הפרישו לנאשמת אלה העובדות" (עמ' 1326).**

עם זאת, ב"כ הנאשמת לא חלק על כך שעל פי הפסיקה, המונח "הכנסה" אינו לאחר קיזוז הוצאות (ראו עמ' 1325 לפרוטוקול).

מנגד, באי כוח המאשימה הטעימו כי המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשמת על בסיס גרסת הפקידות והיומנים של חלקן אשר הוגשו כראיות במשפט, בדבר שכרן, שנגזר ממספר הלקוחות שפקדו את בתי הבושת: "התחשיבים שנערכו על מנת לאמוד את היקף ההכנסות כאמור התבססו על שני אדנים מרכזיים, האחד, היומנים שניהלו חלק מהפקידות בבתי הבושת, והשני שכר של הפקידות, לגביו העידו ושחושב על פי מספר הלקוחות שפקדו את בתי הבושת עליו היו אחראיות"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

(עמ' 21 לסיכומי המאשימה); וכן הוטעם כי התחשיב שערך דרור כהן (ת/190) משמש ככלי עזר בלבד (שם, בעמ' 24).

על פי טבלת המאשימה ובהתאם להודעות הפקידות, המחזור הכולל המיוחס לנאשמת בתקופה הרלוונטית עמד על 4,764,800 ₪ (ראו עמ' 23 לסיכומי המאשימה).

באי כוח המאשימה הבהירו כי "התחשיב נערך על בסיס העובדה כי העדות שהועסקו כפקידות בבתי בושת קיבלו 25 ₪ מכל לקוח ושהתשלום מהווה עשרה אחוז מסך התשלום שהתקבל, היינו, עלות הטיפול היא 250 ₪ שמתוכו 25 ₪ קיבלה הפקידה... ערכי השכר שחושבו הן ערכי המינימום שמסרו העדות במהלך עדותן בבית המשפט... עדות שמסרו שכר שבועי שכרן הוכפל על בסיס של 4.3 שבועות בחודש... יומני הפקידות... מלמדים כי תחשיב זה... שמרני באופן קיצוני ביחס להכנסת האמת של הנאשמת" (עמ' 22 לסיכומי המאשימה; ההדגשה בקו במקור).

119. **להלן אתייחס לראיות הרלוונטיות שהובאו על ידי המאשימה, לרבות עדויותיהן של הפקידות והיומנים שכתבו חלקן.**

בטרם אתייחס לתוכן העדויות של הפקידות ולתוכן היומנים, אקדים ואבהיר כי ההכנסות של הנאשמת חושבו לפי הסכומים המינימליים שמסרו הפקידות, באופן שהכנסותיה של הנאשמת (בסך 250 ₪ מכל לקוח) היו למעשה פי 10 משכר הפקידות (25 ₪ לכל פקידה, מהסכום ששילם כל לקוח); וכן כי כל סכום של הכנסה שבועית שעליו מסרה כל פקידה הוכפל פי 4.3 לצורך חישוב ההכנסה החודשית.

(א) יקטרינה העידה כי שכרה השבועי כפקידה נע בין 500-800 ₪ (עמ' 864, 879 לפרוטוקול). דהיינו, על פי עדותה של יקטרינה, הכנסותיה של הנאשמת בתקופת העסקתה של יקטרינה, מהדירות שבהן הועסקה, נע בין 5,000-8,000 ₪ בשבוע.

עדותה של יקטרינה נתמכת ביומן שערכה (ת/179) המתעד כ-5.5 חודשי פעילות מתוך כ-11 חודשים שבהם הועסקה על ידי הנאשמת (ראו עדותה בעמ' 881, 883 לפרוטוקול), בעוד שבטבלת המאשימה צוין כי מדובר ב-14 חודשי העסקה.

לפיכך, סך ההכנסות שהפיקה הנאשמת מהפעילות בדירה שבה עבדה יקטרינה כפקידה עמד על כ-5,000 ₪ (בשבוע) X כ-4.3 (שבועות בחודש) X 11 (חודשים) = 236,500 ₪.

(ב) באשר לפקידה אליזבטה, הסכימו באי כוח הצדדים ששכרה החודשי של אליזבטה עמד על כ-4,000 ₪ בתקופת העסקתה על ידי הנאשמת (עמ' 1131 לפרוטוקול).

לפיכך, הכנסותיה של הנאשמת בתקופת העסקתה של אליזבטה מהפעילות בדירות שבהן הועסקה עמד על כ-40,000 ₪ בחודש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

יצוין כי ביומן שערכה אליזבטה (ת/177) תועדו מספר ימי פעילות מתוך חמישה או שישה חודשים (כאמור בעדותה בעמ' 824), בעוד שבטבלת המאשימה צוין כי מדובר ב-15/13 חודשי העסקה).

לפיכך, סך ההכנסות שהפיקה הנאשמת מהפעילות בדירות שבהן עבדה אליזבטה כפקידה עמד על 40,000 ₪ (בחודש) X 5 (חודשים) = 200,000 ₪.

(ג) תמי, אשר היתה פקידה מרכזית ועבדה עבור הנאשמת במשך תקופה של חמש שנים (ראו עדותה בעמ' 969-981 לפרוטוקול), לא זכרה בעדותה סכומים מדויקים, אך העריכה כי השתכרה "בין אלפיים לחמש לארבע לשלוש... כב' הש' מ. לוי: הסכומים שאמרת מתייחסים לאיזו תקופה? העדה, ת. גרינברג: שבוע" (עמ' 976 לפרוטוקול).

חישוב הכנסות הנאשמת על פי עדותה של תמי גבוה מהסכום המיוחס לנאשמת בטבלת המאשימה; לפיכך ייקבע כי סך ההכנסות שהפיקה הנאשמת מהפעילות בדירות שבהן עבדה תמי כפקידה עמד על – 3,139,000 ₪ (הסכום הנטען בטבלת המאשימה).
נוסף על האמור, התייחסה תמי בעדותה ליומן/מחברת שערכה (ת/201) המתעד כשנה וחצי של פעילות בשתי דירות (עמ' 977-979).

(ד) בהודעות של הפקידה אירנה בחקירתה במשטרה אשר הוגשו בהסכמה (עמ' 903 לפרוטוקול), מסרה אירנה כי הועסקה על ידי הנאשמת במשך חמישה חודשים וששכרה החודשי עמד על כ-3,000-4,000 ₪ (ראו ת/183 עמ' 6). דהיינו, על פי הודעותיה של אירנה, הכנסותיה של הנאשמת בתקופת העסקתה של אירנה, מהדירה שבה הועסקה, עמדו על כ-30,000 ₪ בחודש.

לפיכך, סך ההכנסות שהפיקה הנאשמת מהפעילות בדירה שבה עבדה אירנה כפקידה, עמד על 150,000 ₪ (כ-30,000 ₪ (בחודש) X 5 (חודשים)).

(ה) קרולין העידה כי הועסקה כפקידה על ידי הנאשמת במשך כ-8-9 חודשים (עמ' 931 לפרוטוקול), בעוד שבטבלת המאשימה צוין כי מדובר ב-17 חודשי העסקה, והשתכרה סכומים משתנים: "היו שבועות שהייתי מקבלת 800 ₪ בשבוע ויש שבוע שהייתי מקבלת 1500 ₪ בשבוע, זה נורא משתנה" (עמ' 936 לפרוטוקול); דהיינו, על פי עדותה של קרולין, הכנסותיה של הנאשמת בתקופת העסקתה של קרולין, מהדירה שבה הועסקה, נע בין 8,000-15,000 ₪ בשבוע. לפיכך, סך ההכנסות שהפיקה הנאשמת מהפעילות בדירה שבה עבדה קרולין כפקידה עמד כ-275,200 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

120. ביחס לעדויות של הפקידות קרולין, תמי, יקטרינה, אליזבטה ואירנה (להלן: "חמש הפקידות") **נטען על ידי הסניגור** כי "למעלה מן העובדה שרובן ככולן עומדות לדין בעצמן והיה להן אינטרס ברור בזמן אמת להפליל את הנאשמת, הרי שהן מעידות על סכומים נקודתיים... ללא כל ביסוס עובדתי מוצק... המאשימה לא הוכיחה, לא כל שכן מעבר לספק סביר כי הדירות פעלו ברציפות ולאורך כל התקופה באותה עצימות, ובאותם היקפים" (שם בפסקאות 2-3).

מנגד, באי כוח המאשימה טענו כי "... מדובר בהערכת חסר, ואם לא כך החוטה יוצא נשכר, שאותו אדם שלא מנהל ספרים ולא מתעד את הכנסותיו ולא פועל עפ"י החוק לא ניתן יהיה להרשיע אותו או לאמוד את היקף הכנסותיו?... תיקי מס מתנהלים כעניין שבשגרה. במקרים כגון זה בו לא מבוצע שום רישום ושום תיעוד, עורכים תחשיב מינימלי של ההכנסות... הפקידות שהעידו מכסות כמעט את כל הדירות בכל התקופה" (עמ' 1320 לפרוטוקול).

עוד נטען על ידי המאשימה כי "המתלוננות העידו בדבר נהלי התיעוד של כניסת ויציאת לקוחות מבתי הבושת, ותיארו שבעת כניסת לקוח היו שולחות מסרון ובו הסימן 'פלוס' לפקידה וביציאתו מהדירה היו מעדכנות את הפקידה על ידי שליחת סימן 'מינוס', וכך ידעה הפקידה ללוות את הגעת הלקוחות לדירה... הפקידות גם הן העידו על אודות נהל זה, על רישומיהן שערכו במחברות ועל הדיווח לנאשמת על כמות הלקוחות שפקדו את בית הבושת באותו היום... על בסיס דיווחים אלו שולמו המשכורות למתלוננות וכן לפקידות ומשכך הנאשמת למעשה 'אימצה' את הנתונים שיש ביומנים ולא טענה למרמה, שכן היא קיבלה את התקבולים ויכלה לוודא את אמיתות התוכן של היומנים. לאור האמור לעיל תטען המאשימה שהיומנים מהווים ראיה מוסדית, בהתאם לסעיף 35 לפקודת הראיות... ותבקש לקבוע כי מדובר בראיה קבילה לצורך אמיתות תוכנם" (עמ' 21 לסיכומי המאשימה).

121. **בפועל**, הנאשמת לא ניהלה ספרי חשבונות ולפיכך ברי כי אין אפשרות לחשב באופן מדויק את סכום ההכנסות שאותו השמיטה הנאשמת בכוונה להתחמק ממס.

עם זאת, ניתן בהחלט להסתמך על עדויותיהן המהימנות של הפקידות בקשר לתקופת העסקתן ולשכר ששולם להן, במיוחד כשהעדויות נתמכות ביומנים שנרשמו בזמן אמת על ידי חלק מהפקידות ואשר נתפסו במהלך החקירה, אף אם מדובר ביומנים המתייחסים לתקופה מוגבלת. זאת ועוד, ב"כ הנאשמת העלה טענות שונות באשר לחישוב שערכה המאשימה; עם זאת, **לא הוצג תחשיב אחר העולה, לשיטת ההגנה, מעדויות חמש הפקידות או מהיומנים שנערכו על ידי חלקן. כמו כן, יש לדחות את טענת ב"כ הנאשמת** כי בתחשיב שערכה המאשימה לא נלקחו בחשבון ימי חופשה, סופי שבוע, הפסקות במהלך היממה והגעת לקוחות בתדירות משתנה, כיוון שהתחשיב אינו מתבסס על שכר יומי או שעתי אלא על שכר שבועי או חודשי (ממוצע, "סדר גודל") שבו נקבו המעסות בעדויותיהן וחישוב כזה לוקח בחשבון את ההפוגות בקבלת לקוחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

122. נוסף על האמור טען הסניגור לאכיפה בררנית בעבירת המס: "אותו כסף שהם טוענים ששולם לאותה אישה שעבדה בזנות, למה היא לא נישומה?... בסוגיה זו רק הנאשמת על המוקד" (עמ' 1326).

מנגד, הוטעם על ידי ב"כ המאשימה כי "כתבי האיטום שהגשנו הן רק נגד הפקידות ולא נגד המעסות כי המדיניות של התביעה היא שלא לנקוט בהליכים כנגד קורבנות של עבירות זנות... ואני מפנה להנחיות פרקליט המדינה שבה רשום בבירור שאנחנו לא אוכפים כנגד קורבנות עבירות זנות אלא אם יש נסיבות חריגות ביותר" (עמ' 1326).

בפועל, ההשוואה שעשתה ההגנה בין הנאשמת למעסות אינה במקומה, לנוכח מעמדן של המעסות כקורבנות זנות לעומת מעמדה של הנאשמת כמנהלת עסק של בתי בושת.

123. העולה מן המקובץ הוא שהוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת כלל לא ניהלה ספרי חשבונות או כל רישום של הכנסותיה, בכל התקופה הרלוונטית וכן כי השמיטה הכנסות שהפיקה מהעסק של בתי בושת בדירות, במהלך התקופה, בסכום כולל של 3,942,700 ₪ – על פי חישוב מינימלי, כנדרש בפלילים – וזאת לאחר ניכוי הסכום הכולל שעליו דיווחה הנאשמת לרשויות המס במהלך התקופה בסך 58,000 ₪ מסכום ההכנסות הכולל בסך 4,000,700 ₪ (שהוא הסכום הכולל של ההכנסות במהלך התקופה, על פי העדויות של חמש הפקידות, כמפורט לעיל); והכל, בכוונה להתחמק מתשלום מס.

סוף דבר, הוכחו אפוא מעבר לספק סביר הן היסוד העובדתי של עבירת המס של מרמה המיוחסת לנאשמת באישום השישי והן היסוד הנפשי של מודעות הנאשמת ביחס לעבירה.

האישום השביעי - האישום בדבר הלבנת הון

124. כזכור, במסגרת האישום השביעי יוחסו לנאשמת ריבוי עבירות של הלבנת הון: הלבנת הון אסורה, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות); והלבנת הון אסורה, לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).

המסגרת הנורמטיבית

125. סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון קובע כי:

- (א) העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בחוק זה – רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו – ... :
- (1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה;
- (2) רכוש ששימש לביצוע עבירה;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

(3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה;

(4) רכוש שנעברה בו עבירה.

(ב) (1) העושה פעולה ברכוש או המוסר מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7 או 8א או כדי שלא לדווח לפי סעיף 9, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, לפי הסעיפים האמורים, דינו – ...

כפי שהובהר בפסיקה ובספרות, מדובר בעבירת מטרה התנהגותית. במסגרת היסוד העובדתי של העבירה שבסעיף 3(א), נכלל רכיב התנהגותי שהוא "העושה פעולה" ב"רכוש אסור".

"פעולה ברכוש" מוגדרת בסעיף 1 לחוק איסור הלבנת הון: "הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא ויצירת נאמנות, וכן ערוב של רכוש אסור עם רכוש אחר, גם אם הוא אינו רכוש אסור".

המונח "רכוש" מוגדר אף הוא בסעיף 1: "מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרווחי רכוש כאמור".

לעבירה זו נדרש גם רכיב נסיבתי: הפעולה נעשתה ב"רכוש אסור" – מונח אשר מוגדר בסעיף עצמו, לאמור: "רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4)", דהיינו: (1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה; (2) רכוש ששימש לביצוע עבירה; (3) רכוש איפשר ביצוע עבירה; (4) רכוש שנעברה בו עבירה".

סעיף 2 לחוק איסור הלבנת הון, אשר כותרתו היא "עבירת מקור", מגדיר אותה כ"עבירה כמפורט בתוספת הראשונה".

במסגרת התוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון נכללות, בין היתר, העבירות הבאות: "עבירות הקשורות למעשי זנות לפי סעיפים 199, 201, 202, 203, 203ב, 204 ו-205 לחוק העונשין"

בעבירה זו נדרשת כוונה מיוחדת – כוונה להסתיר: "במטרה להסתיר או להסוות את מקורו של הרכוש".

[ראו: ע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל, בפסקה 31 לפסק-דינה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז (12.8.2012); ע"פ 8345/15 אוחנה נ' מדינת ישראל, בפסקה 20 (19.9.2017)].

בפסיקה נקבע גם כי היקף הרכוש האסור כולל את התקבולים בעקבות העבירה וכי אין מתחשבים בהוצאות שהוציא העבריין: ע"פ 2333/07 תענך נ' מדינת ישראל, בפסקה 265 (12.7.2010); ע"פ 4980/07 כהן נ' מדינת ישראל, בפסקה 34 (4.11.2010); ע"פ 6339/18 בלווא נ'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מדינת ישראל, בפסקה 27 לחוות-דעתו של כבוד השופט ע' פוגלמן (15.1.2020); דנ"פ 2168/20 בלוא נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (17.6.2020).

העבירה אשר בסעיף 3(ב), שאף היא **עבירת מטרה התנהגותית**, מגלמת בתוכה שני רכיבים התנהגותיים חלופיים: **העושה פעולה ברכוש אן המוסר מידע כוזב**. לעניין עבירה זו, לפי סעיף 3(ב), אין דרישה בחוק כי הרכוש יהא רכוש אסור. לעבירה זו נקבעו שלוש מטרות חלופיות: שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7 או 8 אן כדי שלא לדווח לפי סעיף 9, אן כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, לפי הסעיפים האמורים. היסוד הנפשי הוא מחשבה פלילית של מודעות. [ראו והשוו: ע"א 9796/03 שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 397, 419-408 (2005); ע"פ 3395/06 כהן נ' מדינת ישראל, בפסקאות 13-16 (30.4.2007); ע"פ 2710/16 חייא נ' מדינת ישראל, בפסקאות 11-17 (27.6.2018)].

מן הכלל אל הפרט

126. **לטענת המאשימה**, בתקופה הרלוונטית עשתה הנאשמת פעולות שיטתיות ועקביות במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הרכוש האסור בעבירות, את בעלותה ברכוש ואת הפעולות הנעשות בו, לשם שימוש עתידי בו, וזאת בין היתר על ידי התנהלות במזומן בלבד עבור כלל הוצאות בתי הבושת, על ידי השתתפות במשחקי מזל ורכישת כרטיסי הגרלה מתוך הרכוש האסור וגריפת כספי זכיות כתוצאה מכך לחשבונה הפרטי, וכן על ידי שימוש במשכורות ובתלושי משכורת פיקטיביים ועל ידי מתן הלוואות וביצוע השקעות עם אחרים (עמ' 26 לסיכומי המאשימה). עוד טענה המאשימה כי על מטרות ההסתרה וההסוואה ניתן ללמוד ממגוון הדרכים והשיטות שבהן נקטה הנאשמת על מנת להתחמק ממתן דין וחשבון נכון לרשום המס לגבי מקור הכספים ובעליו (שם, בעמ' 29 וכן בעמ' 1320 לפרוטוקול).

בא כוח המאשימה הדגיש, בדיון הסיכומים המשלימים בעל פה, כי "אין דרישה כזו כמו שחברי מציין בסיכומיו שההון יהפוך ללבן, היינו חוקי שניתן להשתמש בו, הסעיף מדבר על כך שאם אתה מבצע פעולה ברכוש אסור שהמטרה שלך היא להסתיר או להסוות את מקורו, מקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו, אתה מבצע עבירה של הלבנת הון... הנאשמת פועלת גם במובן "העממי"... וגם היא פועלת בכל עיסוקיה במזומן" (עמ' 1321 לפרוטוקול).

ביחס לסעיף 3(ב) נטען כי "גם בסעיף 3(ב) כל פעולה ברכוש עונה על יסודות העבירה. הסעיף מנוסח באופן כללי ביותר, במטרה ללכוד מגוון של התנהגויות שיש בהם כדי להכשיל את חובת הדיווח. בנוגע לטענה של חברי מה מקור הכספים, אומר שראשית שהלכה היא שברגע שערבבת כסף שחור שמקורו בעבירה, עם כספים חוקיים לצורך העניין, חזקה היא שכל הכספים מקורם בעבירה. אבל, במקרה שלנו הסיטואציה היא הרבה יותר פשוטה, כי אנו יודעים שהנאשמת מתפרנסת ומרוויחה כסף שמקורו אך ורק בעבירה. הנאשמת לא הביאה ולו בדל ראיה לגבי השתכרות שלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מאיזה שהוא אפיק 'לבן'. בהקשר הזה לא יכולה לעמוד לה טענה שמקור הכספים הוא חוקי, היא לא יכולה לכפור במקור" (שם).

127. **מנגד, לעמדת ההגנה,** "המאשימה לא הוכיחה ולו בשמץ את אשמת הנאשמת בעבירת הלבנת הון... גם אם נניח שהנאשמת הפיקה הון שחור... אין אף ראייה בתיק המצביעה על מסלול ברור שהכסף עבר מכיסו של הלקוח אל הנאשמת ומשם להלבנתו... עצם השימוש במזומן לא מעיד על הלבנת הון הגם שחלק גדול מהתשלומים שהוצאו על הדירות הנטענות, לרבות תשלומי ארנונה, חשמל וכו' שולמו בכרטיסי אשראי... גם אם קיימים תשלומי שכירות במזומן, הרי מדובר בסכומים קטנים בהיקפם – סכומים שלא הוצהרו כהוצאות על מנת להלביןם ועל כן לא בהכרח מעידים על פעולת הלבנה שכן... היו שחורים ונותרו שחורים. גם השתתפותה של הנאשמת במשחקי המזל, אין בהם כדי ללמד על פעולה של הלבנת הון... כספי התמורה מהזכייה מעולם לא דווחו למס הכנסה ככספים שאינם כספי זכייה... המאשימה לא הוכיחה כי כל המקורות של כרטיסי הזכיה הנם מבתי הבושת... קבלת המשכורות הפיקטיביות ייתכן ומצביעה על עבירה אחרת... אולם בוודאי לא עבירה של הלבנת הון... הגם שמטרתם של קבלת התלושים הייתה על מנת לעזור לחבר" (עמ' 2-4 לסיכומי ההגנה המשלימים).

עוד נטען על ידי ב"כ הנאשמת כי "בעניין העבירה של הלבנת הון, אתייחס לדברי חברי, סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון מדבר על פעולה ברכוש אסור. חבריי עד לרגע זה לא הצביעו ברף הנדרש מה היא אותה פעולה ברכוש אסור. חברי נתלה במילוי טפסי הווינר כדרך להלבנת ההון, חברי היה צריך להוכיח שהכסף שנלקח או הופק מבתי הבושת היה הכסף באמצעותו בוצעה הפעולה באותו רכוש אסור. חברי לא הוכיח שמילוי הטופס הראשון של הווינר, כאשר אדם ממלא טופס ווינר וזוכה איך חברי הוכיח שלא מכספי הזכייה נרכשו כרטיסים נוספים של ווינר, ובוצעו זכויות נוספות מאותם כרטיסים. התביעה לא הוכיח שמקור הכסף מלכתחילה הוא בתי הבושת, צריך להראות קשר ביניהם. זה שאדם מקבל תלושים פיקטיביים לא אומר שיש קשר בין זה לבין בתי הבושת, זה מראה על התנהלות בפני עצמה אך זה לא בהכרח קשור להלבנת הון. הסכומים לא אותם סכומים. אם ניקח את כל כרטיסי הווינר שהיא זכתה בהם, זה לא הסכום שהיא הרוויחה בבתי הבושת. התביעה לא הוכיחה את יסודות העבירה. יתכן שהנאשמת לוותה 10 ש' מחבר מילאה ווינר וזכתה ב-100,000 ש'. התלושים הפיקטיביים נועדו לעזור לאדם אחר, אדוארד שהעיד והסביר את המניע שלו להפיק תלושי שכר פיקטיביים לנאשמת וזה בלי קשר לבתי הבושת. ההתנהלות במזומן היא כשלעצמה לא הלבנת הון. לכן אני טוען שהמאשימה לא הוכיחה את העבירה ואבקש לזכות אותה גם מעבירת המס ועבירת הלבנת ההון" (עמ' 1326-1327 לפרוטוקול).

128. **בפועל,** כאמור, העבירות של סרסרות, פרסום שירותי זנות, הבאת אדם לידי זנות, החזקת מקום לשם זנות והשמטת הכנסה שביצעה הנאשמת כמפורט לעיל – מהוות **עבירות מקור** לפי התוספת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הראשונה לחוק איסור הלבנת הון; לפיכך, ההכנסה בסך כ-4 מיליון ₪ שהפיקה הנאשמת כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל מהווה "רכוש אסור".

129. **כפי שיפורט להלן וכפי שבצדק טענה המאשימה, הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת אכן ניהלה את כספיה במזומן:** דמי האתנן התקבלו במזומן; הנאשמת ביצעה הוצאות במזומן; הנאשמת קיבלה לחשבונה סכומים בתמורה להלוואות שנתנה במזומן; היא מילאה טופסי טוטו ו"ווינר" במזומן; וקיבלה משכורות פיקטיביות תמורת מזומן.

העובדה שדמי האתנן נגבו במזומן עולה מעדויות המעסות (שהובאו לעיל בהרחבה) וכן מהודעות של לקוחות שהוגשו בהסכמה ובהן בין היתר **ת/131** שורה 23, **ת/136** שורה 96, **ת/137** שורה 99, **ת/138** שורה 98, **ת/139** שורה 94, **ת/140** שורה 111, **ת/141** שורה 109, ו-**ת/142** שורה 110.

כמו כן, הוכח מעבר לספק סביר כי דמי השכירות עבור הדירות שולמו במזומן: כך, בעלי הדירות מסרו בהודעותיהם במשטרה (אשר הוגשו בהסכמה) כי הנאשמת מסרה להם שיקים כבטחונות אך בפועל פדתה את השיקים ושילמה במזומן (**ת/158** עמ' 3, **ת/159** עמ' 2, **ת/160** עמ' 2, **ת/162** עמ' 2, **ת/163** עמ' 2). במספר מקרים שולמו דמי השכירות בהעברות בנקאיות על ידי יוסף, כנגד תשלום מזומן על ידי הנאשמת (עדות יוסף בעמ' 1074-1075).

בניגוד לטענת ההגנה, **אין מדובר בסכומים "קטנים בהיקפם" כי אם בסכומים מצטברים משמעותיים** ששולמו במהלך התקופה הרלוונטית.

כמו כן, אין לקבל את הטענה שהובאה לעיל על ידי הסניגור שלפיה התשלומים במזומן של דמי השכירות על ידי הנאשמת "לא בהכרח מעידים על פעולת הלבנה שכן... היו שחורים ונותרו שחורים".

הוכח גם מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמת נתנה הלוואות במזומן, אשר הוחזרו לחשבון הבנק שלה: יוסף העיד כי בעשרה מקרים שונים הוא קיבל מהנאשמת 8,000 ₪ במזומן כהלוואה, שאותה החזיר לחשבון הבנק שלה. עם זאת, באי כוח המאשימה הדגישו בסיכומים כי "ניתוח חשבון הבנק של הנאשמת מלמד, כי בניגוד לאמור, מר אברהם ביצע העברות לחשבונה של הנאשמת בסך 150,000 ₪ (**ת/190** עמ' 5 ס' 3)" (עמ' 27 לסיכומים).
אכן, בתחשיב שערך דרור כהן (**ת/190**) צוין כי יוסף העביר לנאשמת כ-150,000 ₪ במצטבר.

עוד הוכחה מעבר לספק סביר רכישת כרטיסים של משחקי מזל באופן שיטתי: יוסף, חברה של הנאשמת, העיד כי במשך כשנה וחצי או שנתיים הוא הימר יחד עם הנאשמת באמצעות טפסי "ווינר" וכי הנאשמת השקיעה בין 10,000-15,000 ₪ בשבוע (עמ' 1084-1085 לפרוטוקול); ואילו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

צחי אליאסי, שאצלו נהגו הנאשמת ויוסף להמר, העיד תחילה כי הנאשמת השקיעה כ-10,000 ₪ בשבוע אך לאחר שהוצגה לו הודעתו במשטרה הוא תיקן את הסכום ל-30,000 ₪ בשבוע. על היקף ההימורים ניתן ללמוד גם מאישור לנאשמת על תשלום זכויות של המועצה להסדר ההימורים בספורט, בסך 456,280 ₪ (ת/187).

מכל מקום, הנאשמת לא הכחישה בעדותה כי היא מילאה במזומן טפסי טוטו/ווינר רבים (ואף גרפה זכויות מרובות). **עם זאת, לטענת הנאשמת**, מקור הכספים היה מעסק לגיטימי או מכספי זכויות קודמות ואין מדובר בכספים שהופקו מעסק של בתי בושת. **למעשה**, כאמור לעיל, עדותה של הנאשמת היתה בלתי מהימנה; כמו כן, הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת הפיקה הכנסות גבוהות מהעסק של בתי הבושת וההגנה לא הצביעה על מקור הכנסה אחר לגיטימי שיכול היה לשמש לרכישת כרטיסי מזל באופן מסיבי ושיטתי כמתואר לעיל. **טענת ההגנה** כי אין לראות באמור פעולה של הלבנת הון משום שכספי התמורה מהזכויות מעולם לא דווחו למס הכנסה ככספים שאינם כספי זכייה – אינה במקומה משום שהלבנת ההון המיוחסת לנאשמת נוגעת לכספים שהם "רכוש אסור" שאותם **השקיעה** ברכישת כרטיסי המזל. **למעשה, רכישת כרטיסים של משחקי מזל במזומן על מנת שהזכויות יכנסו באופן לגיטימי לחשבון הבנק, היא פעולה המעידה על תחכום מצד הנאשמת.**

130. כמו כן הוכחה מעבר לספק סביר **קבלת משכורת פיקטיבית לחשבון תמורת מזומן** :

מטעם התביעה העידו שני עדים שמסרו כי הם הפיקו תלושי שכר עבור הנאשמת אף שלא עבדה עבורם בפועל, וזאת כנגד מזומן שהתקבל מהנאשמת.

אדוארד לפסובסקי עבד בעבר בשתי חברות שביצעו ניקיון ברכבת ישראל. העד מסר לנאשמת תלושי משכורת מדי חודש (ת/195) אף שהיא לא עבדה בפועל, וזאת תמורת כסף מזומן. המזומן שהתקבל מהנאשמת חולק לעובדים שעבדו בפועל והיו מעוניינים להימנע מדיווח מסיבות שונות. העד לא זכר את משך התקופה שבה הדבר נעשה, אך אישר כי אמר אמת במשטרה, דהיינו – בחברת אבידר מחודש אפריל 2015 ועד אפריל 2017, ובחברת TNM מחודש יוני 2017 ועד מאי 2019 (ראו עמ' 899-907 לפרוטוקול).

אלה קרקוביץ, שהיא אחראית על עובדות ניקיון בקופת חולים כללית, מסרה בעדותה כי לבקשת הנאשמת הונפקו עבורה תלושי משכורת אף שלא עבדה בפועל, כנגד מזומן, ואישה אחרת ששמה סבטלנה עבדה וקיבלה את שכרה במזומן. לדברי העדה, ההסדר שתיארה נמשך 4-5 חודשים. העדה אישרה כי **ת/114** מכיל התכתבות בינה ובין הנאשמת (ראו עמ' 696-711 לפרוטוקול). **בחקירתה הנגדית** נשאלה העדה על כך שבחקירתה במשטרה אמרה שהנאשמת עבדה אצלה יומיים-שלושה. העדה ציינה כי אמרה אמת במשטרה והודתה בכך שביצעה עבירה, אך היא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הסבירה שתחילה חשבה שהנאשמת עבדה בפועל יומיים-שלושה ורק בהמשך הסתבר לה שהנאשמת מעולם לא עבדה בפועל.

יוער כי הנאשמת אישרה כי היא הפקידה בחשבונה שיק שקיבלה מ-אדוארד והעבירה לו את התמורה במזומן; וכך גם לגבי אלה קרקוביץ (עמ' 1173-1174); "כב' הש' לוי: ... למה עשית את זה אם לא הרווחת? העדה, גבי גנזדילוב: כי חיפשתי עבודה, ואני בגיל כזה... לא מקבלים אותי כל כך למשכורת..." (עמ' 1176).

אלא שגם טענות אלה של הנאשמת היו בלתי מהימנות בעיניי, ואין בהן כל הסבר הגיוני, בין היתר, לנוכח התקופה הממושכת שבה התנהלה הנאשמת כאמור.

יש לדחות גם את טענת הסניגור שלפיה "קבלת המשכורות הפיקטיביות ייתכן ומצביעה על עבירה אחרת... אולם בוודאי לא עבירה של הלבנת הון".

כפי שיובהר להלן, קבלת משכורות פיקטיביות בתמורה להעברת מזומן היא פעולה נוספת המעידה על תחכום מצד הנאשמת, שמטרתו הסוואת המקור של הכסף המזומן.

131. העולה מן המקובץ הוא שהנאשמת שילמה במזומן שכר דירה עבור הדירות, שבהן ניהלה עסק של מתן שירותי זנות, בהיקף נרחב, ונתנה הלוואות במזומן בתמורה לקבלת ההחזרים לחשבון הבנק שלה; וכן היא ביצעה פעולות מתוחכמות של רכישת כרטיסי מזל במזומן תוך הפקדת כספי הזכויות בחשבון הבנק, ושל קבלת משכורות פיקטיביות לחשבון הבנק תמורת מזומן. התחכום והשיטתיות שבהן נעשו הפעולות במהלך התקופה הרלוונטית מצביעות על מטרתה של הנאשמת – להסתיר ולהסוות את מקור הכספים המהווים רכוש אסור שמקורו בעבירה.

לפיכך, הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת עשתה פעולות ברכוש אסור במטרה להסוות את מקורו; ובכך עברה עבירה של הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

נוסף על האמור, פעולותיה המגוונות והמתוחכמות של הנאשמת מלמדות על המטרה שלה שלא יהיה דיווח בנקאי על הכנסותיה ואף על מטרתה שיהיה דיווח בלתי נכון. לפיכך, הוכח מעבר לספק סביר גם כי הנאשמת עשתה פעולות ברכוש ומסרה מידע כוזב במטרה שלא יהיה דיווח וכן כדי לגרום לדיווח בלתי נכון; וזאת, בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.

לסיכום, הוכחו מעבר לספק סביר היסודות העובדתי והנפשי של עבירות הלבנת הון המיוחסות לנאשמת במסגרת האישום השביעי, הן לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון והן לפי סעיף 3(ב) לחוק האמור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

סיכום כללי ומסקנות

132. למעשה, המחלוקות בין המאשימה להגנה במשפט זה הן בעיקרן בשאלות עובדתיות ובשאלות של מהימנות העדים, ורק מקצתן הן מחלוקות משפטיות.

בפועל, חומר הראיות שהובא על ידי המאשימה מלא כרימון וכולל ראיות למכביר ומסוגים שונים המפלילות את הנאשמת – הן עדויות מהימנות של מספר רב של מעסות ושל פקידות שעבדו אצל הנאשמת בעסק שניהלה בדירות, למתן שירותי עיסוי אירוטי הכולל הבאת הלקוחות לפורקן מיני על ידי המעסות תוך עיסוי איבר המין שלהם, המכונה "בודי מסאז'", כשהנאשמת גרמה לארבע מהמעסות לעזוב את מדינתן לשם העסקתן אצלה במתן שירותי זנות, והן עדויות מהימנות של עדים נוספים מטעם המאשימה וראיות של לקוחות אחדים וזאת לצד אמירות מפלילות שאמרה הנאשמת עצמה לחלק מהעדים/ות בשיחות שנקלטו בהאזנות סתר וחלק מהתוכן של התכתבויות בזמן אמת בין העדים/ות, אשר מפלילות את הנאשמת – ראיות המשתלבות אלה באלה והמפלילות את הנאשמת באופן המוכיח את אשמתה בכל העבירות שיוחסו לה מעבר לכל ספק סביר (ואולי אף למעלה מכך, מעבר לצורך).

זאת, כאשר מנגד, העדות היחידה שהובאה על ידי ההגנה במשפט היתה עדותה הבלתי מהימנה של הנאשמת, אשר גם היתה עדות מיתממת, מתחכמת ומתחמקת, שכללה הסברים בלתי מהימנים ובלתי סבירים, שלא עלו בקנה אחד עם הראיות המפלילות הרבות שהובאו כאמור על ידי המאשימה.

סוף דבר

133. לנוכח כל המקובץ לעיל, הוכחה מעבר לכל ספק סביר אשמתה של הנאשמת בכל העבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

על כן, אני מרשיע את הנאשמת בכל העבירות שיוחסו לה בכתב האישום, כפוף לכך שביחס לאישום השישי הסכום הכולל שנטען בכתב האישום של השמטת המס במהלך התקופה הרלוונטית, יופחת לסך של 3,942,700 ₪ (על פי חישוב מינימלי, כנדרש בפלילים).

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, במעמד הצדדים

מרדכי לוי, שופט